

Atatürk'ün İlk Basın Toplantısı

Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün Kocaeli'de düzenlediği ilk basın toplantısının yıldönümü olarak kutlanılan 16 Ocak Basın Onur Günü, Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti'nin düzenlediği etkinliklerle Kasr-ı Hümayun Saray Müzesi'nde kutlandı. ■ 6

“Kültür Evinin Topluma Karşı Sorumluluğu Var”

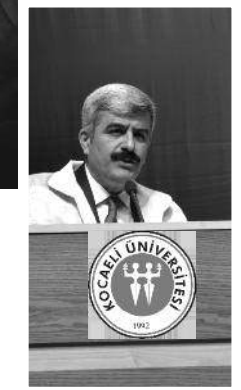

KOÜ Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, Kocaeli Üniversitesi Kültür Evi'ni ziyaret etti ve herkesi kurslara katılmaya davet etti. ■ 2

GENÇ AÇI

KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ UYGULAMA GAZETESİ Ocak-Şubat-Mart 2016/ Sayı: 62

KOÜ'de 153 Akademisyen Cübbelerini Giydi

Kocaeli Üniversitesi'nde (KOÜ) 2015-2016 eğitim öğretim yılında akademik kariyerlerinde bir üst kademeye yükselen öğretim üyelerine cübbeleri verildi. Prof. Dr. Baki Komsuoğlu Kültür ve Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilen, Akademik Giysi Töreni ve Bilim Teşvik Ödülleri'nin de takdim edildiği etkinliğe katılım yoğun oldu. ■ 7

Eğlence Endüstrisi

TRT Akademi tarafından düzenlenen, 'Eğlence Endüstrisi' adlı etkinliğe Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi ev sahipliği yaptı. ■ 5

'Bardakçı ile Tarih Üzerine Soru Cevap'

Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü tarafından düzenlenen etkinlikte, gazeteci Murat Bardakçı öğrencilerle bir araya geldi. ■ 3

70'li Yaşlarda Okul Sıralarında

Doğru mesleği seçmeli ve ömrümüzün sonuna kadar o mesleği sürdürmeliyiz değil mi? ■ 16-17

“Tiyatrodan Umudumu Kaybetmedim”

Birçok dizi ve tiyatrodan oyunculuk yapan Özden Özgürdal sorularımızı yanıtlarak tiyatroya dair bilgiler verdi. ■ 12-13

Kültürel Faaliyetlerin Kesişme Noktası

Basın Halkla İlişkiler

Geleneksel kültürümüzyansıtılmamacıyla ücretsiz kurslar düzenleyen Kocaeli Üniversitesi Kültür Evi'ni, Rektör Prof. Dr. Sadettin Hülagü ziyaret etti. Perşembe günleri Kültür Evi bünyesinde ücretsiz olarak verilen Hüs'nü Hat dersine katılan Rektör Prof. Dr. Hülagü, sanata ilişkin bilgi aldı.

Rektör Prof. Dr. Hülagü konu ile ilgili yaptığı açıklamada, Kültür Evi'nin üniversitemiz açısından önemine değinerek, "Kent-Üniversite birlikteliğini sağlamayı ve özellikle kültürel faaliyetlerde üniversitemizin rol almasını çok istiyoruz. Bizler geçmişi ve geleceği ile kadim bir kültürü, geleneği olan bir nesiliz. Burada insanlara ecadıyla buluşma, kendi genlerini tanıma fırsatı sunuyoruz. Osmanlıca, Farsça gibi dil kursları, ebru, hüs'nü hat ileriki dönemlerde minyatür sanatı, musiki dersleri ile Kültür Evi'ni topluma karşı bir sorumluluk projesi olarak hayata geçirdik. Bu projenin yaşamasını istiyoruz. Kocaeli halkımızı ücretsiz kurslarımıza davet ediyoruz" dedi.

Kurslarda verilen sanatlarla ilişkin de bilgiler veren Rektör Prof. Dr. Hülagü, "Hüs'nü Hat sanatı, güzel yazı yazmak ile ilgili, bir harfin çekildiğindeki yüksekliği, boyutu, açıklığı,

Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü Kültür Evi'ni gezdi.

Rektörümüz Prof. Dr. Sadettin Hülagü, Kocaeli Üniversitesi Kültür Evi'ni ziyaret ederek, 'Hüs'nü Hat Sanatı' dersine iştirak etti ve herkesi kurslara katılmaya davet etti.

eğimdeki estetiği oldukça önemli. Teknik özellikleri, yazım özellikleri, kalemin oynayış şekli, kalemin cinsi, boyası her biri ayrı ayrı özellik içeriyor. Aynı Ebru için de geçerli. Ebru, insanın kendi dünyalarındaki güzellikleri yansıtan ve tekrarı olmayan bir sanat.

Öğrencilerimize, özellikle ebru sanatını öğrenmelerini tavsiye ediyorum. Ney'e de değinecek olursam. Ney, insanı temsil eder. Saf hale gelmiş insanın terennümünden çıkan nağmelerdir. İnsanın, o sesleri çıkarabilmesi için de kendinden bir nefes kat-

ması gerekmektedir. Bu açıdan Ney'i ayrı önemsiyorum" dedi.

Son olarak öğrencilere seslenen Rektör Prof. Dr. Hülagü, "Öğrencilerden tek istirhamım, sadece dersle meşgul olmasınlar. Dersler tabiki önemli ama kendilerini tanıma, kültürel hayatı yaşama açısından bir şeyle meşgul olsunlar. Tiyatroya gidebilirler, bir musiki aleti icra edebilirler. Kültür Evi'ne gelebilirler. Burası nefes alabilecekleri bir yer. Kültürel faaliyetlerin birleştiği bir nokta. Onun için burası onların evi, evlerini boş bırakmasınlar" diyerek sözlerini noktaladı.

Güzel Sanatlar Fakültesi'nde "İkon" Sergisi

Güzel Sanatlar Fakültesi öğrencileri, Yunan ve İskandinav mitlerinden yola çıkarak ürettikleri çalışmalarını sergiledi.

Basın Halkla İlişkiler

Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Temel Eğitim Bölümü'nün koordine ettiği seçmeli derslerden Mitoloji ve İkonografi dersi kapsamında gerçekleşen "İKON" başlıklı sergiye, Güzel Sanatlar Fakültesi Resim, Heykel, Fotoğraf, Seramik ve Grafik Bölümü 2. sınıf öğrencileri, alanlarındaki çalışmalarla katıldılar. 22 Şubat 2016 tarihinde, açılışı Dekan Prof. Dr. Sema Göktaş tarafından Antre Sanat Galerisi'nde yapılan sergi, dersi yürüten Heykel Bölümü Öğr. Gör. Zekeriya Erdinc tarafından organize edildi. Resim Bölümü'nden Sergül Acar, Hande Arık, Erdem Ballas, Serhat Alparslan, Gizem Doğan, Fidan Akyüz; Heykel Bölümü'nden Bahadır Hızol; Seramik Bölümü'nden Nalan Kökcü, Fotoğraf Bölümü'nden Zeynep Özbey ve Grafik Bölümü'nden Ecem Hatipoğlu ve Roysi Patramilo'nun katıldığı sergide, Yunan ve İskandinav mitlerinden yola çıkılarak üretilen çalışmalar yer aldı.

Cemiyet'ten KOÜ İletişim Fakültesi'ne Ödül

Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti tarafından 16 Ocak Basın Onur Günü etkinlikleri kapsamında düzenlenen Gazetecilik Yarışması'nda Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) İletişim Fakültesi 3 ödül birden aldı.

Şermin Özcan

Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti tarafından düzenlenen Gazetecilik Yarışması'nda, KOÜ İletişim Fakültesi öğrencilerinden Candoğan Parlatan mizanpaj dalında birincilik, Gülcan Hacıgaffaroğlu röportaj dalında ikincilik, Bilgenur Kenet ise haber dalında mansiyon ödülü aldı. 16 Ocak Basın Onur Günü kapsa-

mında düzenlenen törende katılımcılar arasında Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanı Fikri Işık, Kocaeli Valisi Hasan Basri Güzeloğlu, Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanı İbrahim Karaosmanoğlu, Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Füsün Alver, Gazeteciler Federasyonu Başkanı Yılmaz Karaca'nın yanı sıra birçok gazeteci ve çok sayıda davetli yer aldı. Ulu Önder

Öğrencilerimiz ödül heyecanını öğretim üyeleri ile paylaştı.

Mustafa Kemal Atatürk'ün 16 Ocak 1923 tarihinde Kasr-ı Hümayun'da basın mensuplarıyla bir araya gelmesinin 93'üncü yıldönümü Gazeteciler Cemiyeti'nin ev sahipliğinde kutlandı. Çeşitli etkinliklerle düzenlenen programda, gazetecilik ödülleri de sahiplerini buldu.

İzmit Av Köşkü'nde düzenlenen ödül töreninde fakülte öğrencilerimizden Candoğan

Parlatan mizanpaj dalında birincilik kazandı. Parlatan, ödülünü Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü'den aldı. Gülcan Hacıgaffaroğlu'na ise röportaj dalında ikincilik ödülünü Kocaeli Valisi Hasan Basri Güzeloğlu verdi. Son olarak haber dalında mansiyon ödülü kazanan Bilgenur Kenet ödülünü Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Fikri Işık'tan aldı.

“Arap İsyanı Yok Demek Şehitlere Saygısızlık”

Kocaeli Üniversitesi'nin ev sahipliği yaptığı 'Murat Bardakçı İle Tarih Üzerine Soru Cevap' başlıklı etkinlik Prof. Dr. Baki Komsuoğlu Kültür ve Kongre Merkezi'nde gerçekleştirildi. Etkinliğe Murat Bardakçı'nın yanı sıra Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, rektör yardımcıları, akademisyenler ve çok sayıda öğrenci katıldı.

Kocaeli Üniversitesi Murat Bardakçı ile söyleşi düzenledi.

Muhammet Bey

Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü tarafından düzenlenen, 'Murat Bardakçı İle Tarih Üzerine Soru Cevap' etkinliği 9 Mart günü gerçekleşti. Kocaeli Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Öğretim Görevlisi Kemal Karaöz'ün moderatörlüğünü yaptığı etkinlikte açılış konuşmasını Prof. Dr. Sadettin Hülagü yaptı. Söзlerine, “Kadim dostum hoş geldin” diyerek başlayan Hülagü, Bardakçı için ülkenin yetiştirdiği nadide insanlardan biri diyerek devam etti. İstanbul'a gittiği zamanlarda sık sık Bardakçı'nın konuğu olduğunu söyleyen Hülagü, bu sefer ev sahibi olmaktan dolayı mutluluğunu dile getirdi. Hülagü, “Ülkemizin önemli gazeteci ve tarihçilerinden arkadaşım Murat Bardakçı'yı üniversitemizde ağırlıyoruz. Aklımızda olan ancak geç kalmış bir projeydi. Bardakçıyı üniversitemizde ağırla-

maktan kıvanç duyuyorum. Programın verimli geçmesini temenni ediyorum. Başta Murat Bardakçı olmak üzere hepimiz hoş geldiniz” diyerek sözlerini noktaladı.

İlk olarak söz alan Karaöz Murat Bardakçı ile yıllardır süren bir dostluğu olduğunu söyledi. Karaöz, “Kendisine ağabey diye hitap etmem bu sebeptendir” dedi. Normalde Bardakçı'nın bu tip etkinliklere kesinlikle katılmadığını söyleyen Karaöz, “Ancak rektörlüğümü kırımadı ve bugün burada aramıza katıldı” dedi. Bardakçı'nın tanıtımına gerek olmadığını vurgulayan Karaöz, “Murat Bardakçı'yı seven sevmeyen herkes kendisine zaten hayran” diyerek sözü Bardakçı'ya bıraktı.

Etkinliğin geç başlamasından dolayı sözlerine özür dileyerek başlayan Bardakçı, yolda arabasının bozulduğunu söyledi. Bardakçı, tek suçunun “Araba kullanmayı biliyorum” diyen Karaöz'e inanmak olduğunu

söyleyerek, salonu kahkahaya boğdu.

İlk olarak 'Arap İsyanı var mıdır ve Araplar bu isyanda haklı mıdır?' sorusunu cevaplayan Bardakçı, “Eskiden Arap isyanı vardı diyenler bugün siyasi ve ideolojik değişimlerden dolayı bugün yok diyorlar. Arap isyanı yok demek o topraklarda şehit olan atalarımıza saygısızlık. O dönemde milliyetçilik akımının etkisiyle Şerif Hüseyin'in oğlu Faysal 1916 ağustos ve eylül aylarında isyan ettiğini ifade eder ve bunu bir bildiri olarak yayınlar. Faysal bu bildiriyle Türklere özellikle de İttihat ve Terakkiye savaş açtığını belirtmiştir. Ben Araplar bizi sırtımızdan vurdu gibi bir ifade kullanmam ama orada bir isyan vardı. Konuyla ilgili ayrıntılı bilgi edinmek isteyen arkadaşlar Arabistanlı Lawrence'ın kitaplarını okuyabilirler” şeklinde cevapladı.

Gelen bir soru üzerine İttihat ve Terakki Partisi'ne değinen Bardakçı, “İttihat'ın etkisi günümüz siyasetinde devam ediyor demek hem İttihat'ı bilmemektir hem de günümüz siyasetini bilmemektir” dedi. Osmanlı İmparatorluğu'nun Almanya ile müttefik olarak girdiği Birinci Dünya Savaşı'nda Almanların buyruğu altında kalmadığını aktaran Bardakçı, “Hatta Enver Paşa Almanlar ile ciddi tartışmalar yaşamıştır” dedi.

Etkinlik Prof. Dr. Sadettin Hülagü'nün Murat Bardakçı'ya üzerinde Kız Kulesi bulunan tabloyu hediye etmesiyle son buldu.

İletişim Fakültesi'nde 'Yerel Basının Sorunları' Konuşuldu

Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü tarafından düzenlenen 'Yerel Basının Sorunları' konulu söyleşiye Özgür Kocaeli Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni İsmet Çiğit konuk oldu.

Nimet Özsevinç

Gazetecilik Bölümü tarafından düzenlenen 'Yerel Basının Sorunları' adlı etkinlik 10 Mart'ta gerçekleşti. Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi 16 Ocak Amfisi'nde gerçekleşen etkinliğe, İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Füsün Alver, Dekan Yardımcıları Doç. Dr. Selma Koç Akgül ve Doç. Dr. Mustafa Yılmaz, Gazetecilik Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Betül Pazarbaşı, Özgür Kocaeli Gazetesi Editörü Ali Gündoğdu ve çok sayıda öğrenci katıldı.

Konuşmasına “Hayatımı yazarak kazanmış biriyim, böyle bir kalabalığı beklemiyordum, konuşma konusunda iddiam yok” sözleriyle başlayan İsmet Çiğit, 40 yıldır bu mesleği icra ettiğini vurguladı. Kocaeli'de sarı basın kartı taşıyan birkaç kişiden biri olduğunu belirten Çiğit, öğrencilere, “Gazeteci olmanızı tavsiye etmem, fakat okulu bitirmenizi tavsiye ederim” dedi. Yıldız Teknik Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Bölümü

mezunu olduğunu söyleyen Çiğit, okulu babasının baskısıyla bitirdiğini belirtti. Okuldaki anılarından söz ederek konuşmasına devam eden İsmet Çiğit, sağ sol çatışmaları arasında okuduğuna değindi. Çiğit, “Ne sağ kaldırıma ne sol kaldırıma geçtim, hep ortadan yürüdüm. Okul okuttuğu için babama çok kızardım ama faydasını çok gördüm” dedi.

Gazetecilik Zamana Karşı Bir Yarış

İşine ilk olarak spor muhabiri olarak başlayan ve 1986'da genel yayın müdürü olan Çiğit, “Gazeteciliğin iki boyutu vardır, birincisi muhabirlik ikincisi metin yazarlığıdır. Muhabir, haberi doğru ve eksiksiz toplamalıdır. Hayatımın her anında haberi nasıl yazacağım, haberde hangi başlığı kullanacağımı düşünürüm” sözleriyle habere verdiği önemi vurguladı.

17 Ağustos 1999 tarihinde gerçekleşen depremle ilgili anılarına da değinen Çiğit, “18 Ağustos 1999 Çarşamba günü gazete çıkaramadığım tek gündür” dedi. İsmet Çiğit, “Dep-

Gazeteciliğe dair bilgiler veren Çiğit, mesleğin çok fazla sorumluluğu olduğunu vurguladı.

rem sonrasında 15 bin kişi ölmüş renkli gazete olmaz siyah beyaz çıkacak dedim ve hal-kın bunu kabul etmesiyle yedi sekiz tirajla gazeteyi götürdük” diyerek özveriyle gazete çıkartıklarını belirtti. Ayrıca Çiğit deprem sonrasında çadır kentlere, prefabrik yerlere bedavaya gazete dağıttığını ve bu işi karşılıksız yaptığını söyledi.

“Gazeteci olarak çok fazla sorumluluğumuz var. Çıkar hesabı yapmadan birlikte yaşamayı bilmeliyiz” diyen Çiğit, gazeteci adaylarına tavsiyelerde bulundu.

İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Füsün Alver'in Çiğit'e teşekkür belgesini takdim etmesi ile etkinlik son buldu.

Rekabet Her Alanda

Rekabet Kurumu tarafından düzenlenen, 'Rekabet Hukuku Uygulamaları ve Rekabet Kurumu Bilgilendirme Semineri' Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü ve Rekabet Kurumu Başkanı Prof. Dr. Ömer Torlak'ın katılımı ile 23 Şubat'ta gerçekleşti.

Esra Yula

Kocaeli Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Konferans Salonu'nda düzenlenen seminere, Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, Rekabet Kurumu Başkanı Prof. Dr. Ömer Torlak, Kocaeli Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Bekir Çakır, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Selman Aziz Erdem katıldı.

Günümüzde rekabet sadece kişiler veya kurumlar arasında değil; şehirler, bölgeler ve ülkeler arasında da yoğun bir şekilde yaşanıyor. Ülkemizin uluslararası sahada rekabet edebilmesi için çeşitli seminerler düzenleyerek farkındalık yaratmayı hedefleyen Rekabet Kurumu'nun, yine bu hedefler doğrultusunda Kocaeli Üniversitesi'nde gerçekleştirdiği bilgilendirme seminerinin açılış konuşmasını Prof. Dr. Sadettin Hülagü gerçekleştirdi. Üniversitelerin yapılanması hakkında bilgiler veren Hülagü, "Kentın sanayi kuruluşları, sivil toplum örgütleri ve üniversitelerin kendi özellikleri ile farkındalığın oluşturulması için önemli bir çalışma içerisindeyiz" dedi.

Daha sonra söz alan Rekabet Kurumu Başkanı Prof. Dr. Ömer Torlak, öğrencilere iş hayatında bir adım öne geçebilmek için bilgiler vererek, rekabetin hayatın her alanında yer aldığını belirtti. Rekabetin önemine değinen Tor-

Turkish Competition Authority
Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü etkinliğin açılış konuşmasını gerçekleştirdi.

lak, "Rekabet, yok etmek için değil var etmek için olmalı. Rakiplerimizi ezme yerine onları hak ederek geçmeliyiz" ifadesini kullandı.

Ardından Rekabet Kurumu Uzman Yardımcısı Hakan Erek, katılımcılara kurumun tanıtım filmi izletti. 4054 Sayılı Rekabetin Korunması Hakkındaki Kanun ile ilgili bilgiler veren Erek, "Rekabetin olmadığı bir ortamda her şey tektipleşmeye başlar ve seçme hakkımız var olmaz. Ancak rekabet bizlere, daha ucuza, daha kaliteli hizmet sunar" şeklinde konuştu. "Rekabet neden korunmalı?" sorusunun, rekabet hukukunun başlangıcı olduğunu ifade eden Torlak, Rekabet Kurumu'nda istihdam sağlamak için gereken şartları açıklayarak sözlerini noktaladı.

Seminer, Prof. Dr. Sadettin Hülagü ile Prof. Dr. Ömer Torlak'a plaket takdim edilmesi ile sona erdi.

Rekabet Kurumu yöneticileri KOÜ öğrencileriyle bir araya geldi.

"Geceleri Yalnız Kalmak Filmlerime Etki Ediyor"

Yönetmen Zeki Demirkubuz, "Film yapma sürecinde birçok farklı temalardan etkileniyorum. Kendime bu temaları nasıl yansıtabilirim sorusunu soruyorum" dedi.

Demirkubuz, filmlerinde içsel olayların fazla olduğunu belirtti.

Burak Karabağ

Kocaeli Üniversitesi Kültür Sanat ve Sosyal Araştırmalar Kulübü tarafından düzenlenen, 'Sinema Üzerine' adlı söyleşi 4 Mart günü gerçekleşti.

Kocaeli Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Savaş Ayberk Konferans Salonu'nda düzenlenen etkinliğe, yönetmen Zeki Demirkubuz konuk oldu. Fen Edebiyat Fakültesi'nden Doç. Dr. Yavuz Adugit'in moderatörlüğünü yaptığı etkinliğe birçok öğrenci ve akademisyen katıldı.

Yoğun ilginin olduğu etkinlikte ilk olarak sözü Yavuz Adugit aldı. Adugit, öğrencilere teşekkür ederek, "Beni Zeki Bey'e mahcup etmediğiniz için teşekkür ederim. Katılımın fazla olması beni çok mutlu etti" ifadelerini kullandı. Zeki Demirkubuz'un filmlerini değerlendiren Adugit, herkesin Demirkubuz'u yanlış yorumlandığını söyledi. Demirkubuz'u herkesin Dostoyevski'den ya da Nietzsche'den etkilenmiş biri olarak tanımasının yanlış olduğunu söyleyen Adugit, Demirkubuz'un filmleriyle ilgili, "Evet Demirkubuz'un, Dostoyevski'den ve Nietzsche'den etkilendiği bir gerçek. Lakin onların düşüncesinden hareketle yeni bir teori sunuyor. Sa-

Yönetmen Zeki Demirkubuz filmlerini nasıl tasarladığı konusunda ipuçları verdi.

dece etkilendi demek yeterli bir ifade değildir" dedi.

Daha sonra söz alan Demirkubuz, filmlerinde içsel olayların fazla olduğunu söyledi. Filmlerini nasıl tasarladığı konusunda öğrencilere bilgi veren Demirkubuz, bu süreçte geceleri yalnız kalmasının etkili olduğunu belirtti. Demirkubuz, entelektüel düşüncenin önemine vurgu yaparken, "Entelektüel düşüncenin değeri hayatla mücadele ettiğinizde ortaya çıkar" ifadelerini kullandı. Beraber çalıştığı Yeşilçam döneminin bilinen ismi Zeki Ökten'den teknik anlamda etkilenmediğini belirten Demirkubuz, Ökten'in yönetmen ahlakı ve sinemacı namusu gibi konularda örnek olarak gösterilebilecek biri olduğunu söyledi.

Soru cevap şeklinde gerçekleştirilen etkinlikte renkli anlar yaşandı.

“Kendinizi Teknolojiyle Sınırlamayın, Sosyal Hayatın İçine Sokun”

TRT Akademi tarafından düzenlenen ve Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin ev sahipliğini yaptığı, 'Eğlence Endüstrisi' adlı söyleşiye TRT Genel Müdür Yardımcısı Erkan Durdu, Uludağ Üniversitesi'nden Prof. Dr. Hüsamettin Arslan, İstanbul Ticaret Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Nihal Kocabay Şener konuk oldu.

Muhammet Bey

TRT Akademi tarafından düzenlenen, 'Eğlence Endüstrisi' adlı söyleşi 31 Mart günü gerçekleştirildi. Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi 3 Mayıs Amfisi'nde gerçekleştirilen söyleşiye TRT Genel Müdür Yardımcısı Erkan Durdu, Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Füsun Alver, Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekan Yardımcıları Doç. Dr. Selma Koç Akgül ve Doç. Dr. Mustafa Yılmaz, TRT Akademi Genel Yayın Yönetmeni Abdurrahman Çakır, TRT Akademi Editör Yardımcıları Ekrem Özdemir ve Yusuf Tufan Şenoğlu'nun yanı sıra akademisyenler ve çok sayıda öğrenci katıldı.

Etkinliğin açılış konuşmasını yapan Prof. Dr. Füsun Alver, TRT'nin çıkardığı akademik derginin ilk toplantısına ev sahipliği yapmaktan mutluluk duyduğunu belirtti. TRT'nin geçen yaz aldığı bir karar ile akademik dergi çıkarmaya başladığını söyleyen Alver, derginin ilk sayısının 'Eğlence Endüstrisi' adıyla yayınlandığını ifade etti. Alver ayrıca "TRT dergisinin önemi teori ile pratiği bir araya getirmesinden kaynaklanıyor. Böylelikle TRT gibi önemli bir kurum hakemli bir dergi çıkarmış oldu. Derginin uygulama alanında çalışanlara da yer vermesi teori ile pratiğin birleşmesinde önemli oldu" dedi.

“Global Köyün Ortasındayız”

Alver'den sonra sözü TRT Genel Müdür Yardımcısı Erkan Durdu aldı. Hem öğrencilik hayatında hem de iş hayatında çeşitli vesilelerle üniversitelerde bulunduğunu aktaran Durdu, "Üniversite ile ilişkiler geçtiğimiz yıl kurulan TRT Akademi ile başladı. Bu ilişkilerin son adımı ise bugün gerçekleşiyor" dedi.

Gelişen medya ile dünyada global köy kavramının tam ortasında olduğumuzu belirten Durdu, "İletişim teknolojisindeki gelişmeler ve bunun etkisiyle medya dünyasında yaşanan büyük değişimler ile artık ülkelerin sınırları ortadan kalktı. Kültürler iç içe geçti ve dünyamız adeta küçük bir köye dönüştü. Hatta dünün uçsuz bucaksız dünyası bugün cep telefonlarımız aracılığıyla cebimize sığacak kadar küçüldü" şeklinde konuştu.

Medyanın insanları enformasyon bombardımanına tuttuğunu söyleyen Durdu, bunları verdiği istatistiklerle açıkladı: "Wikipedia'da bugün bir dakika içinde on milyon yeni makale yayımlanıyor, her gün binlerce insan yeni mobil kullanıcısı haline geliyor, yüz binlerce tweet atılıyor, Facebook'ta 10 milyon sayfa görüntüleniyor" ifadelerini kullandı. Daha sonra yeni kuşağı tanımlayan Durdu, "Yeni kuşak teknolojiyi etkin olarak kullanan, sanal ortamda gezen çok kimlikli, yeni medya ile baş başa kalmış, ama aynı zamanda elindeki network ile sosyal,

Uludağ Üniversitesinden Prof. Dr. Hüsamettin Arslan, TRT Genel Müdür Yardımcısı Erkan Durdu, İstanbul Ticaret Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Nihal Kocabay Şener (soldan sağa).

her zaman her yerde online ama fiziksel ortama adapte olmakta zorlanan bir nesil" dedi.

Teknolojinin olumsuz özelliğine de vurgu yapan Durdu, "Ben kırsal alan çocuğuyum. Yağmur yağdığında yayılan toprak kokusunu severim. Geçenlerde yağmur yağıyordu oğluma dışarı çıkmayı teklif ettim ama hayır dedi. O'nun zaten telefonunda bir köyü varmış. Köyünün duvarları, sınırları, hatta altın madeni varmış. Kendinizi teknolojiyle sınırlamayın, sosyal hayatta varlık gösterin" ifadelerini kullandı.

“Mahremleri İzlemeyi Medya Normalleştirdi”

Durdu'nun ardından söz alan Yrd. Doç. Dr. Nihal Kocabay Şener, eğlence endüstrisinin temel nedenini çalışma hayatı ile boş zamanın birbirinden ayrılması olarak gösterdi. Bu zamanların birbirinden ayrılması ile eğlencenin kendi endüstrisini yarattığını söyleyen Şener, "Kitle iletişim araçlarının ortaya çıkmasıyla eğlence endüstrisi hayatımıza tam olarak girdi" dedi. Daha sonra gözetleme ile eğlence sektörünün arasındaki ilişkiye değinen Şener, "Aslında izlenmek gözlenmek çok da istenen bir şey değil. Ama insanlar artık bunu kabul eder hatta talep eder hale geldi. Sosyal medyada aldığımız beğeni, aldığımız retweet ya da yorumlar önem kazandı. Bu gözetlenmenin endüstrideki son hali" dedi. Televizyonda bulunan yarışmalara da atıfta bulunan Şener bu konuda, "90'lı yıllarda televole olarak adlandırılan magazin kültürü vardı. Kim nereye gitmiş, ne yapmış konulu bu programlarla insanların özel hayatına sızdık. Ama onlar da bu işe müsamaha gösterdiler" ifadelerini kullandı. Ayrıca daha sonra 'Biri Bizi Gözetliyor' ve onların benzeri programlarla ünlü olmayan insanların hayatlarını gözler önüne serildiğini belirterek, "Mahremleri izlemeyi medya normalleştirdi"

şeklinde düşüncelerini aktardı.

“Televizyon İnsanları Hayatın Dışına İtiyor”

Etkinlikte söz alan isim Prof. Dr. Hüsamettin Arslan oldu.

Televizyonun insanları hayatın dışına ittiğine değinen Arslan, "Günümüzde modern eğitim aracı televizyon oldu. Ancak televizyonla birlikte eskiden olayın merkezinde olan insanın olayın dışına itildi. Artık insanlar olayın merkezinde değil, tribünde kendilerine yer buluyorlar" dedi. Ayrıca insanların teknolojik aletlere çok fazla önem verdiğini söyleyen Arslan, "Fetişizm bir nesneye olduğundan daha fazla değer vermek anlamına geliyor. Artık toplumlar cep telefonu fetişisti ve mesaj atmak modern toplumların ibadeti" ifadelerini kullandı.

Son olarak, televizyonun her şeyi seyirlik eğlence haline getirdiğini vurgulayan Arslan, "Politik konular bile artık eğlence aracı oldu. Televizyon, kanı bile eğlenceye dönüştürdü. Evde oturup kahvemizi içip Suriye'de olan iç savaş izliyoruz" dedi. Arslan, "Kameranın tanrı olup olmadığını sorgulamamız lazım" sözleriyle konuşmasına son verdi.

Etkinlik, soru-cevap kısmının ardından İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Füsun Alver'in TRT Genel Müdür Yardımcısı Erhan Durdu'ya plaketini, Uludağ Üniversitesi'nden Prof. Dr. Hüsamettin Arslan ve İstanbul Ticaret Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Nihal Kocabay Şener'e ise teşekkür belgelerini vermesiyle son buldu.

Etkinliğin ardından TRT Genel Müdür Yardımcısı Erkan Durdu ve beraberindeki heyet, İletişim Fakültesi uygulama birimlerinden Kocaeli Üniversitesi Haber Ajansı (KOÜHA), Radyo Ki ve film stüdyosunu ziyaret etti.

Kocaeli Basınının En Özel Günü

Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün İzmit'e gelerek yaptığı ilk ve tek basın toplantısının 93'üncü yıldönümü Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti tarafından düzenlenen organizasyon ile Kasr-ı Hümayun Saray Müzesi'nde gerçekleştirildi.

Muhammet Bey-Şermin Özcan

İzmit Kasr-ı Hümayun'da Gazeteciler Cemiyeti tarafından düzenlenen 'Basın Onur Günü' etkinliğine Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Fikri Işık, Kocaeli Valisi Hasan Basri Güzeloğlu, Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanı İbrahim Karaosmanoğlu, Türkiye Gazeteciler Federasyonu Başkanı Yılmaz Karaca, Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Füsun Alver'in yanı sıra birçok gazeteci ve çok sayıda davetli katıldı.

Geçen yıl olduğu gibi bu sene de İzmit Tren Garı'nda toplanan gazeteciler, basın meslek örgütleri temsilcileri ve akademisyenler etkinliğin ilk durağı olan Atatürk heykeline yürüyerek anıta çelenk bıraktı. Başta Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ü ve basın şehitlerini anarak başlatılan organizasyon saygı duruşu ile devam etti. Buradaki kısa törenin ardından katılımcılar Av Köşkü olarak da bilinen Kasr-ı Hümayun'a geçtiler.

"Medya ve Siyaset Kaderdaştır"

Protokol konuşmalarında ilk olarak söz alan Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Çetin Gürol, Türkiye'nin Misak-ı Milli'den taviz verilmeden yoluna devam edeceği vurgusunda bulundu. Gürol, Basın Onur Günü'ne dair sözlerine, "Kentimizin Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün 'Cumhuriyet' rejiminden bahsettiği ilk yer olmasının onurunu yaşıyoruz" diyerek devam etti. Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti olarak 30 yıl sonra cemiyete tapulu bir mülk kazandırdıklarını da belirten Gürol, "Yeni hedefimiz meslektaşlarımıza dünyadaki sektörel gelişimleri inceleme imkanı sağlamak" dedi. Bu çerçevede ilk olarak 100 gazetecinin yurtdışı eğitim projesine gönderileceğini de belirten Gürol, iletişim fakülteleri öğrencilerine de ayrıca değindi. Gürol'un konuşmasının ardından etkinlikte, Kazım Karabekir Ortaokulu ana sınıfı öğrencileri konuklara şiir dinletisi yaptılar.

Gürol'un ardından söz alan Türkiye Gazeteciler Federasyonu Başkanı Yılmaz Karaca, 16 Ocak'ın basına yakışır bir şekilde tüm Türkiye'de kutlanması gerektiğinin altını çizdi. Karaca, "Federasyon olarak bizler sorumlu gazeteciliği yaptığımızı düşünüyoruz" dedi. Basın özgürlüğünün önünün açılması gerektiğini de vurgulayan Karaca, ayrıca gazetecilik mesleğinin sorunlarına değindi.

Etkinlikte söz alan Kocaeli Büyükşehir Belediyesi Başkanı İbrahim Karaosmanoğlu ise sözlerine, "Gazetecilik siyaset yapmak kadar zor bir meslek" diyerek başladı. Gazetecilerin haber alma konusunda yerel basına yardım etmeyi her zaman kendilerine görev edindiklerini söyleyen Karaosmanoğlu, "Gazeteciliği ve yayıncılığı her zaman kolaylaştıracak projeler yapacağız" dedi. Gazetecilik

Basın Onur Günü etkinliğine protokolden önemli isimler katıldı.

adına önemli stratejik adımların atıldığını belirten Karaosmanoğlu, Kasr-ı Hümayun'da ilk defa devlet rejiminden söz edildiğinin altını çizerek sözlerini tamamladı.

Sonraki isim Kocaeli Valisi Hasan Basri Güzeloğlu ise bu özel güne ev sahipliği yapmanın onurunu ve sevincini yaşadıklarını belirtti. Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan bugüne kadar ki değerlerine ve durumuna değinen Güzeloğlu, "Her geçen gün gelişerek yoluna devam eden Türkiye'nin millet idaresinin paylaşıldığı bu onurlu gün bizler için dönüm noktasıdır" dedi.

Günün son konuşmacısı olan Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı Fikri Işık, bu mekânın ve bu zamanın Kocaeli açısından çok önemli olduğunu vurguladı. Kendi içerisinde olgunlaşma fırsatı bulan 'Cumhuriyet' olgusunun oluşmasına da dikkat çeken Işık, dünyada var olan tehditlere de ayrıca değindi. Kurtuluş Savaşı'nın o dönem şartlarındaki teknik malzemelerinden, insan psikolojisine kadar ki durumuna da vurgu yapan Işık, son olarak gazetecilerin ve medyanın çok önemli bir görevi olduğuna değindi. Işık, "Medyanın olmadığı bir yönetim biçiminden söz edilemez. Medya ve siyaset kaderdaştır" ifadelerini kullanarak sözlerini tamamladı.

Yerel Basın Konuşuldu

Diğer senelerin aksine Basın Onur Günü kutlamaları bu yıl birkaç güne yayıldı ve etkinliğin ikinci günü Luxor Garden Hotel'de devam etti. Otelde, etkinlikler kapsamında sergi açılışı yapıldı ve yerel medya paneli düzenlendi.

Yerel basının sorunları üzerinde durulan panel, Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti Başkanı ve Türkiye Gazeteciler Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi Çetin Gürol'un açılış konuşması ile başladı.

"İletişim Fakültelerine Kota Konulmalı"

Türkiye Gazeteciler Federasyonu Genel Sekreteri İbrahim Erdoğan'ın moderatörlüğünü üstlendiği panelde, ilk olarak söz alan Milliyet Gazetesi fotoğraf müdürü Bünyamin Aygül, bu tür etkinliklerin İstanbul'da çok fazla yapılmadığına değindi. Günümüzde vandaş gazeteciliği diye bir kavramın oluştu-

ğundan söz eden Aygül, "Türkiye'de 180 üniversitesinin 90'ında iletişim fakültesi mevcut ve bunların arasında iletişim fakültesi ihtiyacı olmayan iller de var. İletişim fakültelerine kota konulmalı ve belirli kriterler getirilmeli" dedi.

Aygül'den sonra sözü alan Avrasya Yayıncılar Birliği Başkanı İsmail Kahraman, Türkiye Gazeteciler Federasyonu'nun gazetecilik mesleğinin sorunlarına çözüm getirmesini diledi. Kocaeli'de ilk gazetenin 1870'lerde çıktığını söyleyen Kahraman, "Şu an 300 adet yayın var. Ancak bunların arasından sadece 32 tanesi aktif bir şekilde yayın hayatında" ifadelerini kullandı.

Basın Kanunu hakkında bilgiler veren Kocaeli Barosu avukatlarından Sibel Gökçe, basın iş sözleşmesinin yazılı hale getirildiğinin altını çizdi. İş hukuku prensibinin genel amacının işçiyi korumak olduğunu vurgulayan Gökçe, "Gazeteci geçimini kendi mesleğinden sağlayabilmeli" şeklinde konuştu.

"Öncelikli Amacımız Öğrencinin Entellektüel Düzeyi"

Panelde konuşan Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Füsun Alver ise eğitim kalitesinin yükseltilmesi gerektiğini vurguladı. İletişim fakültelerinde pratik sorunu yaşandığına değinen Alver, "İletişim fakültelerinin asıl amacı mesleki eğitimin ötesinde öğrencilerin entellektüel düzeyini iyileştirmek" ifadelerini kullandı. Kocaeli yerel basını ile gerçekleştirilen ortak çalışmalardan bahseden Alver, yerel medyadaki değişimleri ve dönüşümleri, ulusal ve küresel medyadan soyutlamanın mümkün olmadığını ifade etti.

Panel, katılımcıların, konuşmacılara yöneltiltiği sorular ile sona erdi.

Kutlamalar panel sonrası akşam saatlerinde yapılan sergi açılışı ile devam etti. Kocaeli Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Çetin Gürol, İzmit Belediye Başkanı Dr. Nevzat Doğan, Türkiye Gazeteciler Federasyonu Başkanı Yılmaz Karaca, Kocaeli Vali Yardımcısı Aziz İnci ve medyadan gelen misafirlerin de katıldığı açılışta sergi, büyük beğeni topladı.

Akademisyenler Cübbelerini Giydi

Kocaeli Üniversitesi'nde (KOÜ) 2015-2016 eğitim öğretim yılında akademik kariyerlerinde bir üst kademeye yükselen öğretim üyeleri cübbelerini giydi. Prof. Dr. Baki Komsuoğlu Kültür ve Kongre Merkezi'nde gerçekleştirilen törende Bilim Teşvik Ödülleri verildi.

İstiklal Şairi Mehmet Akif Ersoy

Kocaeli Büyükşehir Belediyesi tarafından düzenlenen 'İstiklal Marşı'nın Kabulünün 95'inci Yılı ve Mehmet Akif Ersoy'u Anma' adlı etkinlik 16 Mart'ta gerçekleşti.

Serdar Tuncer ve Cihan Yıldız M.Akif'in Safahat, Hüsrân ve Bülbül adlı şiirini okudu.

Emin Kuvat

Süleyman Demirel Kültür Merkezi'nde (SDKM) gerçekleştirilen etkinliğe konuşmacı olarak, Serdar Tuncer ve Cihan Yıldız katıldı. Mehmet Akif'in en güzel şiirlerini yorumlayan bu ikilinin yanı sıra, Mehmet Akif Ersoy Kız İmam Hatip Lisesi ve Ali Fuat Başgil Sosyal Bilimler Lisesi öğrencilerinin ortaklaşa hazırladığı oratoryo, izleyenlere duygulu anlar yaşattı.

İstiklal Marşı'nın kabulünün 95'inci yılında SDKM Büyük Sahne'de gerçekleşen anma programına Kocaeli halkının ilgisi oldukça yoğundu. Program, Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk başta olmak üzere tüm şehitler adına saygı duruşu ve ardından İstiklal Marşı'nın okunmasıyla başladı.

İlk olarak Mehmet Akif Ersoy Kız Lisesi Müdürü Fatih Şenocak, Ankara'da yaşanan terör saldırısını kınayarak sözlerine başladı. Şenocak, Mehmet Akif'in tarihimizdeki önemine dikkat çekerek dört ay önce başladıkları 'Liseler Akif Okuyor' adlı projeden bahsetti. Kocaeli'de 12 okulun bu proje kapsamında belirlenen 35 eseri okuyup Mehmet Akif'i daha yakından tanıdığını vurguladı.

Şenocak, "Bu okumalar sonucunda öğrencilerimiz, farklı okullarda kendi yaş gruplarına Mehmet Akif ile ilgili sunumlar gerçekleştiriyorlar" dedi.

Mehmet Akif Ersoy Kız İmam Hatip Lisesi ve Ali Fuat Başgil Sosyal Bilimler Lisesi öğrencilerinin birlikte çalışarak hazırladığı oratoryo ve şiir dinletisi izleyicilere unutulmaz anlar yaşattı. İstiklal Marşı'nın 10 kıtasını aralara türküler, şiirler serpiştirerek okuyan öğrencilere, izleyici coşkulu alkışlarıyla destek verdi. Lise öğrencilerinin çok sesli sunumunun ardından sahne alan Serdar Tuncer ve Cihan Yıldız, Mehmet Akif'in unutulmaz eserlerini yorumladı.

"Sessiz Yaşadım, Kim Beni Nerden Bilecek"

Tuncer, Mehmet Akif Ersoy'un mütevazı kişiliğine, "Toprakta gezen gölgeme toprak çekilince, Günler şu heylayı da, er geç silecektir. Rahmetle anılmak, ebediyet budur amma, Sessiz yaşadım, kim beni nerden bilecektir" şairin kendi dizeleriyle dikkat çekti. Safahat, Hüsrân, Bülbül gibi Akif'in en önemli şiirlerini yorumlayan Tuncer, Mehmet Akif'in hayatından kesitleri de dinleyicilere aktardı.

Emin Kuvat

KOÜ'de her yıl geleneksel olarak gerçekleştirilen Akademik Giysi Töreni'nde 2015-2016 eğitim öğretim yılında akademik gelişim gösteren 46 öğretim üyesi yardımcı doçent, 84 öğretim üyesi doçent, 23 öğretim üyesi ise profesör cübbesi giydi. Törene, Adalet Komisyonu Başkanı Muhittin Paça, Büyükşehir Belediyesi Başkan Vekili Zekeriya Özak, KOÜ Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, birçok akademik personel ve aileleri katıldı.

Kocaeli Üniversitesi tanıtım videosuyla başlayan etkinlik, Türk Halk Müziği Sanatçısı Kenan Serhat İnce ve Türk Halk Müziği Ana Sanat Dalı öğrencilerinin müzik dinletisi ve Devlet Konservatuvarı Sanatçıları Kemal Karaöz ve Mete Aslan'ın neyzen ve udi performansı ile devam etti. Dinleti sonrası söz alan KOÜ Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, 1992 yılında kurulan üniversitenin Marmara depremiyle zor zamanlar geçirdiğini belirterek, merhum Prof. Dr. Baki Komsuoğlu'nun büyük gayretleriyle bu günlere gelindiğinin altını çizdi. Bilginin, çağımızda hızla eritildiğini ve yeni bilgilere ihtiyaç duyulduğunu vurgulayan Prof. Dr. Hülagü, "Bu yüzden akademisyenlere çok iş düşüyor. Bizlerin başlıca hedefleri arasında akademisyen yetiştirmek de olmalı" dedi.

Bilimsel ve teknolojik alanlarda araştırma ve geliştirme faaliyetlerini geliştirmek adına Bilim Teşvik Ödülleri verilmesinin ardından cübbe giydirmeye törenine geçildi. Törende, İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Selma Koç Akgül'e, İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü öğretim üyeleri Prof. Dr. İdil Sayımer'e, Doç. Dr. Cem Çetin'e, Doç. Dr. Nihal Paşalı Taşoğlu'na, Doç. Dr. Mustafa Yılmaz'a ve Görsel İletişim Tasarımı Bölümü öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Akın Devenci'ye yeni cübbeleri ve akademik diplomaları takdim edildi.

Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, "Akademisyenlere çok iş düşüyor" dedi.

Prof. Dr. Füsün Alver, Doç. Dr. Selma Koç Akgül'e akademik diplomasını verdi.

Adalet Komisyonu Başkanı Muhittin Paça, Büyükşehir Belediyesi Başkan Vekili Zekeriya Özak, KOÜ Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü protokolde yerlerini aldı.

Sertifikasız Sanatlar, Kültür Evinde Hayat Buluyor

Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü'nde öğretim görevlisi olan ve aynı zamanda Kültür Evi Müdürlüğü'nü yapan Yıldırım Karadeniz ile Kültür Evi hakkında bir sohbet gerçekleştirdik.

Yıldırım Karadeniz birçok öğrencisi ile birlikte ebru sanatını icra ediyor.

Ali Yıldırım

Kültür Evi, SEKA Park'ta yer alan ve Kocaeli Büyükşehir Belediyesi'ne ait olan tarihi ev, Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü tarafından Kültür Evi olarak Kocaeli Üniversitesi personeli, öğrencileri ve Kocaeli halkının hizmetine sunuldu. Hat, ebru, tezhip, minyatür ve Osmanlıca kurslarının verildiği Kültür Evi'nde bu kursların tamamı ücretsiz olarak Kocaeli halkının hizmetine sunuluyor.

Kültür Evi nasıl ortaya çıktı?

Kültür Evi, Sayın Rektörümüz Prof. Dr. Sadettin Hülagü tarafından kültür ve sanatımıza fayda sağlamak, şehir ile üniversitenin bütünleşmesini kolaylaştırmak amacı ile oluşturulmuş bir merkezdir. Burada 'Türk İslam Sanatları' adı altında hat, tezhip sanatları ile Osmanlıca, Arapça, Farsça gibi çeşitli dil kurslarımız mevcuttur.

Kurslarda bulunan derslerin eğitim süreleri ne kadar?

Her akşam 5'ten sonra derslerimiz mevcut. Verilen kursun yoğunluğuna ve içeriğine bağlı olarak akşam derslerimiz 4-5 saatlik sürelerle kadar uzayabiliyor. Dil kurslarında başarı temel olarak öğrencinin çalışmasına bağlı. Örnek verecek olursam çok iyi ebruzen olmak için en az bir yıl çalışmak gerekiyor.

Kültür Evi'ne başvurular ne şekilde yapılıyor?

Başvurular Kültür Evi'ni arayarak veya şahsen buraya gelip müracaat ederek yapıla-

biliyor. Kurslarımız birebir ilgilenmeyi gerektiren sanatlar olduğu için kontenjanlarımız sınırlı olmak zorunda. Bu sayı 10-15 kişi ile sınırlı kalabiliyor. Ancak sene başında kaydı alınıp belli nedenlerden dolayı kurslarımızı bırakanlar oluyor. Bu kişiler yerine sürekli arayan ya da yedek olarak adını yazdıran kişileri alıyoruz.

Kurs veren eğitmenler neye göre seçiliyor?

İlk etapta üniversitemizin öğretim elemanlarından tercih ediliyor. Ancak gerek görüldüğü yerde dışarıdan yardım alınıyor. Şu an sadece hat kursunu ve Farsça kursunu veren hocalarımız dışarıdan gelmektedir. Bütün eğitmenlerimiz alanında uzman; ama dediğim gibi öncelikle üniversitemiz çatısı altındaki hocaları tercih ediyoruz.

Kursu bitiren kursiyerlere geçerli bir sertifika veriliyor mu?

Sertifika verilmesi gibi bir durum bizde mevcut değil. Kursiyerlerimize katılım belgesi veriyoruz. Sanatta sertifika olmaz. Kursiyer hocasından işi öğrendiğine dair icazet aldığı zaman bu sanatu öğrenmiş demektir. Kurslarımızdan mezun olan kursiyerlerimiz de kurs aldıkları sanatta kendilerini ifade edecek bir dükkân açıp bu sanatlarını istedikleri şekilde kullanabilir.

Kurslar bittiğinde kursiyerler tarafından üretilen eserleri sergilemeyi düşündüklerini belirten Karadeniz, halktan gelen ilgiden çok memnun olduklarını ve bu ilginin devam etmesinin Kültür Evi açısından çok yararlı olacağını söyleyerek sözlerini noktaladı.

Özel Yetenekliler Eğitim Merkezi Protokolü

Kocaeli Üniversitesi ile Başiskele Belediyesi arasında Özel Yetenekliler Eğitim Merkezi protokolü imzalandı.

Basın Halkla İlişkiler

Protokole, üniversitemiz adına Rektör Prof. Dr. Sadettin Hülagü, Başiskele Belediyesi adına Başkan Hüseyin Ayaz imza attı. Protokol töreninde Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ahmet Küçük ile Kocaeli Kent Konseyi Başkanı Abdullah Köktürk hazır bulundu. Eğitim merkezinin faaliyete geçmesi ile birlikte üstün zekalı ve yetenekli çocuklar hafta sonları bu merkezde eğitim görmeye başlayacaklar.

Konu ile ilgili olarak yapılan açıklamada Rektör Prof. Dr. Hülagü, üniversitelerin, yerel yönetimlerle yürüttükleri işbirliklerinin oldukça önemli olduğunu belirterek, "Bu işbirlikleri içerisinde özellikle eğitim ayağında üniversitelerin ciddi sorumlulukları bulunmakta. Bir toplumun en önemli zenginliği eğitilmiş insanlarıdır. Yetmişmiş insan gücünü etkileyen en önemli faktör ise eğitimidir. Bu sebeple bir toplumdaki eğitim seviyesi ne kadar yukarılara çıkarılırsa, o toplumdaki başarı oranı da o düzeyde artar" dedi. Üniversite olarak eğitime büyük önem verdiklerini belirten ve bu kapsamda Seka Park'ta Kültür Evi'ni açtıklarını söyleyen Rektör Prof. Dr. Hülagü, "Geçmişte yapılan sanat eserlerini gördüğümüzde, geçmiş dönemlerde de özel eğitime ne kadar değer verildiğini, günümüze kadar gelmiş sanat eserlerine baktığımızda görmekteyiz. Bizde bu konuda Hüsn-ü Hat, Tezhip, Ebru, Minyatür gibi Anadolu topraklarında kadim gelenek olan sanat dallarının eğitimini veriyoruz" ifadesinde bulundu.

Başiskele ilçesini, 7 yıldızlı ilçe konsepti için çalıştıklarını ve bu yıldızlardan bir tanesinin eğitim olduğunu vurgulayarak sözlerine başlayan Başiskele Belediye Başkanı Hüseyin Ayaz, "Başiskele Belediyesi olarak eğitimin daha da gelişmesi ve gençlerimizin daha iyi hizmet alması için sürekli çalışıyoruz ve elde ettiğimiz bulgulara göre de destekler veriyoruz" dedi. Başkan Ayaz, "Rektör Hocamız ve Kent Konseyi Başkanımız Başiskele'de böyle bir proje gerçekleştirmek istediklerini söylediklerinde, onlar kadar ben de heyecanlandım. Eğitimin uzmanı üniversite, gençlerimizin eğitimi üniversitemize emanet, bir fiziki ortam sağlamak ise bizim görevimiz" şeklinde konuştu. Protokol ile ilgili bilgi veren Kent Konseyi Başkanı Köktürk ise, "Üstün zekalı ve yetenekli çocuklar, bu merkezde hafta sonları ağırlıklı olarak eğitim görecektir. İlimizde ilk olacak olan bu merkez, sadece ilçemiz ve ilimiz için değil ülkemiz için de oldukça önemlidir" açıklamasında bulundu.

Sanata Hayat Veren Sokaklar

Kaynak: www.artfulliving.com.tr

Kadıköy Belediyesi tarafından düzenlenen, ‘Yaşayan Sokaklar’ projesiyle bir ilke daha imza atıldı. Kadıköy’de yaşamış şairlerin, bestekârların evlerinin önünde düzenleme yapılarak, kaldırımlara dizeleri işlendi.

Serap Salar

Kadıköy Belediyesi’nin düzenlemiş olduğu projenin ilk adımı, ikinci yeni akımının ünlü şairi Cemal Süreya’nın yaşadığı sokak oldu. Biz de sizler için Kadıköy Sokakları’nda ufak bir gezintiye çıktık. Eskiden yaşadığı binanın kaldırımlarına okurları tarafından yazılan Cemal Süreya’nın en çok bilinen şiirlerinin yer aldığı kesitler hemen dikkatimizi çekiyor. Kaldırımlarda Cemal Süreya’nın ‘Park’ ve ‘Kısa’ gibi ünlü şiirlerinin yanı sıra kendisinden yapılan pek çok alıntı ile Süreya, kaldırımlarda yaşatılıyor.

Projenin ikinci durağı ise Özdemiş Asaf’ın Acıbadem’de yaşamış olduğu Mustafa Bey Sokağı... Caddeden karşıya geçtiğimiz an Özdemiş Asaf’ın ‘Lavinia’ sı selamlıyor bizi. Şiirin bestelenmiş halini bilenler için de ayrı bir tat veriyor bu şiiri okumak. Aynı yönde adım attıkça ‘Noktasız’, ‘Altro’, ‘Düello’ ve ‘Tentation’ şiirlerinden

dizeler karşılıyor bizleri.

Fenerbahçe’ye yolunuz düştüyse ve eğer Selahattin Pınar Sokak’ın yakınlarından geçiyorsanız gramafondan gelen bir müzik sesi kulağınıza çalınıyor. “Bir bahar akşamı rastladım size” diyor Müzeyyen Senar. Hicaz makamında yankılanıyor Selahattin Pınar’ın Afife Jale için bestelediği şarkı. “Sevinçli bir telaş içindeydiniz. Derinden bakınca gözlerinize, neden başınızı öne eğdiniz?” diye devam eden şarkının sözleri ise Fuat Edip Baksı’ya ait.

Son durağımızda gramofonun önüne koyulan banka oturup müziğin, tadını çıkarıyoruz. Gördüklerini okumadan geçmeyen, müziğin sesiyle kulaklarının pası silinen Kadıköy sakinlerinin bu projeden oldukça memnun olduklarını söyleyebiliriz. Özellikle okurlar tarafından da büyük beğeni toplayan projenin bir diğer durağı ise şair Fazıl Hüsnü Dağlarca’nın yaşadığı sokak olacak. Edebiyatla kalmamız dileğiyle.

“ Sana gitme demeyeceğim.
Ama gitme Lavinia.
Üşüyorsun ceketimi al.
Günün en güzel saatleri bunlar. Yanımda kal... Sana gitme demeyeceğim, Ama gitme, Lavinia. Adını gizleyeceğim Sen de bilme, Lavinia.”
Özdemir Asaf

“ Öylesine sevdim ki seni öylesine sensin ki! Kuşlar gibi cıvılda tattırdığın acılar
Cemal Süreya

“ Hayat kısa kuşlar uçuyor.”
Cemal Süreya

Güzel Kelimeler

Yas: Ölüm veya büyük bir felâket sonrası duyulan tarifsiz acı. Matem. Türkçe kökenli olan kelime, yaş kelimesinden çevrilmiştir.

Ehvenişer: Kötü olan şeyler arasından daha az kötü olanı. Kötünün iyisi. Dilimize Arapçadan geçmiştir. Daha zararsız manasındaki ehven kelimesiyle, kötü ve fena manasındaki şer kelimelerinin birleşiminden oluşmuştur.

Zeyrek: Anlayışı kuvvetli, akı başında. Dilimize Farsçadan geçmiştir. Uyanık ve zeki manasındaki zirek kelimesinden türetilmiştir.

Hayhuy: Sonucu olmayan meşgale. Boş uğraş. Türkçe kökenli olan kelime, bağırma sesi olan hay kelimesinden türetilmiştir.

Mizaçgir: Herkesin hoşlanacağı şekilde davranan. Nabza göre şerbet veren. Arapçada huy mânasına gelen mizac kelimesinin, Farsça tutan mânasındaki -gir ekiyle türetilmesi sonucu oluşmuştur.

Yuva: Canlıların, ailelerini ve özellikle yavrularını korumak, kollamak ve büyütme için yaptıkları ve içinde yaşadıkları barınak. Türkçe kökenli olan kelime uya kelimesinden evrilmiştir.

Zinhar: Asla. Aman. Sakın. Dilimize Farsçadan geçmiştir. Farsçada korku ve sakınılacak şey mânasındaki nahâr kelimesinden türetilmiştir.

Teşrif: Şeref verme. Şereflendirme. Dilimize Arapçadan geçmiştir. Onur mânasındaki şeref kelimesinden türetilmiştir.

Dilek: Olması arzulanan şey. İstek. Rica. Temennî. Türkçe kökenli olan kelime istemek mânasındaki dilemek kelimesinden türetilmiştir.

Vardakosta: İri yarı, gösterişli ve çalılı. Aslen kıyı koruma gemilerine verilen bir isim olsa da, Türkçede daha ziyâde ilk anlamıyla kullanılmaktadır. Dilimize İtalyancadan geçmiştir. Bekçi mânasındaki guardia kelimesiyle sahil mânasındaki costa kelimelerinin birleşiminden oluşmuştur.

İhtiyat: Gerçekleşmesi muhtemel olan konularda tedbirli ve sakınarak davranma. Yedek. Dilimize Arapçadan geçmiştir. Gözetmek mânasına gelen havt kelimesinden türetilmiştir.

Yüzyılı Belli Olmayan Dans: Flamenko

İspanya'da doğan ama dünyanın her yerine adım adım yayılan bir dans: Flamenko.

Problemleri olan halkın kendini ifade etme biçimi olan Flamenko, coğrafi olarak evine çok bağlı kalsa da dünyanın her yerinden gönül verenlere ait bir dans türü. Acılarını ve mutsuzluklarını dans ile ifade eden halkın dik duruşu Flamenko.

Öznur Süt

Kendine has bir Güney İspanya sanatı olan Flamenko, ülkemizde henüz yeni yeni varlık göstermeye başladı. Bizler de bu mücadeleyi dansı sizler için araştırdık ve Flamenko'nun doğduğu topraklardan Türkiye'ye gelip bize bu dansı tanıtan Manuel Reina ile sizler için bir söyleşi gerçekleştirdik.

Flamenkonun İspanya'nın Endülüs bölgesinde doğduğunu söyleyen Reina, Flamenko'nun mücadelenin dansı olduğunu belirtti. Problemleri olan halkın kendisini ifade etmek amacıyla yaptığı bir dans olduğunu vurgulayan Reina, flamenkodaki sert duruş ve ifadelerin bunların sebebi olduğunu söyledi. "Flamenko için belirli bir yüzyıldan bahsedemeyiz" diyen Reina, sadece kelime olarak doğuşunun 17. yüzyıl olduğunu dile getirdi. Bu dansa ayağın perküsyon aleti gibi işlev gördüğünü belirten ünlü dansçı, "Flamenko ayaklarla ritim oluşturularak yapılıyor" dedi. Zamanında bir İngiliz kontunun İspanya'da gezerken farklı etnik grupların danslarını gördüğünü fakat bunları anlatamadığını söyleyen Reina, "Flamenko o zamanlar var olan bir danstı fakat kimse ne olduğunu bilmiyordu" dedi.

Flamenko'nun bir çift dansı değil bireysel bir dans olduğunu belirten Reina, bu dansı yaparken transa geçildiğini dile getirdi. Flamenko dansının içinde şamanizm'i de bulundurduğunu söyleyen Reina, müzik ve ayak vuruşuyla insanın kendi içine döndüğünü belirtti. Hocasının her zaman, "Karşında çok kalabalık bir izleyici olsa bile, sadece kendine oyna" dediğini söyleyen Reina, bu dansın içinde ağır makamların yanı sıra hareketli makamların da olduğunu belirtti.

'Dans İşi Bayrak Yarışı Gibi'

Türkiye'de aç kalmamak adına dans okulu açtığını belirten Reina, "Çalışmayı sevmeyen bir adamın, Türkiye'ye ilk geldiğimde param vardı çalışmıyordum. Şimdi o para bitti ve ben de yaşamak için çalışmaya başladım" ifadelerini kullandı. Bir dansçının her zaman kendisi için çalıştığını dile getiren Reina, dünyanın bu şekilde tasarlandığını ve bu sebeple kendini çalışma hayatının içinde bulduğunu belirtti. Kendisine "Türkiye'de ne yapabilirim?" sorusunu sorduğunda tiyatrocunun arkadaşının okulunda dans dersleri vermeye başladığını söyleyen Manuel Reina, bu okul

sayesinde kendi reklamının yapıldığını ve başka kitleler tarafından da tanındığını dile getirdi. Dansı bayrak yarışına benzeten Reina, dansçı olarak başladığı bu yola hoca olarak devam ettiğini belirtti ve okul açmanın bu yoldaki son aşama olduğunu sözlerine ekledi.

'Türkiye'de Flamenko'ya İlgisi Arttı'

Profesyonel bir Flamenko dansçısı olabilmek için ciddi anlamda bir zamana ihtiyaç duyulduğunu altını çizen Manuel Reina, "Profesyonel bir flamenko dansçısı olmak için en az 3 sene gerekli" dedi. Türkiye'ye ilk geldiği yıllarla bugünü karşılaştıran Reina, geçmişten bugüne Türkiye'de flamenkoya ilginin arttığını söyledi. Tango ve salsa gibi dansların Türkiye'de daha önceden bilindiğini ifade eden Reina, flamenkonun diğer danslara göre zor olduğunu ve bunun da insanların bu dansı tercih etmemesinin bir nedeni olduğunu vurguladı. Bazı öğrencilerinin derslere çok hevesli bir şekilde başladığını belirten Manuel Reina, birkaç dersten sonra "Bu ne böyle işkence gibi" deyip dersi bıraktıklarını söyledi.

'Flamenko Alaturkanın İlham Kaynağı Oğlum Ali'

Türk müziğiyle İspanyol ezgilerini birleştirdikleri 'Flamenko Alaturka' projesinden de bahseden Reina, bu projenin ortaya çıkış sürecini anlattı.

“Eşimin teklifi üzerine bir dans okulu açmaya karar verdik. Bu süreçte benden daha fazla emek verdi.”

Projeyi eşi Işıl Reina ile beraber yürüttüklerini söyleyen Manuel Reina, projenin ilham kaynağının ise oğulları Ali Reina olduğunu belirtti. Flamenko Alaturka projesi kapsamında birçok ünlü isimle çalıştıklarını söyleyen Reina, Bülent Ersoy'un okuduğu Makber'de dans etmenin ona ayrı bir keyif verdiğinin altını çizdi. Dana öncesinde de Işıl Reina'nın 9-8'lik Flamenko gösterisi olduğunu belirten Reina, "Bu proje bizim hayatımızın yansımasıydı aslında" dedi.

Son olarak farklı illerde okul fikrine sıcak baktığını fakat bunun ortaklık biçiminde olacağını belirten Reina, şu anki çalışma temposunda bunun biraz zor olduğunu ancak gelecekle ilgili planları arasında olabileceğini dile getirdi.

Reina, "Türkiye'de ilk geldiğim yıllara göre şu an flamenkoya ilginin arttığını söyleyebilirim" dedi.

Manuel Reina Kimdir?

Manuel Reina, 24 Kasım 1972 tarihinde İspanya'nın Sevilla şehrinde doğmuştur. Aile geleneğiyle dans çalışmalarına 6 yaşında José Galván Akademisi'nde başladı. 16 yaşına kadar flamenko ve klasik bale eğitimi aldı ve dansa Sevilla'da İspanya'nın Ulusal dansçısı Manolo Marin ile devam etti. Aynı zamanda, 5 yıl boyunca Profesor Antonio Castillo'dan klasik dans eğitimi aldı. Sonra da Sevilla Konservatuarı'nda Manoleta, Antonio Canales ile koreografi kurgulama çalışmalarına başladı. 1998 yılında bir dans gösterisi için iki hafta Türkiye'de kaldığında şimdiki eşi Işıl Reina ile tanıştı, 1999 yılında 3 aylığına tekrar geldiğinde Işıl Reina ile yine görüştü, bu sefer onu İspanya'ya götürdü ve orada evlendiler. 4 sene İspanya'da yaşadıkdan sonra İstanbul'da yaşamaya karar verdiler.

2004 yılında İstanbul'a döndüklerinde "Etnik34 Creative Grup" adı ile flamenko dans okulu açtılar. Bu süreçte kurucusu ve koreografi olduğu Bato Tato-Flamenco Oriental Fusion grubuyla festivallerde ve uluslararası organizasyonlarda yer aldı. Manuel Reina, 'Flamenco Reina' adını verdiği grupla birlikte düzenli gösteriler yapmak ve konserler vermekle birlikte farklı konseptlerde projelerle de çalışmalarını sürdürüyor.

Denize Nazır Tarih Kokan Müze

İstanbul'un Hasköy semtinde, Haliç kıyısında büyük bir alana yayılmış, 22 yıllık geçmişiyle endüstriden iletişim tarihine kadar her şeyi hem gerçeği hem de maketiyle bulabileceğimiz, kapsamlı müzelerden olan M. Rahmi Koç Müzesi'ni sizler için gezdik.

Serap Salar

M.Rahmi Koç Müzesi 27 bin metrekarelik alanda yer alıyor ve 3 bölümden oluşuyor. İlk bölümü Haliç kıyısının karşısında ayrı bir girişe sahip olan Tarihi Lengerhane Binası. Lengerhane ismi Osmanlı'dan geliyor. Gemiye sabitlemek için denize atılan zincir ve ucundaki çapaya lenger, bunların yapıldığı yere ise lengerhane deniliyor. Bu binanın geçmişi Sultan III. Ahmet devrine uzanıyor. Ahşap çatılı bina, içerisinde birçok zenginliği barındırıyor. Taş duvarların arasında iletişimden havacılığa, sinemadan buharlı makineler kadar geçmişten günümüze birçok ürün sergileniyor. Alt katında sizi geçmişin derinliklerine indirebilecek nostaljik oyuncaklar, otomobiller, matbaa makineleri bulunurken orta katında buharlı makineler, üst katında ise borulu gramofonlar ve yapımı 1840'lara dayanan mikroskoplar karşılıyor sizleri. Aynı zamanda önemli icatların patentli ürünlerine de müzede yer veriliyor.

Renklerin Büyüsüne Kapılmış 'Keşif Küresi' Köşesi

Caddenin karşısına yani kıyı kısmına geçtiğimizde ise gözünüzün alamayacağı genişlikte bir alanla karşı karşıya kalıyorsunuz. Bu alan ise müzenin ikinci ve en kapsamlı kısmı 'Tarihi Hasköy Tersanesi' olarak adlandırılıyor. Sağa dönüp ilk kapıdan girildiğinde,

Tarih boyunca kullanılan bebek evi ve kıyafetleri M.Rahmi Koç müzesinde sergileniyor.

Rahmi Koç Müzesi'nde en çok merak uyandıran yer, eski model arabaların olduğu salon.

bilet alınan gişenin ve renk renk, tarih kokan otomobillerin bulunduğu kısma giriş yapmış oluyoruz. Harry Potter filminde kullanılan mavi otomobil ilk dikkat çeken detay oluyor. Sonra da zamanın ünlü markalarının onlarca yıl önce ürettiği otomobilleri görüyoruz. Aynı zamanda astroloji, enerji ve fen atölyeleri ile eğitim imkânı da sunuluyor. Müzenin bir kısmında 'Keşif Küresi' adı altında gezegenler hakkında bilgilerle ve tüm evren ile ilgili görsellerle desteklenen bir eğitim programı da bulunuyor. Dileyenler programlara katılabiliyor ya da özlem kokan binaların içerisinde bulunan restoranlarda dinlenme fırsatı bulabiliyor.

Kendine Hayran Bırakan 'Nostaljik Dükkân' Köşesi

Giriş kısmını detaylı gezdiğimizde otomobillerin arasında bir kapı görüyoruz. O kapı da eski gemilere, buhar makinelerine açılıyor. Bir de 'Nostaljik Dükkânlar' kısmı var ki, görenleri hayran bırakıyor kendine. Dövme demir dükkânından eczaneye kadar yedi dükkân görüyorsunuz. Sergiyi desteklemek amacıyla döneme uygun giydirilmiş dükkân çalışanları ve materyalleri de bulunuyor. Bu kısmın hemen yanında bulunan

zeytinyağı fabrikasına girdiğinizde ise makineler devreye giriyor ve çalışmaya başlıyor.

Buradan demiryolu ulaşımında kullanılan araçların bulunduğu kısma geçiyoruz. 1800'lü ve 1900'lü yılların en bilinen hatta benzerleri günümüzde de kullanılan tramvayları ve vagonları burada müze severlerin beğenisine sunuluyor. İstanbulluların bir benzerini hala kullandığı, 1934-1966 yılları arasında aktif olarak hizmet veren Kadıköy-Moda tramvayı da sergide bulunuyor.

Her Yaşa Hitap Eden Maketler Görüçüye Çıkıyor

Tershanenin üst kısmına çıkmak için tekrar otomobillerin içerisinde geçerek bebek evlerinin olduğu yere geliyoruz. Bölmelere ayrılmış olan bu kısımda mobilyalarla süslenmiş bebek evi maketleri sergisi her yaşa hitap eden türden. Üst katta yakın geçmişten olmadığı belli olan sepetli sepinsiz bisikletler, motorlar, at arabaları ve bebek arabalarını görüyoruz. Bu katta bunlarla birlikte Atatürk Koleksiyonu da bulunuyor.

Son olarak müzenin dış bölümüne geçiyoruz. Burada büyük uçakların olduğu, uzun yıllar Sirkeci-Adalar-Yalova-Çınarcık arasında sefer yapan, 2009'dan bu yana müzede yer

İçerisinde oyuncak sergi bulunan Fenerbahçe Vapuru müze eğitim çalışmalarında ev sahipliği yapıyor.

alan Fenerbahçe Vapuru'nu görüyoruz. İçerisinde oyuncak sergisi bulunan vapur, bununla birlikte geçici sergiler ve müze eğitim çalışmalarına da ev sahipliği yapıyor. Vapurun yanında bir de denizaltı dikkatimizi çekiyor. TCG (Türkiye Cumhuriyet Gemisi) 'Uluçalireis' adındaki denizaltı 1944 yılında yapılmış ve 30 yıl kadar Türkiye Cumhuriyeti'ne hizmette bulunmuş. 15 yıl önce ise Haliç Kıyısı'nda yerini alarak müzede sergilenmeye başlamış.

Buradaki turumuzu nostaljik tren ile Hasköy- Söğütözü seferi yapılan ufak geziye katılarak tamamlayacağız.

“Hayat Bir Seçim Sanatı”

Zoraki Başkan, Kavak Yelleri, Avrupa Yakası ve daha birçok farklı dizide, birçok farklı karakter ile evlerimize konuk oldu. Sen Ne Dilersen, Hababam Sınıf Güle Güle ve Osmanlı Cumhuriyeti filmleri ile sinema sektöründe boy gösterdi. Üç öğün tiyatro sahnesinin tozunu yuttu, iki doz su ile birlikte görüntü yönetmenliği yaptı. Özden Özgürdal, tam otuzyediy yıl boyunca bizlere sevdiği işi yapmanın insanı ne kadar mutlu edebileceğini ve verimli olabileceğini gösterdi.

Özgürdal, “Adına şöhret dediğimiz hedefle ilgim olmadı” dedi.

Esra Yula

Özgürdal için oyunculuk hiçbir zaman meslek olmadı. O sadece sahneye çıkıyor ve onu mutlu eden şeyi yapıyor. Bunu oynadığı her karakterde, sağladığı uyum ile bizlere gösterdi. Şimdilerde Erbulak Oyunculuk ve Yazarlık Evi'nde yılların getirdiği tecrübesini genç ye-

teneklere aktaran usta oyuncunun hikâyesini, kendi ağzından dinledik.

İlk olarak oyunculuk sektörü ile nasıl tanıştığınızdan başlayalım?

Deneyimli bir sanatçıya sorulduğunda cevabı ne kadar net alınabilir bilmiyorum. Çok uzun yıllardır bu sanat oluşumunun içindeyim. Aslınabakarsanız Yeşilçam'da çocuk oyunculuk dönemim var. Ben onu çıraklık olarak bile görmüyorum. Benim farkında olmadığım, ailemin desteğiyle olan oluşumlardı. Sonuçta oyunculuk pratiğe dayalı bir iş. Ben de bu işin pratik nimetlerinden biraz da farkında olmadan yararlanmaya başladım.

Peki, tam olarak ne zaman ‘Ben oyuncu olmalıyım’ dediniz?

Ben oyuncu olurum dediğim yaşlar sanırım 10-12 yaş dönemime denk geldi. 'Gelin Oynayalım' adlı bir çocuk oyununda kendimi sahnede buldum. İyi ki bulmuşum diyorum şimdi. Ama 'Sinema mı tiyatro mu?' tercihi noktasında benim tiyatroyu seçmem 16'lı yaşlarımdaydım. Geçmişteki tüm deneyimlerim benim için bir fırsattı. Alaylı zeminden eğitilmiş zemine geçmek için konservatuar aşamasında bulundum. Evet, bu iş pratiğe dayalı ama eğitim de gerekiyor. Usta-çırak ilişkisine çok inanıyorum. Çoğu şeyi ustalardan öğrendim ve bu da ciddi bir şanstı benim için. Günümüzde daha çabuk şöhret olunuyor ama daha çabuk tüketiliyor. Bir tüketim toplumuz sonuçta. Ben daha çok öğrenme sevdasıydım. Hala da öyleyim. Erbulak Evi'nde genel sanat yönetmenliği yapıyorum ama hala öğrenciyim. Öğrenci olmaktan da ölene kadar vazgeçmeyeceğim.

Dizi, sinema ve televizyon oyunculuğu hepsini yaptınız. Bunların arasında sizi en çok hangisi zorladı?

Hepsinin belirli bir matematiği var aslında. Kamera önü oyunculuk, biraz daha teknik gerektiriyor. Tiyatro oyunculuğunun da belli bir tekniği var ama tiyatronun o birebir canlı hali her zaman için çok daha heyecan verici. O anı başından sonuna dolu dolu, canlı canlı yaşıyorsunuz. Sizin nefesiniz seyircinin sesiyle bütünleşiyor. O yüzden tiyatro bana her zaman bir adım önde geliyor. Aslında hepsi bir, hepsi kardeş belli bir sıralama yapmam gerekirse tiyatro, sinema, televizyon.

“Eğer Oyunculuk Bir Serüvensen Ben Yolculuk Kısmını Seviyorum”

İlk olarak hangi film/dizi ile televizyona ‘merhaba’ dediniz?

Benim televizyon ile ilk tanışmam, 1976 yılında; 'Darısı Başınıza' adlı bir o dönemin sitcom çalışması ile oldu. Ali Poyrazoğlu, Oya Başar, Toto Karaca, Macit Flordun gibi birçok oyuncuyla birlikte görev almıştım. 11 yaşındaydım ve çok güzel bir diziydi. O zaman sadece TRT vardı. Bir tane kanal var ve sen orada, bir dizide oynuyorsun. O zaman ortaokuldaydım ve okulun merdivenlerini bir şöhret edasıyla iniyordum. O yüzden benim unutmadığım projelerden biridir. Şimdi sinema yapsanız da, tiyatro yapsanız da belli bir kitleye belli bir oranda hitap ediyorsunuz.

Erbulak Oyunculuk ve Yazarlık Evi 2014 yılından beri eğitim veriyor.

Birçok farklı dizide, birçok farklı karaktere büründünüz. Hepsine uyum sağlamayı nasıl başardınız?

Ben çok şanslıyım çünkü hiçbir zaman kalıp oyunculuk dediğimiz şeyi yapmadım. Saçım, kostümümle, sakalımla başka karakterler oynamaya çalıştım. Eğer oyunculuk bir serüvene ben o yolculuk kısmını çok seviyorum. Durak durak gitmek beni daha çok heyecanlandırıyor. Benim hiçbir zaman adıma şöhret dediğimiz hedefle pek ilgim olmadı. Sadece yaptığım işi, 'En iyisini nasıl yapabiliyim' sorusu beni ilgilendirdi. Bu yüzden ki televizyondan teklifler geldiği dönemde tercihim hep tiyatrodan yana kullandım. Dolayısıyla bazı film, dizi tekliflerini geri çevirmek zorunda kaldım. Bir tercihte bulunmam gerekiyordu. Galiba kendimi en mutlu hissettiğim alan sahne olduğu için hep tiyatro dedim.

Oynadığınız roller içerisinde sizi en çok zorlayan hangisiydi?

Her rolün kendine göre bir zorluğu var. Ama bir dönem yaşamış insanları canlandırmak bence aktör için çok büyük bir sorumluluk getiriyor. Hele otobiyografik bir tarafı varsa daha zor. Mesela Sultan İkinci Murat'ı oynamıştım. Oturuşu, kalkışı, o kostümü üzerinde taşıyışı, konuşma tarzı o kadar çok önemli ki. Yüzyıllar öncesinin bir karakterini alıp, yeniden yaşatmaya çalışıyorsun. İzleyici olarak da, seyirci olarak da belgesel oluşumlara karşı bir ilgim var. Adı üstünde belge, bir döneme ait. Saçıyla, duruşuyla onu andırmak ortaya koymak zorundasın bu yüzden beni daha çok zorladı.

Gündemde olan ve tartışılan konulardan birisi de dizi sürelerinin uzunluğu. Sizin bu konudaki yaklaşımınız nedir?

Dizilerin süresi maalesef bizim üretkenliğimizi olumsuz anlamda etkiliyor. Yani bir sinema filmi süresinde işler yapıyoruz. Her hafta bir kaset yetiştirme zorunluluğu var. 110 dakika, 120 dakika korkunç rakamlar. Haftanın 6 günü setteyiz arkadaşlar. Bunu hepimiz dile getiriyoruz ama herhangi bir değişiklik söz konusu değil.

Özgürdal, tiyatro deneyimlerini bizlere aktardı.

Biraz da Erbulak Oyunculuk ve Yazarlık Erbulak Evi'nden bahsedelim. Burada ne tür eğitimler veriyorsunuz?

Ben, eşim Ayşe Erbulak, baldızım Sevinç Erbulak ve oğlumuz Dağhan Külegeç güçlerimizi birleştirdik ve Erbulak Oyunculuk ve Yazarlık Evi'ni açtık. Yazarlık sınıfı dışında, yedi yaştan yetmiş yaşa kadar herkese hitap eden bir oyunculuk sınıfımız var. Her dönem haziran ayında tiyatro festivali yapıyoruz. İyi ki açmışız. Birçok yeni arkadaşla, aynı köprüde buluşmaya çalışıyoruz. Yenilikler içerisindeyiz. Kendi deneyimlerimizi onlarla paylaşmaya çalışıyoruz. Aynı zamanda biz de onlardan bir şeyler öğreniyoruz. Bu da beni çok mutlu ediyor.

Hem oyuncu hem eğitimci olarak...

“ Bizler oyuncu olarak, birçok imajı başlatıyoruz. İzleyiciler, canlandırdığımız karakterleri taklit edip, örnek alıyorlar. O yüzden çok titiz davranmamız gerekiyor. ”

rak, televizyonda eğitim almadan var olan yüzler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Oyunculuk kimsenin patentine değil. Bu oyunculuk yapabilir veya yapamaz demek de benim haddime değil. Ama ne olursa olsun bir oyuncunun eğitimini alarak hareket etmesi, kendisi için bir kazançtır. Çünkü oyunculuğun olmazsa olmazları var ve bunu bilerek hareket etmeli bir oyuncu. Günümüzde şöhret olmak çok da zor değil. Ama bir atımlık barut yaklaşımlarla bu iş olmaz. Kalıcı olmak istiyorsanız, donanım sahibi olmalısınız. Bugün baktığımızda çok tutan bütün diziler tiyatro kökenli oyuncularla ayakta.

Peki, günümüz oyuncularını içe-

Tiyatrodan yana umudunu yitmediği ifade eden Özgürdal, "Tiyatronun eninde sonunda seyircisini bulacaktır" dedi.

risinde daha sonra eğitim alıp, kendini geliştirenler yok mu?

Aktör olma yolunda doğru adımlar atıyor diyebileceğim insanlar var tabii ki. Kendini geliştiren, "Evet, bir yarışmadan geldim ama aktörlükte yapabiliyorum" diyen kendini bu anlamda ispatlayan insanlar da var. Onlara da saygı ve sevgi ile bakıyorum. Ben dizilerdeki oluşumlara biraz daha pansiyon işletme gibi bakıyorum. Bu sene pansiyonu işlettin, seneye ne olacak da kalıcı olacak? Hayatta başarımın en önemli kıstası, devamlılıktır. Bugün var isen, yarın da olabileceğini hesaplayacaksın. Siz de kabul edersiniz ki beş sene önce bir dizide oynayan kişiyi zar zor hatırlıyoruz. Çünkü kalıcı değililer ve işin garibi öyle bir hedefleri de yok. Bu ülkede bir takım skandalların içinden oyuncular çıktı ve onlara dizi yapıldı.

Son olarak eklemek istedikleriniz var mı?

Gençlere çok güveniyorum ve onlara olan umudumu yitirmedim. Tiyatro adına da umudumu yitirmiyorum. Tiyatro öldü diyorlar ama tiyatro ölmez. Tiyatro eninde sonunda seyircisini bulur. Sinema, teknolojinin imkânlarıyla daha da büyüyor geliyor ama yeni yeni senaristlere ihtiyacımız var. Çünkü hikâye olmadan istediğimiz starı oynatalım hiçbir şey değişmez. Yeni kalemlere, yönetmenlere bir sürü yeniliğe ihtiyacımız var. Hiçbir zaman kötümser olmadım. Yeni aktörler, sinemacılar, tiyatrocular gelecektir ve onlar da diğer başarılarla imza atacaktır. Birileri gelecek ve o zaman sizin bana sorduğunuz benim de şikâyetçi olduğum bazı kirlilikler temizlenecek. Ben sadece son 2 sezondur sahnede bir şey yapamıyorum. Öyle bir özlemim vardı. Bir telaş içerisindeyiz, o konuda da bir sürprizimiz olabilir.

“Dünyaya Bir Kez Geldim, İstedğim Gibi Giyinirim”

Kocaeli'nin Değirmendere ilçesinde sahilin güzelliklerini seyredip martuların sesleriyle dolaşırken bir anda İtalyan giyim tarzı ve yürüyüşüyle dikkat çeken Ferdi Katırcı'yı görmemiz mümkün. Değirmendere'nin sembollerinden biri haline gelen Katırcı, iş çıkışlarında takım elbisesinden paltosuna, yüzüklerinden yakasındaki broşuna varıncaya kadar adeta bir davete gider gibi hazırlanıp Değirmendere sokaklarında geziyor.

Arif Bulut

Değirmendere doğumlu olan 38 yaşındaki Ferdi Katırcı, aslında Gölçük Belediyesi'nde çalışan bir işçi. Her vatanış gibi sabahları işine gidip gelen Katırcı'nın asıl hikayesi mesai saatleri dışında başlıyor. Giyimine özen göstermeyi seven Katırcı, şık giyimi ve tarzıyla Değirmendere sokaklarında dikkat çekiyor. Uzun yıllar ticari ge-

milerde çalışan, Avrupa'da birçok şehir ve kültür gören Ferdi Katırcı, en çok İtalyan stilinden etkilenmiş olmalı ki iş dışındaki zamanlarında giydiği takım elbisesiyle, bir İtalyan modeli havasına bürünüyor. Elinde taşıdığı paltosundan takım elbisesine, papyonundan yakasındaki broşa, kemerinden ayakkabısına varıncaya kadar her an bir davete katılacakmış hissi veren Katırcı'yı ilçede hemen herkes tanıyor. Kişisel anlamda kendisini geliştir-

meye önem verdiğini vurgulayan Katırcı, Rusça, İtalyanca, İngilizce olmak üzere üç dil biliyor, Arjantin tangosu yapıyor ve musikiyle ilgileniyor.

“Eşofman Giyer Gibi Hissediyorum”

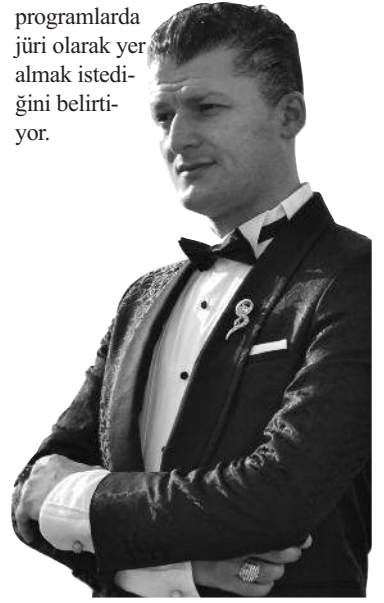
“Dünyaya bir kez geldim istediğim gibi giyinirim” diyen Katırcı, insanların ilk başta kendisine tepki gösterdiğini ancak bunu çok da umursamadığını söylüyor. Bu kıyafetler içerisinde kendisini daha rahat hissettiğini belirten Katırcı, ilk zamanlar ailesinden dahi tepki aldığı, onların da bu duruma zamanla alıştığını anlatırken, kendisinin bu tarz kıyafetlerle ne kadar rahat hissettiğinden bahsediyor.

Amacının temiz ve 'klas' bir giyim tarzını yansıtmak olduğunu belirten Katırcı, “İş dışında veya

kendime vakit ayırdığımda böyle giyiniyorum. Bu kıyafetlerle kendimi eşofman giyer gibi hissediyorum” diyor. Tarz programlarına olan ilgisinden de bahseden Katırcı, bu tür programlarda jüri olarak yer almak istediğini belirtiyor.

Katırcı, tarz programlarına olan ilgisinden bahsetti.

Yıllara Meydan Okuyan Dev Çınar Ağacı

Arif Bulut

Kocaeli'nin Gölçük ilçesinin Saraylı Köyü'nde bulunan 1500 yıllık bir tarihe sahip olan dev çınar ağacı, adeta köyün sembolü haline gelmiş durumda. Yıllara meydan okuyan geçmiş ve 14 metrelik çapı ile ilgi uyandıran ağaç, gün içerisinde birçok kişi tarafından ziyaret ediliyor. Ağaç çevresinde bulunan tarihi taşlar da ziyaretçilerin büyük ilgisini çekiyor. Eski ve köklü bir tarihe sahip olan Saraylı Köyü sakinleri, tarihi ağaca büyük değer verdiklerini ifade ettiler. Kocaeli çevresindeki en eski köylerden biri olan Saraylı Köyü'nün, Osmanlı Devleti döneminde başkent olan İstanbul'un erzak ve odun ihtiyaçlarını karşıladığı ifade edildi. Tam anlamıyla köklü bir tarihe sahip olan köyün devlet koruması altında olduğu söylendi.

Köyün sembolü haline gelen dev çınar ağacı.

GENÇAÇI
KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ İLETİŞİM FAKÜLTESİ UYGULAMA GAZETESİ

Yıl: 16
Sayı: 62
Ocak-Şubat-Mart 2016

KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ ADINA SAHİBİ:
Prof. Dr. Sadettin HÜLAGÜ

5187 SAYILI KANUNA GÖRE SORUMLU YAZI
İŞLERİ MÜDÜRÜ:
Prof. Dr. Füsun ALVER

YAYIN KOORDİNATÖRÜ:

Yrd. Doç. Dr. Gürsoy
DEĞİRMENCİOĞLU

GENEL YAYIN DANIŞMANI:

Öğr. Gör. H. Fehmi KETENCİ

YAYIN KURULU:

Prof. Dr. Füsun ALVER
Prof. Dr. Emel AKCA
Doç. Dr. Selma KOÇ AKGÜL
Yrd. Doç. Dr. Betül PAZARBAŞI
Yrd. Doç. Dr. Kerim KARAGÖZ
Yrd. Doç. Dr. İhsan KARLI
Yrd. Doç. Dr. Gürsoy
DEĞİRMENCİOĞLU
Yrd. Doç. Dr. Göktürk YILDIZ

EDİTÖRLER:

Arş. Gör. Dr. Ebru TURANLI
Arş. Gör. Evren DOĞAN
Arş. Gör. Şefika YURDAKUL

GÖRSEL

YÖNETMEN:

Yrd. Doç. Dr. Yusuf BUDAK

REDAKSİYON:

Ali ELDİVEN
Emin KUVAT
Muhammet BEY
Ali YILDIRIM
Burak KARABAĞ
Esra YULA
Kadir ŞAHİN
Şermin ÖZCAN
Öznur SÜT

SAYFA

DÜZENLEME:

Fetih KÖKTEN

Basım Yeri

Kocaeli Üniversitesi
İletişim Fakültesi Basımevi
Umuttepe/ İzmit

<http://kouha.kocaeli.edu.tr>

Tel: 0262 303 18 53

'Elin Oğlu' İçimizden Oldu

Şermin Özcan

Birçok ulusal organizasyonda flamenko ile adından sıkça söz ettiren İspanyol Manuel Reina'ya İstanbul'un yanı sıra özel hayatıyla ilgili sorular da sorduk. Bilmeyenler için ulusal bir televizyon kanalında yayınlanan ve uzun yıllardır Türkiye'de yaşayan 8 erkeğin bir araya gelecek yaptığı program Elin Oğlu. Manuel Reina ise bu programın İspanyol temsilcisi. Programın kıvrıkcık İspanyol'u olarak tanıyan Manuel, şimdilerde ise eşi ile birlikte açtıkları, İstanbul-Tünel'de bulunan, "Etnik34 Creative Group" adlı flamenko dans okulunda ders veriyor. Gelin hep beraber Manuel Reina'nın dans dolu hayatına bir göz atalım.

Flamenko Aşkına Eş Buldu

İspanya'nın Sevilla kentinde doğan Manuel Reina'nın dansla tanışması çocukluk yıllarına dayanıyor. Henüz yedi yaşında dans hayatına adım atan Reina, 16 yaşına kadar klasik bale ve flamenko eğitimi aldı. José Galván Akademisi'nde uzmanlaşmaya başlayan ve İspanya'nın ulusal dansçısı Manolo Marin ile devam eden kariyer hayatı, Reina'ya kuşkusuz birçok şey kattı. Aynı zamanda, beş yıl boyunca Profesör Antonio Castillo'dan klasik dans eğitimi alan Reina, Sevilla Konservatuvarı'nda Manolete, Antonio Canales ile koreografi kurgulama çalışmaları yaptı. Dünyanın birçok yerini flamenko grubu ile dolaşan Reina, aynı zamanda dans gösterileri ve eğitmenlik de yaptı. Reina, flamenkonun yanı sıra oluşturduğu koreografi ile de birçok dans türünü harmanladı.

Reina, "İstanbul'un yapısı beni çok etkilemişti" dedi.

Çocukluktan itibaren dansa gönül vermiş bir 'Elin Oğlu' desek ne tepki verirsiniz? Gün geçtikçe daha çok Türkleştiğini her sözünde vurgulayan Manuel Reina ile 'Elin Oğlu' hakkında konuştuk.

1998 yılına geldiğinde ise flamenko aşkına eşlik edecek eşi buldu. Manuel, bir dans gösterisi için geldiği İstanbul'da eşi Işıl Reina ile tanıştı ve bir süre sonra evlendiler. Işıl Reina'nın flamenkoya âşık oluşu ve İspanya kültürüne olan yakınlık ikiliyi aynı işi aynı sevgiyle yapmaya sevk etti. Hayatına dair paylaşımlar yaptığımız Manuel Reina'nın gelin şimdi de hala yayında olan Elin Oğlu programına dair aktarımlarına bir göz atalım.

"Kapitalizmin Etkileri Türkiye'de Henüz Görülüyordu"

Konular birbiri ardına sıralanırken Türkçesinin çok düzgün olmadığını da muzip bir dille anlatan Reina, Türkiye'ye geldiği dönemlerde özellikle İstanbul'da Avrupa'nın çok modern olarak görüldüğünden bahsetti. Kapitalizmin Avrupa'yı, İspanya'yı etkisi altına alması durumundan hoşlanmadığını belirten Reina, İstanbul'un ona çok güzel şeyler armağan ettiğini dile getirdi. "Her yer bozuk, yapılmamış yerler var, AVM çalgunluğu yok" diyerek o dönemki İstanbul'u kendi bakış açısından anlatan Reina, Türkiye'de yaşayan İspanya'ya kendi adına her zaman galip geldiğini ifade etti.

İlerde yaşamak istediği yeri sordüğümüzde ise yanıtı net bir biçimde, "Orman... İnsansız bir yer" olan Reina, İspanya kültürünün özellikle o yıllarda kapitalizmin etkisiyle büyük oranda

zedelendiğini vurguladı. Manuel Reina ile sohbetimizi Elin Oğlu'na çekmeden önce son sorumuz ise flamenkonun yanı sıra kişilik ve karakter açısından da bir Türk kıızıyla uyuşup uyuşmadıklarıydı. Geçirdikleri 14 yılın ve sahip oldukları iki çocuğun ardından birbirlerini tam olarak anladıklarını düşünen Reina, "Türkiye'de evliliğin dokunulmazlığı var" diyerek bir anlamda da kültürlerarası farka dikkat çekti.

Elin Oğlu'nun Kıvrıkcık İspanyolu

Türkiye'de geçtiğimiz yıl yayınlanmaya başlayan, sunuculuğunu Burcu Esmersoy ve Sinan Çalışkanoğlu'nun yaptığı, 'Elin Oğlu' temelde sekiz farklı ülkenin temsil edildiği bir program. Her cumartesi akşamı yayınlanan programın koltuklarında ise İspanya'dan Manuel Reina, İtalya'dan Danilo Zanna, İngiltere'den Robbie-Lee Valentine, Slovakya'dan Emrach Uskovski, Rusya'dan Andrey Polyanin, Güney Kore'den Chaby Han, Japonya'dan Masataka Kobayashi ve son olarak ABD'den Antonio Stokes oturuyor.

İlk zamanlar flamenko ile kültür ve sanat çevresinden ufak çapta bir kitleye sahip olduğunu söyleyen Reina, programın da katkısıyla şu an daha çok tanındığını ifade etti. Verdiği konserler ve çeşitli organizasyonlarla yapım tarafından da program adına takip edildiğini söyleyen Reina, "İstanbul'dan sonra Anadolu'da da tanınmaya başladım. O benim için daha güzeldi" şeklinde konuştu.

"Masada abiyim ama Emrach ve Chaby için babayım" diyen Reina, şu an ise ortama ve diğer yedi erkeğe tam anlamıyla alıştığını da sözlerine ekledi.

Son olarak Danilo Zanna ile birlikte yaptıkları 'Manilo' adlı Youtube kanalı hakkında da konuşan Reina, planları arasında ilk sırada bulunduğu flamenko okulunu geliştirmeninyer aldığı söyledi. Röportajımızı sonlandırırken artık içimizden biri olan, Türkleşmeyi koşar adım tamamlayan Manuel Reina'dan Elin Oğlu yorumlarını aldık.

Manuel'den Elin Oğlu Yorumları

Andrey Polyanin:

Beyefendi. Net ve kararlı.

Masataka Kobayashi:

Masanın en orijinal Japon'u. Türkleşme sıfır.

Robee-Lee Valentine:

İngiliz centilmeni.

Antonio Stokes:

Kafası karışık, iki tarafa da gidebilir.

Chaby Han:

Ailenin en küçük kardeşi.

Emrach Uskovski:

Eğitilmiş, empati yeteneği çok gelişmiş.

Danilo Zanna:

Tek kelimeyle 'Güneş'.

Manuel Reina:

Anneme göre, "Dünyanın en yetenekli adamı." Ama halka sormak lazım.

Öğretmenlikten Hukuk Fakültesine

Nurnisa Ağgöz

Muharrem Açıl, yıllarca öğretmenlik mesleğini severek yaptığı ve dünyaya tekrar gelse yine öğretmen olacağını dile getiriyor. Ancak onun her zaman aklının bir köşesinde, kazandığı halde devam edemediği Hukuk Fakültesi hayali yatıyor. Bir gün emekli öğretmenin evine bir yazı geliyor ve tam yetmiş sekiz yaşında üniversite sıralarına geri dönüyor. Peki, ailesi onu nasıl karşılıyor, amfi-deki sıralarda otururken neler hissediyor, diğer öğrencilerin yaklaşımı nasıl oluyor? Tüm yaşadıklarını gözlerini dolduran bir sevinçle bizimle paylaşıyor.

Nasıl bir çocukluk geçirdiğinizden biraz bahseder misiniz?

Adapazarı'nda yaşayan beş çocuklu bir ailenin ilk çocuğuydum. İlkokulu köyde okudum ve çocukluğum çok zor koşullarda geçti. İkinci Dünya Savaşı sırasında babam iki defa askere gitti. Annem üç çocuğuyla yalnız yaşamak zorunda kaldı. Babam askerden geldikten sonra yavaş yavaş toparlanmaya başladık ve ben köyde ilkokula başladım. O dönemde köylerde erkek çocuk babanın yardımcısıdır. Ben de ilk erkek çocuk olduğum için büyümem dört gözle bekleniyordu. İlkokul dördüncü sınıftayken Arifiye Köy Enstitüleri'nden mezun bir öğ-

retmen geldi köyümüze. Babam kendisine bir yardımcı yetişiyor diye dört gözle beklerken ben öğretmenin ısrarıyla sınava girip Arifiye Köy Enstitüsü'nü kazandım.

Öğretmenlik hayatınız nasıl geçti?

Öğretmenlik serüvenim Mardin'in Midyat ilçesinde başladı. İki yıl dolduktan sonra tayinimi Adapazarı'na istedim ve orada beş sene çalıştım. Çalışırken Adapazarı Lisesi'ne kaydımı yaptırarak liseyi dışarıdan bitirdim. Bilgilerim taze durumdayken üniversite sınavına girmeye karar verdim. 1964 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni ve Psikoloji Bölümü'nü kazandım. Ancak Psikoloji Bölümü'nde devam zorunluluğu olduğu için Hukuk Fakültesi'ne kaydımı yaptırdım. Tabii Hukuk Fakültesi'nde devam zorunluluğunun bulunduğunu bilmiyordum. Ailemle Adapazarı'nda yaşadığım için de devamsızlıktan okulu bırakmak zorunda kaldım.

Hukuk Fakültesi'nin hayalini kurmanıza rağmen bu kadar çabuk mu vazgeçtiniz?

O dönemde Türkiye Öğretmenler Sendikası'nı kurduk. İzmit'e gelmeyi düşündüm ama İzmit'te sendika çalışmaları yoktu. Atamamı İstanbul'a yakın bir köye yapmadıkları için üniversite okuma hayalim yarım

kaldı. 1978 yılında Kutahya Eğitim Enstitüsü'ne dışarıdan okumak için başvurduğum. Kayıtlarımız yapıldığı halde, hükümet değişikliği olduğu için dikkate alınmadı. 1980 yılında, 12 Eylül hareketinden sonra bana 'kayıtlarınız geçerlidir' yazılı bir kağıt geldi. Bölge olarak Bolu Eğitim Yüksek Okulu'na müracaat etmem gerektiği söyleniyordu. Kaydımı aldırıp ve okulu dışarıdan bitirdim.

"Okumayı, araştırmayı, sormayı, soruşturmayı bırakmayan bir öğretmen; saçları ağarsa da beli bükülse de yaşlanmaz."

Daha sonra nasıl bir yol izlediniz?

1984 yılında İzmit'te öğretmenlikten emekli oldum. Ama istediğim gibi bir Öğretmen Yüksek Okulu'nda öğrenci olarak okuyamadım. Öğretmenliği bırakmadım. Öğretmenlik öyle bir meslek ki ölene kadar devam eder. Eğitime ters veya eğitime uygun düşen her hareket size öğretmenliğinizi hatırlatır. Köy Enstitüleri'nde edindiğim okuma alışkanlığımı hiç bırakmadım. "Okumayı, araştırmayı, sormayı, soruşturmayı bırakmayan bir öğretmen; saçları ağarsa da beli bükülse de yaşlanmaz" sözü benim için önemlidir. Köy Enstitüleri'nde serbest okuma saatleri vardı ve en zor hava koşullarında bile okuma saatleri iptal edilemezdi. Kitabı sevmeyi, okuma alışkanlığımı bu okullarda edindim.

Bu hayata bir kere geliyoruz ve ne yazık ki hayatımızda geriye sarmatuşu bulunmuyor. Zamanımız kısıtlı ve onu bizi en mutlu edecek şekilde geçirmeliyiz. Seçtiğimiz meslek yaşamımızın ortalama dörtte üçünde bize eşlik ediyor. Doğru mesleği seçmeli ve ömrümüzün sonuna kadar o mesleği sürdürmeliyiz değil mi? Bu sorunun cevabı olarak karşımıza Muharrem öğretmen çıkıyor. İnsanın hayalleri için yaşadığının, kaç yaşında olursa olsun nefes alıyorsa, hayatın devam ettiğinin en güzel örneği oluyor bize.

Açıl'a göre azim eden ve çalışan insan her zaman gençtir.

Okumanın da sizin için ayrı bir tutku olduğunu söyleyebiliriz. Bu yönde herhangi bir çalışmanız oldu mu?

Okumayı seven arkadaşlarla beraber İzmit'te İmc Okuma Grubu'nu oluşturduk. Ayda bir kere toplanıp kitap okuyoruz. Bir kitap seçiyoruz, seçtiğimiz kitabı okuduktan sonra ayın sonunda tekrar bir araya gelip o kitabı tartışıp yeni okuyacağımız kitabı belirliyoruz. Üç yıldır hiç ara vermeden bu çalışmamız devam ediyor. Bu sayede üç senede herkesin kitaplığına en az otuz altı tane yeni kitap girmiş oldu. Bu çalışmamız Türkiye'de bir ilkti. İnternet aracılığıyla duyduğumuz bazı yerlerden cevap geldi.

Hukuk Fakültesi zorlayıcı ve düzenli çalışma gerektiren bir bölüm. Peki, siz 78 yaşında Hukuk Fakültesi okuma kararını nasıl aldınız?

Hukuk okuma tutkum her zaman vardı. Çocuklarıma hep keşke olanaklarımız el verseydi de Hukuk Fakültesi'ni bitirebilseydim derdim. O zaman yaşam şartlarımızı da iyileştirebilirdim. Nihayetinde eski kayıtlarım, tekrar üniversiteye

devam etme affı çıktı. Kızım, bana böyle bir kanunun çıktığını ve tekrar denemek isteyip istemediğimi sordu. Ben hukuk okuyamadım ve bu benim içimde bir ukde olarak kaldı. İstanbul Üniversitesi'ndeki kaydımı yeniledim. Ama her gün İstanbul'a gidip gelmek çok zor. Dilekçe vererek Kocaeli Üniversitesi'ne geldim. Hayatta boş durmayı sevmeyen bir insanım ve zamanın boşa harcanmasına da çok karşıyım. Çünkü zaman ve sözümüzü harcamadan önce çok düşünmek gerektiğine inanıyorum. Harcadıktan sonra ikisini de geri getirmek mümkün olmuyor.

Yeniden üniversite sıralarında olmak nasıl bir duygu? Okuldaki öğrenciler sizi nasıl karşılıyor?

Burada gençlerle olmak beni çok duygulandırdı. Bana tekrar enerji kaynağı oldu. Okuldaki öğrencilerden hep saygı görüyorum. Ve o saygı da sevdiğim gelen bir saygı, yüzlerinden belli. 'Mu-

harrem amca' deyişleri bile bir farklı. Sıradan sokaktaki bir amca olarak görmüyorlar, bunu fark edebiliyorum.

Günümüzdeki gençlik ile sizin zamanınızdaki gençlik arasında nasıl farklılıklar görüyorsunuz?

Biz birçok şeyi okulda gördük. Hatta bazıları çatalı bile okulda gördük. Köy Enstitüleri'nde bize her şeyi öğrettiler. Giyinmeyi, yatağımızı düzeltmeyi, insan gibi yaşamayı, memleketin bize ihtiyacı olduğunu, memleketi kalkındırmak için kendimizi yetiştirmemiz gerektiği bilincini Köy Enstitüleri'nde öğrendim. Biz bu kadar serbest, bu kadar özgür değildik. Köy Enstitüleri'nde boşa geçen her zamanın halkımızdan çalışan zaman olduğunu öğrettiler. Şimdi bu kadar sorumluluğu gençlerde görmüyorum. Ama kendilerine göre amaçları var.

Her şeyin okulda öğretilmediği o dönemi biraz anlatabilir misiniz?

Bizim dönemimizde demokrasi vardı. Her şey el birliğiyle yapılır, demokrasi üretilmez, yaşanırdı. Beraber ürettiğimiz için beraber paylaşım da vardı. Kimse kimsenin hakkını yiyemezdi. Hukuk Fakültesi'nde de bir haksızlığın olmayacağını düşünüyorum. Sonuçta adaleti okuyoruz, adaletli olmalıyız. Okuduğum okullar da öyleydi. Öğretmen öğrenci fark etmezdi, sorumluluğunu yerine getirmeyen herkes eleştirilirdi. Bir özdenetim içerisindeydik.

Yetmiş sekiz yaşında bir öğrenci çok alışıldık bir

durum olmasa gerek. Dışarıdan nasıl tepkiler alıyorsunuz?

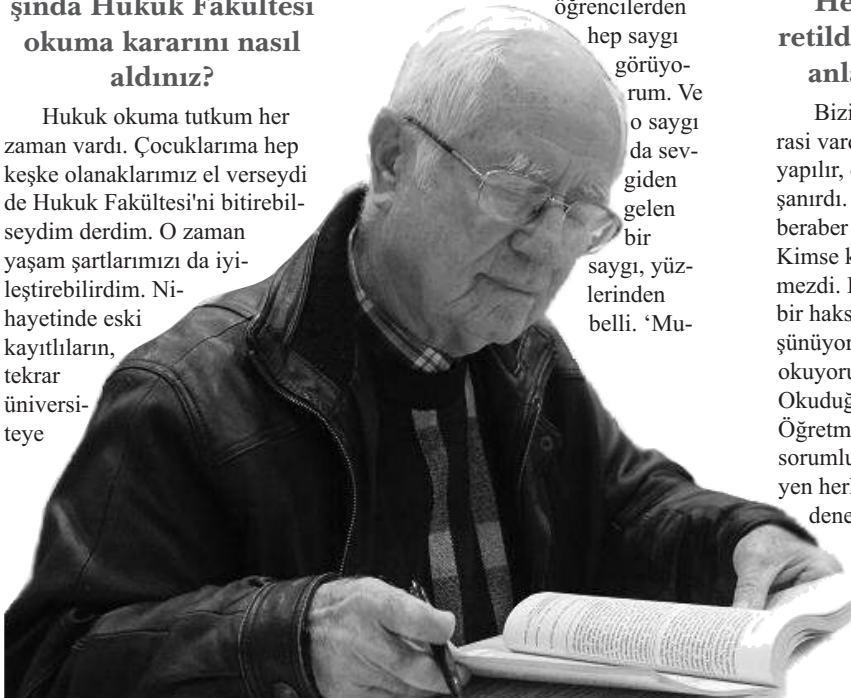
Şoförlerle çok muhatap olurum. Yanlışlıkla torununun kartını bastın, yanlış kart bastın diyorlar. Kartın bana ait olduğunu görünce nasıl olur diye şaşırıyorlar.

Mezun olduktan sonra hukuk alanında görev almayı düşünüyor musunuz?

Ben bu fakülteye bir avukatlık veya başka bir hukuki görev almak ve oradan bir gelir kazanmak için başlamadım. Hukuk okuma tutkum ne kadar sürecek diye, hafızam buna ne kadar müsaade edecek diye başladım. En azından boş durmayacağım, bir işim var ve devam ediyorum. Gençler görmeli, azim eden insan, çalışan insan her zaman gençtir. Mezun olursam gençlere eğer önem verilirse azmin ve çalışmanın elinden hiçbir şeyin kurtulamayacağını söylerim. Mezun olursam azmin ve çalışmamın sonucudur derim. Bunun yaşla bir ilgisi yok, siz dört senede tamamlarsınız ben altı seneye da on senede tamamlarım.

Peki, yeniden dünyaya gelseniz öğretmenliği mi, hukuku mu seçerdiniz?

Yeniden doğsam yine öğretmen olmak isterdim. Öğretmen olduğum günlerin heyecanını, ne kadar sabırsızlıkla beklediğimi asla unutamam. O günler gözümün önüne geliyor bazen. Tayininin çıkmasını bir ay boyunca bekledim. Dersler için kendi yaptığım araçları sınıfa götürürken yaşadığım heyecanı tarif edemem.

Kimler Geldi Kimler Geçti

Bir zamanlar müzik piyasasının kalbinin attığı, yurdun dört bir yanından ünlü olmak isteyenlerin bir elinde bağlaması bir elinde bavalıyla yolunu tuttuğu, birçok Türk filmine konu olan Unkapanı, şimdilerde dijitalleşme ve korsana karşı yenik düşmenin acısını yaşıyor.

Esra Yula

Unkapanı dediğimizde hepimizin gözünün önünde plaklardan çıkan o muazzam seslerin duvarlarını adeta bir dekor gibi süslediği, bir zamanlar müziğin nabzını tutan plakçıklar çarşısı canlanıyor olabilir. Ancak Unkapanı'nın tarihi çok daha eski dönemlere dayanıyor. Osmanlı'da un ve tahılların muhafaza edildiği hanlar burada bulunuyordu. Unkapanı'daki 'kapan', Arapça'da Kabban adını taşıyan büyük terazilerden geliyor. Günümüzdeki Unkapanı sahiline buğday ve arpa yüklü gemiler demirlediğinden, semt 19'uncu yüzyılda bu ismi almış. Ancak yıllar sonra tamamen farklı bir sektör geliyor burada: Unkapanı Plakçılar Çarşısı.

1960'lardan Günümüze

Unkapanı Plakçılar Çarşısı için Türkiye müzik tarihinin yazıldığı yer diyebiliriz. Fakat plaklaçılarını Unkapanı'ndan önce bir uğrak yeri daha var: Doğu Bank İşhanı. 1960'lı yılların başında Doğu Bank İşhanı'nın alt katında rastlıyoruz ilk plakçılara. Daha sonra 1970'ler de İstanbul Manifaturacılar Çarşısı'nın (İMÇ) 6'ncı bloğuna taşınarak burayı plakçılar çarşısı haline getirmişler. 45'lik taş plakların revançta olduğu, 'Issız Adam' filminden aşına olduğumuz Ayla Dikmen şarkılarının Unkapanı koridorlarında yankılandığı dönemler. 1980'li yıllara kadar devam eden plak kültürü, kaset teknolojisinin ortaya çıkmasıyla biraz geri plana itiliyor. 1980'ler ve 1990'larda albümlerin peynir ekmek misali satıldığı, insanların sevdiği sanatçıların albümlerini almak için uzun kuyruklar oluşturduğu bir altın çağı yaşıyor çarşıda. 2000'lerde tüm dünyada değişmeye başlayan müzik sektörü, Unkapanı'nda da etkisini gösteriyor. Bir zamanlar iğne atsan yere düşmeyecek durumda olan koridorlarda bir süre sonra sessizlik hakim oluyor. "Günümüzde ise tamamen dijitalleşen müzik sektörünün Unkapanı'na etkilerini görmek için yakından bakmamız gerekiyor" diye düşünüyor ve Unkapanı Çarşısı'na doğru yola koyuluyoruz.

"Dijital Unkapanı Sektörü Bitiyor"

Unkapanı'nda bize geçmiş dönemle ilgili

kimin bilgi verebileceğini sorduğumuzda en çok duyduğumuz isim olan 'Naci Abi'nin yanında aldık soluğu. 35 yıldır bu işi yapan Naci Bayram, gözünü burada açtığını, böyle gideceğini ve deyim yerindeyse beşikten mezara müzik sevdalısı olarak kalacağını söylüyor. Zaten kendisini burada tutan nedenlerden birinin de bu olduğunu belirtiyor. Arka planda eski zamanlarda bir şarkı eşliğinde başlıyor anlatmaya: "İbrahim Tatlıses'ten Müslüm Gürses'e birçok ünlü sanatçı geçti Unkapanı'ndan. O dönemin anlatamayacağım kadar güzel bir atmosferi vardı. O zamandaki sanatçılarla günümüz sanatçıları arasında neredeyse bir uçurum var."

"Hiç Satış Yapılmayan Günler Var"

Bir sanatçının kasetini göstererek bu sanatçıyı tanıyıp tanımadığımızı soruyor Naci Abi. Tabii yaşıyoruz dolayısıyla o çağa yetişemediğimizden tanımadığımızı belirttiğimiz sanatçıların bir zamanlar albümlerinin yok pahasına sattığını söylemesi bizi şaşırtıyor. Eski ile yeni birleştiren, ünlü olmak isteyenlerin videolarını çekip gönderdikleri yeni sistem dijital Unkapanı'ndan da yakınıyor Naci Bayram. "Bu şekilde tamamen dijitalleşiyor sektör. Gerçek müzik kalmıyor" diyerek bu uygulamanın zaten yitmekte olan sektörü tamamen bitireceğini söylüyor. Bir dönemin zirvede olan sektöründe her günün bir önceki günü arattığından bahseden Bayram, hiç satış yapmadıkları günler olduğunu söyleyerek meşhur Plakçılar Çarşısı'nın ne durumda olduğunu gözler önüne seriyor.

"Plaklara Yeniden Yöneliş"

Naci Abi'nin yanından ayrılarak Unkapanı'nda başka bir dükkana geçiyoruz. Kendimizi her köşesinde plaklar bulunan, gramafondan yükselen analog bir sesin bizi büyülediği, buram buram nostalji kokan bir dükkanda buluyoruz. Yıllardır bu işin içinde olan 'Plakların Duayeni' Ethem Zeytinkaya, çarşının ilk zamanlarını anlatmaya başlıyor. Barış Manço'dan Cem Karaca'ya, Edip Akbayram'dan Erkin Koray'a kimlerin gelip geçtiğini, ilk plaklarının ne kadar sattığını, o günlere geri dönmüşçesine anlatıyor. Plakların yerini alan kasetler, kasetlerin yerini alan cd'ler ve onların yerini alan mp3 playerlar ile yaşanan dönüşümden bahseden Zeytinkaya,

"Bu teknolojilerin hiçbirinden çıkan ses, plaktan çıkan ses kadar gerçekçi ve güzel olamadı. Bir kez dinlemekle bile farkını anlayabilirsiniz" diyerek, bu teknolojilerden hiçbirinin plağın yerini alamayacağını vurguluyor. Günümüzde ise şaşırtıcı bir şekilde eskiye dönüş, plağa yönelik olduğuna değinen Zeytinkaya, böyle devam etmesini umduğunu söylüyor.

"Arabeskin Altın Çağı"

Kaset teknolojiyle birlikte ön plana çıkan arabesk müzik kültürünün içinden gelen bir sanatçının yanındayız: Adnan Tayfur. İlk olarak arabesk müzik kültürü hakkında bilgiler veren Tayfur, 1980'li yıllarda en önde arabeskin olduğundan, hiçbir müzik türünün arabeske yetişemediğinden söz ediyor. Arabesk müzik kültüründe altın çağı yaşayan ve yaşatan kişinin ise Ferdi Tayfur olduğunu vurguluyarak, "Ferdî Tayfur'un plakları geldiği gün satılırdı. Filmleri sinemalarda beş hafta dönerdi. O dönemde bir Ferdi Tayfur, bir de Kemal Sunal filmleri bu kadar uzun süre sinemada gösterildi" sözlerini ekliyor. Daha sonra pop müziğin ön plana geçmesiyle müzik kültürünün tüketilmeye başladığını, şimdilerde ise elinde para bulunan herkesin albüm çıkartabildiğine değiniyor.

"Dijital Ve Duygusuz Sesler"

Unkapanı Plakçılar Çarşısı'ndan ayrılmadan önce son olarak 1970'lerden beri bu sektörün içinde olan, Gülden Karaböcek'ten Ajda Pekkan'a, Bülent Ersoy'dan Ferdi Tayfur'a, Harika Avcı'dan Gülben Ergen'e kadar birçok sanatçının albümünü çıkartan bir prodüktörün yanındayız: Muhteşem Candan. Teknolojinin müzik sektörü üzerindeki etkilerine değiniyor Muhteşem Candan ve Unkapanı'nın o eski şahşalı günlerini anlatıyor. Eskiden insanların tek bir şarkı için bütün albümü satın aldıklarını ancak günümüzde ise istedikleri şarkıyı açıp dinlediklerinden söz eden Candan, "İnsanlar albüm satın almadıkları zaman üretim yapamıyoruz. Bu şekilde de sektör bitiyor" ifadelerini kullanıyor. Şimdilerde kullanılan sistemin hiç etik olmadığını, yanlış söylenen bir notanın yerine doğrusunun getirilerek dijital bir sesin ortaya çıktığını, müziğin duygusuzlaştığını vurguluyor. Yapım şirketlerinin, karşılığını alamadıkları bir sektörde haklı olarak terk ettiklerini, kendisinin de direnen nadir prodüktörlerden olduğunu belirtiyor.

Huzurun Kenti İzmir

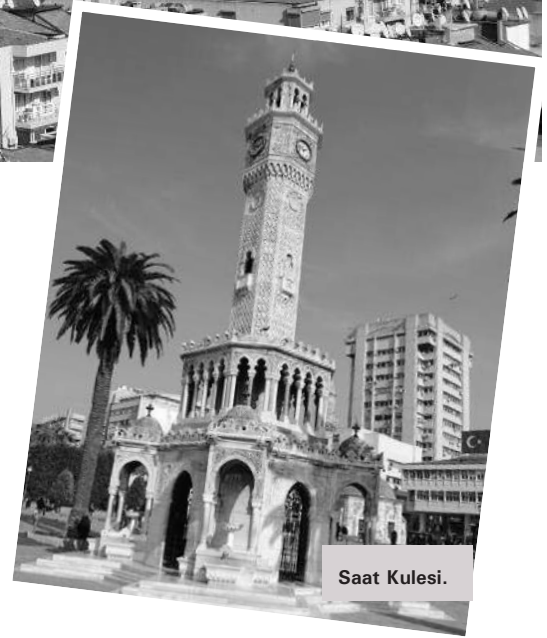
Ali Yıldırım

Dereceler kaç gösterirse göstereceğin yanınıza bir hırka almanız gereken, yaz aylarının göz bebeği, esen yelinin can yaktığı şehir: İzmir.
İnsanlarının ve doğasının sıcaklığıyla ün salan, efelerin dizlerini yere vura vura zeybek oynadığı Ege'nin incisi, nadide şehre gelin bir de birlikte göz atalım. İzmir denilince aklınıza Saat Kulesi, Kordon Boyu ve Tarihi Asansör'ün geldiğini duyar gibiyim. Biz de Genç Açı olarak buraları sizler için gezdik ve gezi haberimizde derledik.

İzmir denilince ilk akla gelen yer Saat Kulesi. Konak, İskele'den indiğinizde sizi kucaklayan uzun palmiyeler içinde bir inci gibi parlıyor. 1901 yılında II. Abdülhamit tarafından tahta çıkışının yirmibeşinci yılı anısına İzmir halkının bağışlarıyla yapılmış bir yapı. Kim bilebilirdi ki yıllar sonra bile bu kulenin bir şehrin insanların buluşma noktası olacağını.

İkinci durağımız, Kordon Boyu. Mevsim fark etmeden gidilip Ege denizinin bütün güzelliğini içine alan, bazı zamanlar bir dinlenme yeri bazı zamanlar da koşup oynanacak bir yer. Kordon boyu gezimizi yaparken balık tutan insanlardan tutun bir ağaç gölgesinde uyuyanlara kadar binbir çeşit insana rast geldik. Masmavi denize karşı derin bir nefes alabilir, sıra boyunca dizilmiş kafe ve restoranlarda denize karşı nefes bir kahvaltı yapabilir veya boyozunuzu çimlerin üstüne açıp çay dağıtan abiyi bekleyebilirsiniz. Ardından gezmeye elbette devam. Tabi yürü yürü bitmez dersiniz Bisim'ler sizin için her saat açık. Bir bisiklet alıp istediğiniz her yere gidebilirsiniz. Dedik ya say say bitmez burada yapılacaklar.

Şimdi de Dario Moreno Sokağı ve bu sokağa hayat veren Tarihi Asansör'deyiz. Tarihi Asansör'ü içine alan bu nadide sokağa adını veren Dario Moreno İzmir doğumlu bir Fransız. Yoksul bir aileye mensup olan Moreno, geçimini İzmir sokaklarında müzik yaparak sağlamış ve İzmir'e olan aşkını,

Saat Kulesi.

“İzmir tatlı ve güzel şehrim...Birgün şayet senden uzakta ölürsem. Beni sana getirsinler. Fakat mezarıma götürülürken 'öldü' demesinler, 'uyuyor' desinler koynunda. Tatlı İzmir'im...” sözleriyle dile getirmiş. Sokağa girdiğiniz anda sağlı sollu kafelerin arasından mevcut Tarihi Asansör. Kafelerde halen naif İzmir ruhu. Tarihi Asansör 1907 yılında arasında bulunduğu Halil Rıfat Paşa semti ve Mithatpaşa Caddesi arasındaki yükseklik farkından dolayı bir hayırsever tarafından inşa edilip sonralarda İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne bağışlandı. Bütün bir şehri ayağımızın altına seren bu yapı belki de bu şehrin en güzel manzarasını oluşturuyor.

Dario Moreno Sokağı'ndan bir görüntü.

Kitap Kurdu Olanların Uğrak Noktası

Bitmek bilmeyen kitap sevgisinin bıraktığı bir meslek ve 15 yıldır ilk günkü aşkla yapılan sahaflık... Kitaplara karşı aşırı sevgisi olduğunu söyleyerek sözlerine başlayan Sahaf Halil Bingöl, kitaplara olan aşkının nasıl oluştuğunu ve sahaflığa nasıl başladığını bizlere anlattı. Eski kitapları sevgiyle toplayarak çıkılan yolda geline son nokta: Aslıhan Pasajı...

Ceren Terzi

Beyoğlu'nda bulunan Aslıhan Pasajı'nda 1994 yılından beri sahaflık yapan Halil Bingöl ile kitaplara dair konuştuk. Mezun olduğu maliye bölümünü bırakıp bu işe başladığını ve kitaplara kendisine son derece güzel bir dünya yaratan Bingöl'ün sahaf olmaya karar verme sürecini, ele aldık.

Kitaplarla dostluğunuz nasıl başladı?

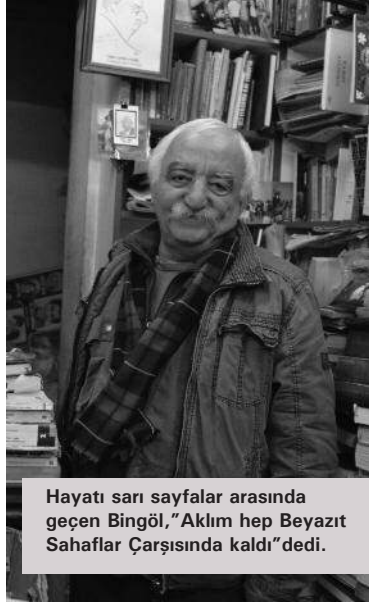
Mesleğe başlangıcım 1966 yılına te kabül ediyor. Galatasaray İktisadi ve Ticari Yüksekokulu Maliye Bölümü'nü bitirdim. Kitaplara karşı çok ilgiliydim. Aşırı bir sevgim vardı ve o sevgiyle eski kitapları toplamaya başladım. Lisede Fransızca dersi görüyordum. Önceleri Fransızca gramer kitaplarını topladım. O eski Fransızca kitaplarında güzel gravürler vardı ve o gravürler beni çok etkilemişti. Daha sonra okumaya devam ederken 1961'de Eyüp'te Şafak Sineması'nın önünde Tommiks Teksas kitaplarını satmaya başladım. Üç tane okunmuş kitaba karşılık müşteriye bir tane Tommiks Teksas veriyordum. Daha sonra üniversiteye devam ederken Beyazıt Meydanı'nda kitap tezgâhı açmaya başladım. Okul bittikten sonra 15 sene mali müşavirlik yaptım fakat aklım hep Beyazıt'taki Sahaflar Çarşısı'nda idi. İşimi bıraktım ve bir sahafın yanında topladığım kitapları satmayı öğrenmek için çalışmaya başladım. Sonra sahaf bir büyüğüm dükkânını bana bıraktı ve 1994'te bugünkü yerim olan Aslıhan Pasajı'na geldim. O yıldan beri burada, bu dükkândayım.

Dükkâna gelen müşteriler sizde nasıl bir etki yaratıyor?

Buraya daha çok üniversite öğrencileri geliyor. Ne yazık ki lise öğrencilerine hitap edemiyoruz. Bitirme tezi çalışanlar, profesörler, araştırmacılar, koleksiyonerler, film yapımcıları, tarih ve belge araştırmacıları... Bilinmeyen ve arka planda kalmış eserlerin detaylarını bizden yardım alarak elde ediyorlar diyebilirim.

Peki, okuyucuları nasıl değerlendirirsiniz?

Sahafın görevi bilgiyi okurlarla paylaşmaktır. Sahaf demek kitabı bilen insan demektir. Eski kitaplarla ilgili aşağı yukarı her şeyi biliriz. Sahaflığın bir okulu yok, görerek bu algıyı sağlıyoruz. Ne kadar çok kitabı görürsek bu işte o kadar

usta oluruz diye düşünüyorum.

Okuyucunun sizin gözünüzdeki yeri nedir?

Bizler okuyucuyu ikiye ayırırız. Birinci grup günlük kitap okuyucularıdır. Yani tabiri caizse kitabı okuyup daha sonra rafa kaldıranlardır. Bizim o grupla pek işimiz yok. Bizim işimiz araştırmacılarla. Yani buraya bilgiye susamış bir şekilde gelip "Abi bana şu kitabı bul" diyen okuyucuyla. Benim bu meslekte tanımadığım tarih profesörü, edebiyat profesörü yok diyebilirim. Anlayacağınız bizi tamamen araştırmacı okuyucular ilgilendiriyor. Bu konuda internette çok fazla yanlış bilgi var. Özellikle yazarların ve profesörlerin doğum ve ölüm yıllarıyla ilgili yanlışlıklar ilk göze çarpanlar. Biz burada bir nevi bilgi kirliliğinin önüne geçmeye çalışıyoruz. Herkes bilmelidir ki bilginin asıl kaynağı kitaplardır.

Sahaflığı günümüzde nasıl değerlendiriyorsunuz?

Şu an sahaf arkadaşları ayrı tutuyorum, bir de ikinci el kitap satan arkadaşlarımız var. Bu arkadaşlarımız da dükkânlarına sahaf tabelası asıyorlar, bu yanlış bir şey. Örneğin bu arkadaşlara bir kitap ya da yazar soruyorsun ve bilmiyorum yanıtıyla karşılaşıyorsun. Sahaf bu sorulara cevap verebilmeli. Eğer müşterinin sorduğu kitap kendisinde yoksa o kitaba nerelerden ulaşabileceğini bilmeli. Gelen müşteriler günümüz kitapçılarındaki gibi raftan kitabı alıp, ücreti ödeyip dükkândan gitmez. Oturup sohbet eder, bilimden günlük yaşama kadar birçok konudan bahseder ve fikir alışverişinde bulunuruz. Sahafın anlamı budur.

Gülyüzlü Yemekler

Yemek yapmak maharet işi, hele hele her gün yüzlerce insana yemek yapmak... İşte o ayrı bir meziyet. Ritz Carlton Otel'i'nin Baş Aşçısı Selami Gülyüz bu meziyete sahip şanslı insanlardan biri. Otelde ağırlanan misafirler, her gün onun elinden çıkan lezzetlerle karnını doyuruyor.

KÜHA

A ile ve arkadaş ortamında başlayan yemek yapma serüveni, büyük bir otelin mutfağında hatta televizyon stüdyolarında devam ediyor. Kendisi yakın aile dostları gelmeyeceği takdirde eve pek iş getirmiyor, fakat hafta sonları çocuklarına sevdiği yemekleri yapmaktan da geri kalmıyor. Biz de röportaj için biraraya geldiğimiz Selami Gülyüz ile ilk yemek yapma deneyimini, aşçılığa ilk adımını ve yemek zevklerine kadar birçok şey hakkında konuştuk.

Güzel yemek yapabildiğinizi ne zaman fark ettiniz?

Aşçılık mesleğini seçmemde annemin büyük rolü var. İki kız kardeşim vardı ama yaşları küçük olduğu için mutfakta anneme yardım etme görevini ben üstlenmişim. Yemek yapmanın püf noktalarını annemden öğrendim. Mesela misafir geleceği zaman anneme yardım ederdim. Gelen misafir yemeği annemin yaptığını sanırdı. Masada anneme bakıp göz kırpardım çaktırmamın diye.

Aşçı olmaya nasıl karar verdiniz?

Aşçı olmaya bir yaz kampında kaldığım çadırda karar verdim. Arkadaşlarımla tatile gittiğimizde otelde kalmazdık. Çadır kurup orada konaklardık. Annemle yaptığımız yemeklerden de idmanlı olduğum için yemek yapma işi hep bana kalırdı. Yine bir gün şahane bir çanakta güveç yapmıştım. Yemeğime ve bana sarf ettiği övgü dolu sözlerden sonra, "Ben bu işi iyi beceriyorum aşçı olmalıyım ve hayatımı böyle kazanmalıyım" dedim kendi kendime.

Aşçılık eğitimi aldınız mı yoksa alaylı mısınız?

Aslında hem alaylı hem de eğitilmiş diyebiliriz. İyi yemek yaparken daha iyi yemek yapmak için aşçılık okuluna gitmeye karar verdim. Okulu başarıyla tamamladım ve meslek hayatına adım attım. Türkiye'nin en büyük otellerinde çalıştım.

Aşçılar evde eşlerine pek yardım etmez diye bilinir. Siz yardım eder misiniz eşinize?

Daha çok yakın aile dostlarımız geldiğinde mutfakta eşime yardım ederim. Soğuk meze çeşitlerini ben yaparım sıcak yemekleri de eşim yapar. Zaman zaman çocuklarımla ve eşimin sevdiği yemeklerden yapmayı seviyorum. İki çocuğum var ve benden çoğu zaman istekte bile bulunurlar.

Son olarak TRT Haber'de yayınlanan ve ünlü iş adamlarıyla birlikte yemek yaptığımız bir program var. Mutfakta en becerikli iş adamı kim sizce?

Benim favorim Süzer Holding Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Süzer. Ala Nazik ve çok güzel irmik tatlısı yapıyor. Birçok işi kendisi yapıyor ve benden pek yardım almamıştı.

Hayatın İçinden Tespitler:Vine

Son zamanların en revaçta olan video paylaşım sitelerinden 'Vine'daki fenomen furiasını bilmeyen yoktur. Bizlerde ünlü Vine fenomenleri Atakan Özyurt ve Fatih Yasin ile fenomenlerin hayatlarına dair kısa bir söyleşi gerçekleştirdik.

Öznur Süt

Yakın bir zaman dilimine kadar ülkemizde bilinmemesine rağmen fenomenlik, artık herkesin bildiği bir kavram haline geldi. Sosyal medyada ne kadar takipçin var, fotoğraf veya videon ne kadar beğeni alıyor çok önemli olmaya başladı. Hal böyle olunca fenomenlik furiası aldı başını gidiyor. Bu furianın en etkin kullanıldığı sosyal medya araçlarının başında ise kısa video paylaşım ağı olarak bilinen 'vine' geliyor. Takipçileriyle paylaştıkları 'vine'larla sosyal medyanın tanınan isimlerinden olan Atakan Özyurt ve Fatih Yasin ile sosyal medya ve vine fenomenliği üzerine konuştuk.

Vine ile nasıl tanıştınız?

A.Ö: Benim Vine'la tanışmam iki sene önce oldu. Ben lisedeyken Fatih Yasin ve Halil Söyletmez yapıyorlardı bu işi ve ben de onları takip ediyordum. Çok merakım vardı bu işlere. Tiyatro geçmişim de vardı. Ondandır etkilenerek bu uygulamayı buldum ve denedim. İlk başta ezberle bir şeyler çekiyordum sonra Fatih'le tanışınca belli bir konsept yakaladık.

F.Y: Ben normalde Twitter'da yazıyordum. Orada da yaklaşık 100 bin civarında takipçim vardı. Baktım insanlar görsele daha önem veriyor. O hesapta yazdığım metinleri, görselde daha rahat

anlatabileceğimi düşündüm. Bu düşüncedeyken Vine'ı gördüm ve bu metinleri aktarabileceğim görsel olarak, bu platformu seçtim. Sonrasında da Atakan ile tanıştım ve onunla tanışınca daha keyifli bir hal aldı benim için.

Sosyal medyanın popülaritesi sizleri nasıl etkiledi?

A.Ö: Her işte olduğu gibi bu işin de olumlu veya olumsuz yönleri var elbette. Genel olarak ağır basan olumlu yönleri. Belli bir kitle oluşuyor, bir hayran kitlesi. Seni seven ve seni takip eden insanların olması tabii ki

çok güzel bir şey. Sosyal medya benim hayatımdaki bir dönüm noktası. Galiba en önemlisi de içindekini başkalarıyla paylaşma ihtiyacı oluyor. Bu da çok güzel bir şey bence.

F.Y: Sosyal medyanın popülaritesi günlük hayatımızda etki gösteriyor. Gün içinde bir kafeye girdiğimiz zaman sanki sizin için bir masa ayırılmış gibi oluyor. Artı olarak bu var. Başka bir durum yok aslında.

Vine fenomenleri birden büyük bir ilgi gördü ülkede. Fenomenler de farklı alanlarda boy göstermeye başladı. Sizler bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

F.Y: Bunlar biraz daha proje odaklı durumlar aslında. Sahne satmak diye bir şey var. Vine fenomenlerinin de bir geliri olması lazım bu projeleri gerçekleştirmek, video haline getirmek için. Bunun için de DJ'lik, oyunculuk vb. şeyler yapıyoruz.

Atakan ve Fatih olarak Vine'da bir grup oldunuz aslında. Bir grup olarak fenomen olmanın avantaj ve dezavantajları nelerdir?

A.Ö: Tabii ki biz bir ekibiz Fatih'le. Vine anlamında bütün işlerimizi beraber yapıyoruz. Bu bizim için bir avantaj bence. Dezavantajı yok galiba. Şimdiye kadar böyle bir durumla karşılaşmadım.

F.Y: Dezavantajı sadece isimde oluyor herhalde. İsimlerimizi çok karıştırıyorlar.

Vine fenomenleri Atakan Özyurt ve Fatih Yasin sosyal medyanın avantajlarını ve dezavantajlarını değerlendirdi.

Atakan Özyurt ve Fatih Yasin.(soldan sağa)

Ama alıştık tabii ki bu durumlara. Dezavantaj olarak nitelendirebileceğimiz tek şey bu herhalde. Bu da komik oluyor.

Vine çekerken konularınızı neye göre belirliyorsunuz?

A.Ö: Samanyolu TV'yle ilgili çektiğimiz videolar var. Bunlar dışında "Hayatın İçinden Tespitler" diye bir şey var onunla ilgili videolar çekiyoruz. Örneğin; Whatsapp'a arama özelliği gelmesiyle, fotoğrafa bakarken arama yapıyordu. Bu bir tespitti mesela. Herkesin başına gelmiştir. Bu gibi şeyleri Vine'larımızıza konu ettik.

Fenomenliğin kendi yaşantınıza olumlu veya olumsuz etkileri var mı?

F.Y: Benim için açıkçası olumlu yönü, olumsuz yönünden daha fazla. Ama şöyle bir şey de var, birden ün kazanıyorsun ve o ünün sürekli artacağını düşünüyorsun. Şu anda da öyle artan bir durum söz konusu. Ama bir yerde tıkanıp da o yerden düşersen çok fena olursun. Bir tek bu psikolojiyi yaşatması bizim için olumsuz olabilir. Onun dışında bir olumsuzluk görmedim. Bizler tarafından da insanlara karşı bir mesafe olmadığı için olumsuz bir şey yaşamadık.

A.Ö: Aslında şu an bir şeyler yaptığımızı veya başardığımızı düşünmüyoruz. Böyle bir başarı görmediğimiz için de ortada, daha ünlü olduk diyemeyiz.

Atakan Özyurt ve Fatih Yasin'in çektikleri vineler gençler tarafından büyük ilgi görüyor.

Hayali, subay babasının izinden gitmek olan Altan Erkekli, Amerikalı hocasının keşfetmesiyle kendini oyunculuğun kollarında buldu. İnsan ilişkilerini inşa etmek için atıldığı oyunculuk macerasını, 'beyin operatörlüğüne' benzeten, babacan ve cana yakın tavırlarıyla herkesin sevdiği ünlü oyuncu ile keyifli bir söyleşi gerçekleştirdik.

Altan Erkekli, "Oyuncu her role bürünür. Lakin ben jön olamam" ifadelerini kullandı.

"Büyük Aktör Olacaksın"

Nadide Şevval Bektaş

Vizontele filmi ile başlayan beyaz perde yolculuğunu ve vazgeçilmezi olan tiyatroyu konuştuğumuz ünlü oyuncu, bizi kırmayıp söyleşi isteğimizi kabul etti. Sarıyer'deki evinde bizi ağırlayan Altan Erkekli, sorduğumuz sorulara bütün samimiyetiyle cevap verdi.

Çocukluk yıllarınız nasıl geçti Altan Bey, neler yaptınız?

Ben 18 Ocak 1955 İstanbul Kadıköy doğumluyum. Çocukluğum, film platosu gibi bir yerde, bahçelerde ve bisiklet üstünde dışarıda doğayla iç içe geçti. Çocukluk arkadaşlarımla hayalini kurduğumuz dünyaları yaşamak için bir çarşafın arkasına kendimize sahne kurardık. Tiyatro gibi konukomşuya, sevdiklerimize, büyüklerimize bir şeyler oynayarak, onların takdirlerini alarak, kendi hayal dünyamızı kurgulayarak güzel bir çocukluk geçirdik. O zamanlar sokakta oynamamak bir çocuk için imkansızdı. Her şey daha temiz ve saftı.

Okul yıllarınızdan bahsedermisiniz?

İlkokulu yatılı okudum.

Annem ameliyat olacaktı. Ağır bir hastalığı vardı. Göztepe Panسیونu'nda kaldım. O küçük yaşta yatılı bir hayata başlamak çok zor. Sıkıntılı bir başlangıçtı ailem için. Üzülüyorlardı ama ben çabuk uyum sağladım. Daha sonra Diyarbakır'da daimi yatılı okudum, Maarif Koleji'nde o zaman bu Anadolu Liseleri'nin temeli, Türkiye'de yedi taneydi. Haydarpaşa'dan trene binip iki gece üç günde Diyarbakır'a tek başıma giderdim. Şimdiki çocukları arka mahalleye gönderirken korkuyoruz. Öyle temiz bir Türkiye'de geçti çocukluğum, çok şanslıyım.

Peki, oyuncu olma hayalleri de bu zamanlarda mı başlamıştı?

Hayır, hiç oyuncu olmak değil, inşaat mühendisi olmak bütün düşüm benim. Evimiz çok küçükti banka evleri olduğu için 58 met-

rekareydi. Çocuk aklımla büyük evler yapabileceğimi düşündüm. Lise ikinci sınıfa kadar bu hayalim devam etti. Lise 2'de İngilizce öğretmenim; "Senin mutlaka tiyatrocun olman gerekiyor. İnşaat mühendisleri köprüler barajlar, evler yapıyor. İnsan ilişkilerindeki inşayı, sanatçılar yapıyor. İnsan ilişkilerindeki o inşaa bu ülkede çok gerekli. Seni kendi ellerimle tiyatrocun yapacağım" dedi ve ben de söz verdim ona ve bu sözümü de tuttum.

İngilizce Hocanız sizdeki oyunculuk ışığını nasıl keşfetti?

İlk önce bu ışığı keşfeden bir Amerikalı oldu. Maarif Koleji'ndeki hocalarımız Amerikalıydı. Dersler her sınıftan yetenekli kişilerin sahneye çıkması yahut bir şeyleri sunması şeklinde geçirdi. En büyük ağabeyler her sınıftan isimler tespit ediyorlardı, benim arkadaşlarım da beni önerdiler. Annemin de böyle bir noktadan tarafı vardı. Meddah gibiydi taklitler yapardı, kıyafetler de-ğiş-

tirir, komşulardan birini korkutur, bıyık yapar, erkek kılığına girerdi. Bana da herhalde ondan geçti. Gruplar oluşturulup sahneye çıktığımız sırada okuldaki herkes görevlerini bitirmiş, yemekhanedeki garsonlar, aşçı başları, bulaşıkçılar seyirci kitlesini oluşturmuş olurdu. En önde de müdür bey oturuyordu. Ben onun taklidini yaptım, öğretmenlerin taklidini yaptım. Bütün okul kahkahalarla alkışladı. Amerikalı hocam, 200 kilograma yakın şişman bir adamdı. Bana, "You will be great actor. (Büyük aktör olacaksın)" dedi.

Aileniz tiyatrocun olma isteğinizi nasıl karşıladı?

Babam subaydı. Çocukken hep subay olmak isterdim. Babam bir gün beni karşısına aldı, "Hayır, sen subay olamazsın, duygusal bir çocuksun, ezilirsin" dedi. Babam, benim uluslararası ilişkiler okumamı istiyordu. Daha sonra tiyatro kararımı duyunca, "Madem tiyatrocun olacaksın o halde en iyisi olmaya bak" dedi ve destekledi. Aslında sahnede bir beyin operatörü gibi çalışıyoruz. İnsanın bütün dünyaya bakışını değiştirebiliyoruz. Kısacası tiyatrocunluk yaparken, izleyicilere yaşama dair bir şeyler aktarıyoruz.

Altan Erkekli'nin oynadığı *Mucize* filminden bir kare.

Günümüzde tiyatroya olan ilgiyi nasıl değerlendiriyorsunuz?

Büyük şehirlerin yoğun yaşam trafiği tiyatroya gelen veya gelecek olan izleyiciyi çok etkiliyor. İnsanlar işlerinden çıkıp, çocukla evlerine geliyor. Bir süre vakit geçirdikten sonra yemek vakti, sonra da gün bitiyor. Bir tiyatro sever bile olsa bu işe zaman ayırması çok güç. Ayrıca televizyonlar da tiyatroya karşı büyük bir savaş başlatmış durumda. Tiyatro sahnesinde gerçekleşen skeçlerin olduğu programlar başlı başına tiyatronun popülerliğini etkiliyor.

İlk sahne heyecanınız?

Olmaz olur mu, bütün eklemelerim zangır zangır titriyordu. Yığılıp kalabilirdim orada heyecandan. Karşıdan gelen duyguyu hissedip içimde, "Evet, görevimi yapıyorum galiba" duygusu belirdiğinde her şey bitti. Alkışta da zaten, "Ben bu işi karşı tarafa kabul ettirdim" diyorsunuz.

Sinema mı, tiyatro mu?

Tiyatro. Tiyatronun da şöyle bir kötü şeyi var; yaptığımız her şey suya imza atmak gibi. Sinemada ise en azından bir DVD ya da CD'si kalıyor elimizde. Yani bir belge var, defalarca izlenebiliyor. Çocuklarımızı bırakacağımız mirasların en iyisi yaptığımız güzel işler.

Oyunculuk sizce bir yetenek işi mi yoksa eğitimle olan bir şey mi?

Yetenek ve yeteneğin üzerine eğitim de koyduğunda kaymaklı ekmek kadayı oluyor. Çok zor yani bu gol atmasını bilmeyen adamı illa santrföde oynatmak gibi bir şey. Nice eğitilmiş insanlar var kalbiyle aklını organize edemiyor.

Hayatının dönüm noktası dediğiniz bir dönem var mı?

Üniversitedeki ilk başrolümde bütün Ankara Üniversitesi: Rektör, profesörler, Ankara Devlet Tiyatroları Genel Müdürü, oyuncular, Rutkay Aziz kısacası herkes gelmişti. Rutkay abi oyundan sonra herkesi tebrik etti ve bana dedi ki, "Bizimle beraber Ankara Sanat Tiyatrosu (AST) gemisine binmek ister misin?" o da benim dönüm noktam oldu. Beni birinci sınıftayken profesyonel olarak sahneye çıkardılar. Beni o oyunla beğendiler ve takribi 25 yıl o tiyatrodaki oynadım. Benim hayatımın dönüm noktasıydı bunlar.

Sinema veya televizyonda bir projeye dahil olma kriterleriniz neler?

Yaptığım her işin bir öncesinden daha iyi olması gerekiyor. İzleyiciye hayata dair bir şeyler anlatması da şart. İçinde silah olan projelerde yer almayı tercih etmiyorum. Tabii bir güvenlik görevlisi ya da polis vs. rolleri hariç. İzleyicinin silahlı programlar izleyip böyle bir hayata öykünmesini istemiyorum. Olayları silahla çözmek yerine konuşarak çözüme taraftarıyım ve bunu aktarmak istiyorum. Oynayacağım projenin içinde bir

mana olması gerekiyor. Yani, yeni komedi filmleri pek bana göre değil. Sadece güldürü amaçlıyor.

Sizi kötü adam rolünde pek gördük genellikle baba rolü canlandırıyor-sunuz. Hiç ben bu rolü yapamam bu karaktere bürünmem dediğiniz oldu mu?

Oyuncu her role bürünür. Lakin ben jön olamam. Zaten yaşım da geçti artık. Baba rolleri hatta dede rollerine doğru gidiyorum. Ama zalim gaddar rolü oynamak istemiyorum. Eğer ki kötü diye adlandırılan bir karaktere bürüneceksem, o kişinin niçin gaddar, zalim olduğunun anlatılması lazım. Çocukluğunda mı ilgi görmemiş. Sokakta mı itilip kakılmış anlatılmalı. Öyle bir örneklem olacaktır oynarım.

Son olarak özellikle gençlere hatırlatmak istediğiniz tavsiye verebilir misiniz?

Hayatın içinde olmaları lazım. Herkesin bu dünyaya farklı özellikler sunması göreviyle geldiğini kimse unutmamalı. Seri katiller bile doğdukları zaman, "Ay ne şeker şey" diye kucağa alınırlar. Yaşam koşulları onları o tarafa götürür. Herkesin hikayesi var ama dinlemiyoruz birbirimizi, öteliyoruz, atıyoruz bir kenara o yüzdendir ki bu sıkıntıları yaşıyoruz. Güne üçüncü sayfa haberi okuyarak başlıyoruz. Umutsuzluk içinde yaşıyoruz. Yeni nesil her ne iş yapacaksa önce kendi insanımızı tanımamız gerekiyor. Donanımlı olmak zorundayız.

Altan Erkekli, "Nice eğitilmiş insanlar var kalbiyle aklını organize edemiyor" dedi.

Altan Erkekli Kimdir?

Altan Erkekli, 18 Ocak 1955 tarihinde İstanbul'da doğmuştur. Sanatçı, "Bir Demet Tiyatro"daki rolüyle ününü pekiştirdi ve Vizonte'ye, Anlat İstanbul gibi birçok yapımda önemli roller üstlendi, birçok ödül aldı. Altan Erkekli, 18 Ocak 1955 tarihinde İstanbul'da Burhanettin ve Kamuran çiftinin oğlu olarak doğmuştur. Lise öğrenimini Kadıköy Maarif Koleji'nde, şimdiki adıyla Kadıköy Anadolu Lisesi'nde tamamladı. 1975'te Ankara Üniversitesi Tarih ve Coğrafya Fakültesi Tiyatro Bölümü'nde lisans eğitimine başladı. Bu yıllarda profesyonel anlamda oyunculuğa da başladı.

Erkekli, üniversiteye başladığı yıl Ankara Sanat Tiyatrosu'na girdi. 1985'te Devlet Tiyatroları'nın Çocuk ve Gençlik Tiyatroları bölümünde çalıştı. 1989 yılında buradan tekrar Ankara Sanat Tiyatrosu'na geçti. Burada "Yaz Misafirleri", "Sakıncalı Piyade", "Rumuz Goncagül", "Zengin Mutfacı", "Ana", "Ay Karmela", "Ne Oldu Sana", "Yer Demir Gök Bakır", "Ayak Takımı Arasında", "Komün Günleri", "Bir Ceza Avukatının Anıları", "Akrep", "Mefisto" gibi oyunlarda rol aldı. 2000 yılına kadar buradaki görevini sürdürdü.

1994 – 2000 yılları arasında Ankara Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak da çalışan Erkekli, Ankara Sanat Tiyatrosu'ndan ayrılarak Yılmaz Erdoğan, Demet Akbaş gibi sanatçıların da bulunduğu BKM Oyuncularının arasına katıldı.

Sinema filmlerinin dışında, Altan Erkekli birçok televizyon dizisinde de rol aldı. Bunlar "Kurtuluş", "Bir Demet Tiyatro", "Havada Bulut", "Bir İstanbul Masalı", "Beyaz Gelincik"tir. "Sen Hiç Ateşböceği Gördün mü?" oyununda Ağustos 2000'de hayata veda eden Gürdal Tosun'un rolünü üstlenen Erkekli, ayrıca "Bir Demet Tiyatro" dizisi ile "Bana Bir Şeyler Oluyor" oyununda da rol aldı.

Sanatçı, 1982'de ve 1996'da Sanat Kurumu En İyi Erkek Oyuncu Ödülü'nü, 1997'de Altan Erbulak En İyi Erkek Oyuncu Ödülü'nü, 1998'de Tiyatro Eleştirmenleri En İyi Erkek Oyuncu Ödülü'nü ve 2001'de Vizonte'deki rolüyle Antalya Film Festivali'nde En İyi Erkek Oyuncu Ödülü'nü aldı.

Altan Erkekli'nin ilk sinema tecrübesi olan Vizonte filminden bir kare.

Suya hayat, renklere can ve kağıda vücut bulduran ebru sanatını bilmeyeniniz yoktur herhalde. Peki, ebru sanatının Osmanlı Dönemi'nde şifre tekniği olarak kullanıldığını da biliyor muydunuz? Ebru sanatının büyük ustası Fuat Başar'dan ebrunun sırlarını öğrendik.

Renklerin Armonisi:

Ebru Sanatı

Şule Aydoğan

Fuat Başar, tıp fakültesinde gördüğü eğitimi yarıda bırakarak, ebru sanatına yönelmeye karar veren bir sanatçı. Büyük bir cesaret örneğini göstererek, doktorluk yerine kaybolmak üzere olan bir sanatla uğraşmayı tercih eden Başar ile, ebru sanatı üzerine konuştuk.

Tıp tahsilini neden bıraktınız?

Benim dönemimdeki hekim sayısı 42 bin 500'dü. Hekim çok ebrucu az. Ebru sanatı yitip gitmeden gözümü kararttım girdim işin içine. Biraz fedakârlık olmadan bir sanat, bir bilim, bir ülke kurtulmaz. İlla bir delilik lazım.

Ebru sanatını nasıl öğrendiniz?

1977 yılında başladım. Kendi kendime çalıştım ama tek başına beceremedim. 1978 yılında ise Ebru sanatını yapan son usta, zincirin son halkası Mustafa Düzgünman ile mektuplaştım. Bazı zorluklar var onlar nasıl giderilir diye. Mektubunda detaylı tarif ediliyor ama tekne başına geçince evdeki hesap çarşıya uymuyor. İlla bir ustadan göreceksiniz. 1980 yılına kadar kendi kendime çalıştım başaramadım. 1980'de geldim İstanbul'a Mustafa Düzgünman'ı izleyerek yapmaya başladım. Hocadan icazet aldıktan sonra tek-nemi açtım. Çünkü bu işin yolu öyleymiş. 1989 yılının 10 Eylül'ünde icazet almak nasip oldu.

Ebru sanatına nasıl merak saldınız?

Hat sanatına ilgim vardı. Hat kitabında ebruya kısacık değinilmiş. Sayfanın arkasında ebrunun renkli örnekleri verilmiş. Bu kadar

kısa tariften bu kadar güzellik çıkmaz, bunun kitabı olmalı mutlaka dedim ve araştırdım Erzurum'da kitabı buldum. Tek başıma yapmayı denedim, başaramadım. Bu eski Türk sanatlarında tek başına işi öğrenmek diye bir kavram yok. İlla bir gösterici lazım. Teşbihte hata olmasın. Büyük bir şehirde bir körün adres bulmasına benzer. Onu oraya götürecek birisi lazım.

Geçiminizi nasıl sağlıyorsunuz?

Geçimimi ebru sanatından sağlamıyorum. Hele bu dönemde ebruyla geçim olmaz. Geçimimiz yazı sanatıyla sağlıyoruz. Biraz zor ama artık 40'ıncı yılımıza dayandık. Ucu ucuna da olsa geçinebiliyoruz.

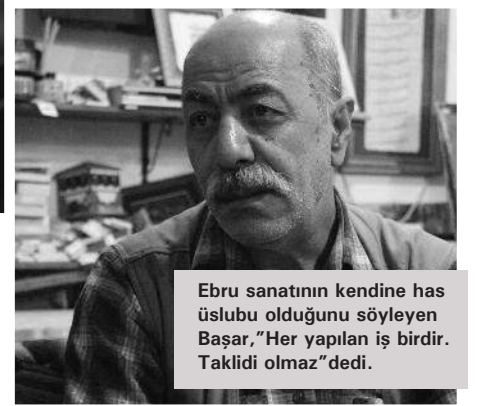
Ebru sanatının özelliği nedir?

Ebru'nun en büyük özelliği, yapılan bir ebrunun tekrarının olmamasıdır. Parmak izi gibi bir şey. Benzerleri olabiliyor ancak aynı-sını yapmak imkânsız. Osmanlı Dönemi'nde Ebru'nun bu özelliğinden şifreleme tekniği olarak istifade edilmiş. Büyük ebru kâğıdını alıyor. Üstüne cila çekilmeden yazıyı yazıyor. Kağıdı ikiye bölüyor yarısı birinde, yarısı öbüründe. Başka bir ebru olsa tutmayacak. Şimdiki istisnasız bütün şifreleme tekniği kı-rılabilir. Ebru'da öyle bir şans yok.

Ebru sanatı nasıl yapılıyor?

Tahminimiz Uygur Devleti'nin buluşu olan 19 asırlık bir sanat. Bu konuda biraz te-reddütlüyüz. Çünkü, elde olan delilleri Çin Türkistan'ında kazı yapan bir Fransız buldu. Arkeologlara göre ilk ebru örnekleri ve ilk kağıt örnekleri de oradan çıktı.

Su üstünde, suda erimeyen boyalar yüz-dürüyorsunuz. Şekil veriyorsanız verdiğiniz şekle göre isim alır. Yalnız orda bir sır var dağdaki dikenli bir bitkinin zamkı, sığırın

Ebru sanatının kendine has üslubu olduğunu söyleyen Başar, "Her yapılan iş birdir. Taklidi olmaz" dedi.

ödü, safrası boyları açmak için gerekli. At-kuyruğundan yapılmış fırça.

Bu sanatın bir benzeri Japonya'da Sumi Nagashi adı altında halen devam ettiriliyor. Japonya'da Fuji Dağı'nı yapmayan ressam hemen hemen yoktur. Fuji Yama ressamları çalışırken fırçasını temizlesin diye suya bandırıyor. Bakıyor ki yağlı olan boyalar suyun yüzeyinde, kâ-ğdı batırıyor kağıdın aldığı şekille başlıyor, öyle geliyor. İlk başlangıcı bu derler. Ebrunun isminde bile anlaşmazlık vardır. Ebru, Fars-ça'da kaş manasına gelir. Ebru ise buluta ben-zeyen görünüm manasında kullanılır. Eski kaynaklarda da ben ebru diye de okumuştum.

Ebru sanatı Türkiye'de rağbet görüyor mu ?

O kadar görüyor ki yarışmaları yapılıyor. En son 4'üncü Dünya Ebru Günü'nü kutladık. Dış ülkelerde de rağbet görüyor. Türkiye ve dünyada bu işi anlatan bir sürü insan var.

Ebru sanatı ile ilgili sizin gelecekte bir hedefiniz var mı?

Bir tane kitap çıkarttım. Bunun kitabını yazmak için vakit lazım, bende de vakit yok. Şöyle bir düşüncemiz var. Biraz sohbetle top-lantılar yapıp ses kaydı yaptıktan sonra onları çözümlüyor tekne başında çalışırken fotoğraf ve akıcı görüntü olmak üzere onları alıp bir kitap yapma düşüncesi peydirdi.

UNESCO yaptığımız hizmetlerden ötürü 2010 yılında bizi kültür mirası taşıyıcısı ola-rak tescil etti. Dahası ebru İran'a ve Avru-pa'ya mal edilmek üzereydi. UNESCO bize o ödülü verdikten sonra dünya mirası kütüğüne ebru Türk sanatıdır diye tescil ettirdi. Üzül-düğüm taraf Türkiye'de değil de yurt dışında böyle bir ödül almamız. Türkiye'nin bu sanata önem vermemesi üzüyor.

89 Yıllık Tecrübe 41 Yıllık Dostluk

Gazetecilik zor meslek. Bu zanaatın en zor dallarından birisi de şüphesiz spor gazeteciliği. Şartları oldukça zorlayıcı olan bu dalda ilerlemeye çalışmak büyük özveri istiyor. Bir de kadınsanız bu şartlar sizin için iki kat daha zor oluyor.

Muhammet Bey

Atilla Gökçe bu zor mesleği 48 yıldır yapıyor, yani gazeteciliğin ve gazetelerin merkezinin Sirkeci olduğu zamanlardan beri. Serap Özaksoy da bu mesleğin ilk kadın neferlerinden. Efsane spor gazetecisi Necmi Tanyolaç'ın karşısına çıktığı gün başlamış bu mesleğe. O gün bu gündür de devam ediyor. Yıl 1975...

Bu ikili aynı zamanda çok sıkı dostlar. Tanyolaç'ın, Gökçe'ye "Bu kıızı gölgen gibi yanında gezdir, sen nereye o oraya" sözüne dayanan bir dostluk.

Atilla Gökçe'nin de gelişleyle karşımızda böyle bir ikiliyi yakalamak her zaman nasip olmaz diyerek aklımızda ne varsa sorduk. Malum gazeteciliğin kendisi çalkantılı bir meslek. Biz de başarılarından geçen ilginç olaylardan, yeter artık dedikleri anlara, spor muhabirliğinin zorluğundan, kadınlar için spor muhabirliğine kadar pek çok konuda bir şeyler öğrenmeye çalıştık.

Gökçe'nin Dönüm Noktası

Eğitimi olmasına rağmen alaylı olarak da yapılabilen bu meslekte Özaksoy, bu işi alaylı olarak yerine getirenlerden. Serap Özaksoy, Psikoloji mezunu olmasına rağmen gazetecilik yapmayı tercih ederek bu kervana katılanlardan. Bunun sebebini sorduğumuzda ve özellikle de neden spor alanı dediğimizde Özaksoy bu konuyu, "Benim eniştem gazeteciydi. Ben de sporcu bir aileden geliyorum ve spora merakım var. Bu yüzden eniştem beni Tercüman Gazetesi Spor Müdürü Necmi Tanyolaç'ın karşısına çıkardı. O günden beri spor gazetecisiyim" şeklinde açıklıyor. Gökçe'nin mesleğe başlangıcı da epey ilginç. Gazeteciliğe İzmir'de polis-adliye muhabiri olarak başlayan Gökçe'nin spor muhabirliğine geçmesi bir Türkiye Kupası mücadelesi vesilesiyle oluyor.

Kendisinden dinleyelim: "Altay-Galatasaray maçı için Talay Erker İzmir'e gelmişti. Ben de O'nun yanında maçı izlemeye gittim ve maç boyunca elimde kalem kağıt on yedi yaşında tüysüz bir çocuk hakkında not tuttum. O çocuk Mustafa Denizli. O maçtan birkaç hafta sonra İstanbul'a çağırıldılar ve spor gazetecisi olarak mesleğe devam ettim. Bir maça gittim hayatım değişti diyebilirim."

Elinin Hamuruyla Erkek İşine Karışma

Tabii ki ataerkil bir toplumda yaşamak, spor muhabirliğinde de etkili. Bu konuda kendisinden önceki kadın spor muhabirlerinden güç alıp almadığını merak ediyoruz Özaksoy'un. "Gazeteci arkadaşlarımdan ziyade taraftarlardan tepkiler alıyordum. Örneğin; izlemeye gittiğim antrenmanlarda tribünlerden bazı kişiler elinin hamuruyla erkek işine karışma diye bağırıyorlardı" diyerek anlatıyor Özaksoy, meslekteki ilk günlerini. Özaksoy'un mesleğe başladığı günlerde spor servisinin 50 erkekten oluştuğunu düşünür-

Gazeteci Atilla Gökçe, "Gazetecilik sabır isteyen bir meslektir ve gazetecilerde insan" dedi.

sek bu değişim onlar için de zor oluyor. Bu değişime bizzat tanık olan Gökçe, "Bizim spor servisinde maço bir tavır olmazdı fakat kullandığımız dilin rengi ve tadı değişti. Sokak ağzından uzaklaştık, daha fazla dikkat eder olduk" şeklinde açıklıyor fakat bir dipnot ekliyor: "Yalnız zaman ilerledikçe fark ettik ki biz kibarlaşalım derken Serap erkekleşti."

Gazetecilik sabır isteyen bir meslek ve gazeteciler de insan. Sabırlarının taşıdığı hatta pes ettikleri anlar mutlaka olabilir. Neyse ki Özaksoy şimdiye kadar öyle bir durumla karşılaşmamış fakat Atilla Gökçe bugün hala spor gazetecisiyse bunu Doğa Koloğlu'na borçlu olduğunu söylüyor. Çünkü gazetenin düştüğü ekonomik sıkıntıda aylardır maaş alamayan ve bu durumda dayısının önüne koyduğu yeni iş fırsatına hayır diyemeyen Gökçe'yi, şehirlerarası otobüs terminalinde otobüs beklerken kolundan tutup gazeteye geri götüren kişi Doğa Koloğlu.

40 Yıllın Unutulmayanları

Ömürlerinin büyük çoğunluğunu gazetecilik yaparak geçiren insanların yazdıkları ve yaptıkları haberlerden dolayı sıkıntı çekmemeleri düşünülemez. Üstünden yıllar geçmiş olmasına rağmen unutamadıkları bu durumları noktasına virgülüne dokunmadan, olayın aktörlerinin ağızlarından vermek en doğrusu:

A.G.: "Rıdvan Dilmen'in Galatasaray'a transferi için Sarıyer ile anlaştığı dedikodularının olduğu zamanlarda bu iki takım karşılaştı. Ben de bu maçı izledikten sonra bu maç şikedir önceden ayarlanmıştı şeklinde yazı yazdım ve yazımın altına da "İki Takım Anlaştı" şeklindeki haberi koydum ispat için. Galatasaray Yöneticisi Ali Uras yolladığı bir mektupla düşüncelerimi yeniden gözden geçirmemi ve beni mahkemeye vereceğini söyledi. Fakat mektup gayet bozuk bir Türkçe ile yazılmıştı, kendisi yazmamış bile olabilir. Ama ne olduysa Galatasaray mahkemenin vazgeçti. Benim kanaatim hala o maçın şikeli olduğu yönünde."

S.Ö.: "Bir gün Fenerbahçe idmanını izledikten sonra Cemil Turan ile ilgili bir yazı yazdım. İyi çalışmadığına ve millî takım performansını merakla beklediğime dair. Ertesi gün Necmi Abi köpürdü ve beni millî takım kampına Cemil Turan ile görüşmeye gönderdi. Ben kampa

Cemil Turan ile konuşmaya çalıştım ama bana konuşmak istemediğini söyledi. Bunun üzerine "Tamam ama haklıydım öyle değil mi?" diye sordum. O da biraz düşündü ve "Evet haklıydım" dedi. Bu cevap benim için yeterliydi."

"Biçim İçeriğin Önüne Geçti"

Günümüzde kadınların medyada göz doyuran olarak algılanmasını soruyoruz Özaksoy'a. O bunun nedenini kadın spikerlerin temelinin muhabirlik olmamasına bağlıyor. Muhabirliğin her şey için ana kaynak olduğunu fakat zor şartlarından dolayı katlanmanın sabır işi olduğunu belirten Özaksoy, "Bu yüzden kadınlar spikerliği tercih ediyor" diye açıklıyor bu durumu. Ayrıca Gökçe de bu konuda, "Araya giriyorum ama ben sabah 09.00'daki yayına beş gazete okuyarak gidiyorum, sabah 06.00'da kanalda olan sunucular 09.00'a kadar kişisel bakımlarıyla ilgileniyorlar. Biçim içeriğin önüne geçti" şeklinde somut bir örnekle bu konudaki görüşünü belirtiyor.

En Temizleri Beşiktaş

Hep merak edilir spor gazetecilerinin destekledikleri takımlar. Kimisi saklar kimisi buna gerek duymaz. Atilla Gökçe de Serap Özaksoy da saklamayanlardan. Babasının Fenerbahçeli olmasına rağmen Beşiktaşlı olduğunu aktaran Gökçe, "On yaşındaydım. Babama gittim baba bizim sınıf üçe bölündü ben hangisini tutayım anlat bakalım dedim. Babam da bana bak evlat ben Fenerbahçeliiyim ama en temizleri Beşiktaş'tır dedi. O günden beri Beşiktaşlıyım ve hiç pişman olmadım" dedi. Özaksoy'un ise takımını belirlemesi Gökçe'ye nazaran daha "Doğuştan". Annesinin eniştesi Beşiktaş'ın kurucularından Mazhar Kazancı olan Özaksoy bu sebepten kendisini "Doğuştan Beşiktaşlı" olarak nitelendiriyor.

Küçük Bir Not: Katılır mısınız bilmem ama "Ne varsa eskilerde var" boşuna söylenmiş bir söz olamaz. Türkiye Spor Yazarları Derneği'nde Atilla Gökçe'nin ve Serap Özaksoy'un misafiri olduğumuz süre boyunca bizi çok iyi ağırladılar. Her ikisi de bu mesleğe neredeyse yarım asırlarını vermiş olmalarına rağmen, hiçbirinde en ufak bir ego kırıntısı yok. Hatta Özaksoy, o gün dernekte çıkan yemek menüsünden dolayı özür dileyecek kadar da alçakgönüllü.

Kadını Dişi Değil Kişi Olarak Görmeli!

Seda Namdar

Orkide Collection Mağazası'nın sahibi Narin Orkide İka, küçük bir dükkandan başlayıp büyüterek mağaza haline getirdiği iş yeriyle Bolu'nun saygın işletmecilerinden biri. Azminden hiçbir şey kaybetmeyen, her bitiş yeni bir başlangıçtır mantığıyla hareket eden İka'nın yaşam hikâyesi kendi gibi idealeri olan kadınlara örnek teşkil eder nitelikte. "Kadını ne zaman dişi değil kişi olarak görürsek işte o zaman uygar ve medeni bir toplum oluruz" düşüncesinden yola çıkan İka'nın girişimcilik hikâyesi, ev hanımlığından başlıyor. İka, şu anda başkanlığını yaptığı Kadın Girişimciler Kurulu'nda, kendi gibi girişimciliğe ev hanımlığından başlayan kadınları temsil ediyor.

Kadın Girişimciler Kurulu'nun başlama hikâyesi nedir?

Amacı kadın girişimciliğinin desteklenmesi olan Kadın Girişimciler Kurulu, TOBB Başkanı Mustafa Rıfat Hisarcıkloğlu'nun yurt dışında kadın girişimcilerin çok faydalı olduğunu gözlemlemesi üzerine doğdu. Kadın girişimciliği Türkiye'de çok yeni bir kavram. Yetenekli kadınlarımıza destek olmak, onlara pazar açmak için oluşturduğumuz kurul sayesinde, bu kavram ülkemizde pekişecek. Kadın meclisimiz de var, 2008 yılında kurulan ve 15 üyesi olan kadın kurulumuzla birlikte kadınlarımızın iş hayatına katılmaları için çalışmalar yapıyoruz.

Girişimcilik adına ne gibi projeler hayata geçirdiniz?

'Bolu Kadın Girişimcisini Arıyor' ismiyle bir yarışma düzenledik, bu yarışmanın birincisi Fatma Hanım evinde yapıp sattığı 'Bolum Sütü Bazlama' ismini verdiği ürün ile Bolu'ya yeni bir tat kazandı. Belediye desteğiyle dükkan açılacak, Fatma Hanım iş yeri sahibi olacak, anlaşmalı yerlere ürünlerini satabilecek. Mayıs ayındaki açılış Marmara Bölgesi'ndeki kadın girişimcilerle katılacağız. Üniversitede öğretmen olan Ayşe hocamız, Abant nilüferini

Narin Orkide İka, "Ayağımda çocuk sallarken elimde kitap okurdum" dedi.

Dişiliğinden önce kişiliğine bakmamız gereken kadınlarımız için çalışmalar yürüten Kadın Girişimciler Kurulu yaptığı projeler sayesinde yetenekli kadınları gün yüzüne çıkarmaya devam ediyor. 81 ilde olan Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği'ne (TOBB) bağlı kurulun Bolu'daki Başkanı Narin Orkide İka, seslerini duyurmaya çalışan kadınlar için, ev hanımlığından başlayan girişimcilik öyküsünü bizimle paylaştı.

kullandığı bebekler, mutfak ön-lükleri gibi kolaj çalışması şeklinde yaptığı el işi çalışmalarıyla ikinci oldu. Üçüncümüz Neriman Hanım ise Geredeli bir ev hanımı, yaptığı deri tablolarla dereceye girmeye hak kazandı. Gerede'de dericilik çok yaygın, Neriman Hanım atıl durumdaki derileri kullanarak sehpa, aksesuar, halı gibi çok çeşitli ürünler hazırlıyor. Ev hanımlarımız ziyan olmasın fikriyle kıyıda köşede kalmış değerlendirilmeyi bekleyen ürünleri yeniden inşa etmekte, onlara yeni boyutlar kazandırmakta, çok yetenekli işte bu yetenekleri evin içinde saklı kalmadı ev hanımlarımız kendilerini göstermede bir fırsat yakaladı.

Girişimciliğinden önceki hayatınız nasıldı?

Aslında hayalim ya hukuk

fakültesi okumak ya da baba mesleği olan tiyatro sanatçılığı yapmaktı. Küçük yaşta evlendim ve hayatıma ev hanımı olarak devam ettim. Evdeyken de boş durmadım oturduğum apartmanda çocuklara ücretsiz olarak Türkçe, İngilizce ve Matematik dersleri verdim. Öğretmenlik konusunda bir bilgim yok, ilk ve ortaokul öğrencilerine bildiğim kadarını anlattım. Anlatacağım konuya akşamdan hazırlanıp sabah çocukların karşısına hazır bir şekilde çıkardım. Bir dönem de İstanbul'da Tahtakale'den malzemeler alarak evde takı tasarımı yaptım, kızım küçük olduğu için ürünlerimle tezgah başında satışa çıkamadım. Orta-köy'den pazarda satış yapan biriyle anlaşım satış yapabildim. Takılarımın bir kısmını da annem günlerinde arkadaşlarına satıyordu. Bir şekilde aile bütçe-

sine katkı sağlamak amacıyla bunları yaptım.

Bu yoğun süreçte üniversiteyi nasıl bitir-diniz?

Sadece tüketici olmaktan sıkıntı duyuyordum, bu topluma faydalı olunabilecek o kadar çok şey varken yalnızca tüketmek beni çok rahatsız ediyordu. Üniversite sınavına girip İstanbul Üniversitesi İktisat Bölümü'nü kazandım. Açık öğretimde okurken ikinci kez hamile kaldığımı öğrendiğimde hayalim olan hukuk fakültesine geçiş yapma planlarım son buldu, üniversiteye de ara vermek durumunda kaldım. Fakat azminden hiçbir şey kaybetmedim, her bitiş yeni bir başlangıçtır mantığıyla hareket ettim. Ayağımda çocuk sallarken elimde kitap okudum.

Orkide Collection mağazasından bir kare.

Peki girişimcilik serüveniniz nasıl başladı?

Eşim askere gittiğinde ben bir buçuk yıl iki çocuğun sorumluluğunu tek başıma üstlenmiştim. Evin hem kadını hem erkeği olmak durumundaydım. Bir yer açmak istedim eşim kabul etmedi, çalışmamı istemedi ama ben istekliydim. Üçüncü çocuğuma hamile kaldığımı öğrendim ve iki ay boyunca ağladım. İki çocuğumu büyütüp iş hayatına atılacakken karşıma engel çıkması beni yıkmıştı. Ama ben yılmadım ve üç çocuğumu büyüttükten sonra hayalimdeki dükkanı açtım. Sonrası kendiliğinden şekillendi.

Fırsat tanındığında kadınlarımızın başaramayaacağı iş yoktur. Peki, bu yolda nasıl politikalar geliştirilmeli?

Kadınların yolu açılmalı. Bundan beş yıl önce kadın istihdamı, kadın girişimciliği konusunda büyük çapta çalışmalar yoktu şimdi şimdi bu alanda yapılanmalar var. Son seçimlere bakıldığında meclisteki kadın sayısı eskiye nazaran artış gösterdi. Kadınların meclise girebilmeleri çok önemli bir adımdır. Eskiden siyaset erkek işi gibi düşünülürdü. Artık siyasette de kadına

gel deniyor. Ama biz ne kadar modernleşme yolunda olsak da kadınların önünde görünmez bir duvar var. Dışarıdan önce kişilik önemlidir. Dışarıda görüyoruz, ne güzel kadın, ne çekici bir bayan diyenleri ama ben hiç duymadım bir kadın gördüğünde çok akıllı bir kadın, başarılı bir kadın diyeni. Kadının vitrinine bakılıyor. Biz hepimiz insanız biz de erkekler gibi bu toplum için çalışıyoruz ama sadece dış görünümümüzle değerlendiriliyoruz. Çocuklarımıza bu bilinci vermeliyiz bu durumu kendi lehine çevirebilecek olan yine kadındır. Toplumların yapı taşı olan ailede annenin rolüdür her bir bireye değer kazandırmak.

“Her İnışimde Sevinmeye Başladım”

Hayata geçirmek istediğiniz yeni projeler var mı?

Kadın kooperatifiği adına çalışmalarımız var. Hükümetin desteği bu konuda çok büyük. Kooperatiflerin illerde oluşturulması için çalışma başlatıldı amaç güç birliği ile illeri ve ülkemizi kalkındırmak. Alanlarında başarılı olan bayanlarımız toplantılara konuşmacı olarak katılıyor, teşvik amacıyla başarı hikâyelerini anlatıyor. Katılımcılar

kendinden bir şey yakalıyor. Bunun yanında yakın zamanda lansmanının yapılacağı önemli bir proje de hayata geçirilecek, TOBB-Markafoni sitesi işbirliği ile Markafoni’de bayanlarımız ürünlerini internet üzerinden sergileyecek ve satış yapacak. Markafoni bu kampanya süresince kira talep etmeyecek. Ben de 2 ürünümle katılacağım, kendi markamı oluşturmaya çalışıyorum deri cüzdan tasarımlarımın yanı sıra saf ipekten ebru sanatından fularlarımı internet üzerinde tanıtacağım.

Gençler için önerileriniz var mı?

Hedefiniz olsun ve o hedefe doğru yılmadan yol alın. Her inışim bir çıkışı olur, benim de çok inışim oldu. Her inışimde sevinmeye başlar oldum çünkü biliyorum ki çıkışım daha büyük olacak. Karamsar olmayın inancınızı güçlü ve sağlam tutun, olmayan bir şey için üzülmeyin. Özgüvenli olun kendinize güvenin inışimlerde hatta sevinin. Türkiye sizin, gençlerden beklediğimiz çok şey var pırl pırl gençlerle çok iyi şeyler olacaktır.

Minik Kalpler Atmaya Devam Ediyor

Günümüzün en önemli sorunlarından birisi erken doğum. Hava kirliliği ve sigara dumanı, prematüre doğum olarak adlandırdığımız erken doğumu tetikleyen unsurların başında geliyor. Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Yenidoğan Yoğun Bakım Servisi, gelişimlerini tamamlayamadan doğan prematüre bebeklerin yaşama tutunmasını sağlıyor. Mucize servisin başında ise doktorluk mesleğini aşkla yapan, aynı zamanda da eğitimlik görevini de üstlenen Prof. Dr. Ayşe Sevim Gökalp bulunuyor.

Gökalp, "Dünya'ya tekrar gelsem yine tıp okurdum."

Esra Yula

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ayşe Sevim Gökalp önlüğünü her giydiğinde hayatı pamuk ipliğine bağlı bir bebeğin umut ışığı oluyor. Meslek hayatının 40'ıncı yılında İstanbul Kozyatağı Rotary Kulübü tarafından 'Meslekte Üstün Hizmet Ödülü' ile onurlandırılan Gökalp'den, prematüre doğum, kendi hayatı, Tıp Fakültesi'ne yönelme sebepleri gibi birçok konu hakkında konuştuk.

Öncelikle Ayşe Sevim Gökalp'i sizden dinleyebilir miyiz?

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden mezun oldum. Tıp Fakültesi'ni isteyerek ve severek okudum. Mezun olduktan sonra ise çocuk hastalıkları anabilim dalında 4 yıl boyunca çocuk hastalıkları uzmanı olabilmek için eğitim aldım. Kocaeli Üniversitesi'ne gelmeden önce Cumhuriyet Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde hekim ve hoca olarak hizmet yaptım. Akademik kariyerimdeki gelişmelerin çoğunu Cumhuriyet Üniversitesi'nde tamamladım. 1995 yılında Kocaeli Üniversitesi'ne geldim.

Tıp Fakültesi eğitiminizden sonra çocuk sağlığı üzerinde uzmanlık eğitimi aldınız. Neden başka bir alan değil de çocuk sağlığı?

Çocuklar yalın ve temiz varlıklar. Onların duygularını gerçekten görebiliyorsunuz. İşe hile karıştırmıyorlar. Hasta değilse, hastayım demiyor. Ayrıca doğru tedavi yaparsanız çocukları çok çabuk düzeltebiliyorsunuz. Çocuk sağlığı alanları bana göre yüz güldürüyor.

Prematüre doğumu biraz açabilir misiniz?

Normal gebelik haftası 40 haftadır. Bebekler, 38 haftadan önce doğarsa prematüre bebek oluyorlar. Yaşam sınırı dediğimiz 23'üncü haftadan sonra doğarlarsa yaşama şansları yüksek oluyor.

Normal doğum ile dünyaya gelen bebekler 3 kilo doğar. Ancak prematüre bebekler 400-500 gr oluyor. Haliyle yaşama tutunmaları çok zor. Anne karnındaki güvenli hayat dünyaya geldikten sonra onlar için bitiyor.

Erken doğan diğer adıyla prematüre bebeklerde, ne gibi sağlık sorunları oluyor?

Erken doğan bebeklerin, göz arkalarındaki damar gelişmediği için kör olabilmek riskleri var. İştme organları gelişmediği için iştme konusunda sorun yaşayabiliyorlar. Kalpleri tam olarak gelişmediği için, kalp akciğer arasındaki damar açık kalıyor. Pek çok farklı sorun olabiliyor. Bunlarla beraber doğuştan getirdikleri genlerle ilgili hastalıklar olabiliyor.

Peki, prematüre bebeklerin tedavi süreci nasıl ilerliyor?

Her prematüre bebekte farklı bir sorunla karşılaştığımız için tedaviler çok uzun sürebiliyor. 400 gram doğan bir bebeği 2 kilo olmadan taburcu edemiyoruz. Bu da yaklaşık üç ay gibi bir süreye tekabül ediyor.

Doktorluk mesleğinizde unutamadığınız bir anınız oldu mu?

Benim en çok aklımda kalan anılar, kötü durumda gelmiş bir bebeği tedavi ettiğim zaman annelerin babaların bakışlarındaki mutluluk. Hoca olarak yaşadığım en güzel mutluluklardan birisi ise öğrencilerimden bir tanesi "Hocam çok yoruyorsunuz bizi. Gün aşırı nöbet tutturuyorsunuz" şeklinde bir yakınmada bulunmuştu. Bende bu şekilde öğreneceklerini belirtmiştim. Birkaç ay sonra o öğrenci, karşıdan koşarak gelip bana sarıldı. TUS Sınavı'nı kazandığını ve bunun da benim sayemde olduğunu söyledi. Bu da hoca olarak unutamadığım anlardan birisidir.

Çalışma hayatınız da hayata geçirmek istediğiniz halde, hayata geçiremediğiniz bir proje oldu mu?

Bireysel olarak benim yapmak isteyip yapamadığım bir şey oldu. Hacettepe Üniversitesi'nde iken yurtdışında ihtisas yapma amacıyla girdiğim sınavı kazandım. Yurtdışı eğitim görmeyi çok istiyordum. Ancak babam seni Amerika'ya göndermem demişti. 1976 yılında olmuştu bu olay. O zaman anlayamamıştım ama çocuk sahibi olduktan sonra anlamaya başladım. O yıllar cep telefonu, internet kısacası haberleşme olanağımız yok. Çocuğunuzu Amerika'ya gönderiyor belki aylarca haber alamıyorsunuz. Böyle bir durumda ben de kendi çocuğumu göndermezdim. O zaman üzülüyordum ama şimdi babama hak veriyorum.

İstanbul Kozyatağı Rotary Kulübü tarafından 'Meslekte Üstün Hizmet Ödülü' aldınız. Bu konudaki hisleriniz nelerdir?

Meslek hayatımda aldığım çeşitli ödüller var. İlk ödülümü TÜBİTAK'tan almıştım. Ama bu ödül diğerlerinden farklı, bizi yeni tanıyan bir kulüp tarafından verildi. Bu ödül tecrübelenmiş bir yaşta çok gururlandırdı beni. Bizi tanıyıp, bu kliniğin nasıl özveri ile kurulduğunu öğrendiler. Öğrendikten sonra da ödül vermeyi kendi yönetim kurullarına teklif etmişler ve ben layık görülümüşüm.

Çok başarılı bir meslek hayatı geçirdiniz. Peki, dünyaya tekrar gelseniz yine Tıp Fakültesi'ni mi seçerdiniz?

Tekrar tıp fakültesini seçer ve tekrar çocuk doktoru olurum. Yıllar önce eve çok yorgun gittiğim bir gün kızım beni görünce "Anne sen böyle söyleniyorsun ama tekrar dünyaya gelsen tekrar çocuk doktoru olurdu" dedi. O zamanlar çok küçük yaşta olan kızıma neden böyle düşündüğünü sorduğumda "Sen işini ve çocukları çok seviyorsun" demişti.

Son olarak eklemek istedikleriniz var mı?

Keşke toplumumuz bazı kıymetleri daha iyi bilse. Sadece benim değil bütün hekim arkadaşlarımda o kadar çok hizmeti var ki bu topluma. Özveri ile çalışıyorlar kendilerinden verdikleri çok şey var. Mesela ben emekli olduğumda hiçbir şey yapmak istemiyordum. Belki bir sivil toplum örgütü ya da bir hayır kurumunda çalışırım. Ama mesleğimi yapmayacağım. Nedenini sorarsanız yapmak istediğim birçok şeyi yapamadım. Çoğu doktor arkadaşım benimle aynı düşüncede. Bu toplum bunun farkında değil ve hekimlere karşı inanılmaz derecede üzücü olaylar yaşıyoruz. Bizim toplumumuz son yıllarda çok değişti. Menfaatlerini ön plana alan, duygularını yitiren bir toplum oldu. Bu toplumun bu durumdan kurtulması lazım ve o kurtulmanın da siz gençlerle gerçekleşeceğine inanıyorum.

Modern Yaşamın Estetik Zenginliği

Her yıl yeniliğe uğrayan ve yeni ürünlerle özellikle kadınlara hitap eden moda dünyası ise kadınları daha şık olmaya davet ediyor. Kozmetikten kıyafete, makyaj ve güzellik ürünlerinden aksesuara kadar birçok ürünü çatısı altında barındıran moda kavramı, her dönemde topuklu ayakkabıyı gündemine aldı.

Şermin Özcan

Birçok kadın için vazgeçilmez sayılan topuklu ayakkabı, son dönemlerde moda dünyasının yanı sıra sağlık dünyasının da ilgi odağı oldu. Kadına güzellik kattığı öngörülen topuklu ayakkabıların ayak sağlığını ne derece etkilediğini sizler için araştırdık. Güzellik ve şıklığın yanında, ayak sağlığının nasıl korunması gerektiğini Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Uzmanı Prof. Dr. Turan Uslu'ya sorduk.

Önemli Olan Rahatlık

Kadınların sıklıkla kullandığı topuklu ayakkabılar ayak şeklini direkt olarak etkiliyor. Özellikle yanlış ayakkabı seçimlerinde baş gösteren ayak problemleri yapılan yanlış seçimlerle kadınları zora sokuyor. Bu konuda anne-babaların çocuklar için söylediği 'Büyük olsun, seneye de giyer' söyleminin yanlış olduğunu belirten Uslu, ayak yapısının son derece önemli bir etken olduğunu vurguladı. Çocuklarda ayak numarasından büyük olan

ayakkabıların zamanla ayağın büyümesine yol açtığını söyleyen Uslu, "Dar ve sivri burunlu, yanlardan tarak kemiklerine baskı yapan ayakkabılardan kaçınmalıyız" dedi. Ayakkabı tercihini etkileyen şeyin görünüş olmadığını belirten Uslu, kadınların rahatlığa daha çok özen göstermesi gerektiğinin de altını çizdi.

“Büyük olsun seneye de giyer” algısı çok yanlış”

Duruş Bozukluğuna Sebep Olan Ayakkabılar

Sürekli giyildiği takdirde ayak sağlığının olumsuz şekilde etkileneceğini söyleyen Uslu, topuklu ayakkabıların ağrının yanında duruş bozukluğuna da sebep olduğunu belirtti. Uslu, "Oluşan ağrı ve sızılar ayakla sınırlı kalmaz, topuklu ayakkabı duruş bozukluğuna da neden olur" şeklinde konuşurken, oluşacak bel ve sırt ağrılarına da ayrıca dikkat çekti. Sıklıkla topuklu ayakkabı tercih eden kadınlarda öncelikle ayak

Uslu, bayanların ayakkabı seçimine özen göstermeleri gerektiğini söyledi.

başparmağında dışa doğru yönelme olduğunu belirten Uslu, kemik oluşumu ve çıkıntılarının oluşabileceğine de değindi.

Ayak sağlığının olumsuz etkilenmesi sonucu oluşan aşıl tendonu kısalmasını da Uslu, "Kısalan tendon esnekliğinin yanında uzunluğunu yitirmesi sorunu oluşuyor. Sonrasında düz ve rahat ayakkabı giyilmesi halinde bile ayakta ağrılar görülebiliyor" şeklinde ifadelerde bulundu. Bunun yanı sıra özellikle yüksek topuklu ve sivri burunlu ayakkabıların 'Diz Kilitlenmesi' adı

verilen bozukluğa yol açtığını söyleyen Uslu, kilitlenmeyi ise dizin belli bir pozisyonda sabit kalıp açılmaması durumu olarak açıkladı. Çoğu kadının daha güzel, uzun ve özgüvenli olma isteğine engel olmayacağını vurgulayan Uslu, topuklu ayakkabıyı, "Modern yaşamın kadına sunduğu estetik zenginlik" diyerek nitelendirdi. Bu tür ayakkabıların neden olduğu sağlık sorunlarından kurtulamayacağımızın özellikle altını çizen Uslu, düz ayakkabı giymenin daha akılcı bir yaklaşım olduğunu söyledi.

“KOÜ’de Sağlık Bilimleri Bir Adım Önde”

Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) Sağlık Bilimleri Enstitüsü tarafından düzenlenen 'Avrupa'da Sağlık Bilimlerinde Doktora Eğitim Standartları' (ORPHEUS) adlı etkinlik 25 Mart'ta Prof. Dr. M. Yavuz Taşkıran ve Prof. Dr. Nurbay Ateş'in katılımıyla gerçekleşti.

Emin Kuwat

Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Konferans Salonu'nda gerçekleşen etkinlikte ORPHEUS anlatıldı. Dünya genelinde ORPHEUS çalışmalarından bahsedildi.

Etkinliğe konuşmacı olarak katılan Prof. Dr. M. Yavuz Taşkıran ORPHEUS'un kronolojik gelişiminden bahsetti. Mitolojiyle ilgisi olanların ORPHEUS'u iyi bildiklerini konuşmasının başında dile getiren Taşkıran, "Tıpta ORPHEUS'un mitolojiyle ilgisi yok. Avrupa'daki isminin kısaltılması" olarak açıkladı. Doktora konusunu, işin üçüncü mezuniyet kısmı olarak nitelendiren Taşkıran, ORPHEUS'un güçlü araştırma ortamları oluşturmayı, yüksek standartlarda kaliteyi

amaçladığını açıkladı. ORPHEUS'un ilk toplantısını 2004 yılında Zagreb'de 16 ülkenin 25 üniversiteyle ortaklaşa çalışarak gerçekleştirdiğinin altını çizdi. 2009 yılında Avrupa Üniversiteler Birliği'ne (EUA) resmi üye olduğunu söyleyen Taşkıran, "2011 yılında İzmir'de konuyla ilgili konferans yapıldı" ifadelerini kullandı. Her yıl çeşitli yerlerde konferans ve toplantılar gerçekleştiğini de sözlerine ekleyen Taşkıran bu yıl Şubat ayında Koç Üniversitesi'nin üstlendiği sempozyumdan bilgiler verdi.

“ÖYP Süreci Fırsat Eşitliği Yaratıyor”

Türkiye'de kurulan üniversitelerin Yükseköğretim Kurumu (YÖK) yasasına göre, yeterli öğretim üyesini

tamamladıktan sonra enstitü kurma yetkisini verildiğini söyleyen Prof. Dr. Nurbay Ateş, "KOÜ'de diğer bilimlere kıyasla sağlık bilimleri bir adım önde geliyor" dedi. Nurbay, "Doktora başvuran öğrencinin de ders verecek hocanın da verimli olması gerekiyor" açıklamasında bulundu. Öğretim Üyesi Yetiştirme Programı (ÖYP) sürecinin fırsat eşitliği olduğunu söyleyen Ateş, ÖYP'ye karşı olmadığını fakat bu işin nitelikli bir iş olması gerektiğini dile getirdi. Hollanda'da bir üniversiteden örnek vererek sunumuna devam eden Ateş, "İşe alımlarda Avrupa çok profesyonel" açıklamasında bulundu.

Sunumların ardından katılımcılar Prof. Dr. M. Yavuz Taşkıran ve Prof. Dr. Nurbay Ateş'e sorularını yönelttiler.

Enkaz Altından Su Altına Uzanan Bir Ömür

Ufuk Koçak, 17 Ağustos 1999 Gölcük Depremi'nde enkaz altında kalan binlerce insandan sadece biri. Enkaz altında geçirdiği üç günün sonunda kurtarıldı, fakat iki bacağını da kaybetti. Hayata küsmek yerine ona tutunmayı seçen Koçak'ın hikâyesi tam da bu noktada başladı.

Arif Bulut

Hayattan hiçbir zaman vazgeçmeyen Ufuk Koçak depremde iki bacağını birden kaybediyor ancak karşılaştığı bu durum onun başarısının önünde engel olmuyor ve yelken, rüzgâr sörfü, dağcılık gibi birçok spor alanında çalışmalarını sürdüren Koçak asıl başarısını dalgıçlık alanında yakalıyor. Engelli serbest dalışta 22 metre ile dünya rekorunu elinde bulunduran Ufuk Koçak, Türkiye'nin ilk engelli dalış eğitmeni oluyor ve şu anda 60'a yakın engelli öğrencisi bulunuyor. Ayrıca Koçak, mücadelesini kendisi gibi engellenen insanlar için de gerçekleştirerek, engelsiz deniz projesinin genel koordinatörlüğünü de üstleniyor.

"Güven Apartmanının Güvensiz Kolonları"

Birçok insanın hayatını değiştiren 17 Ağustos Depremi, Ufuk Koçak'ın hayatını da baştan sona değiştirdi. Deprem her detayını hala zihninde tutan Koçak, "O gece yıldızlar elinizi uzattığımızda dokunabileceğiniz kadar yakındı ve gökyüzünde de adeta bir şölen havası vardı" diyerek anlatıyor o gecenin atmosferini. Bu atmosfer 17 Ağustosun ilk saatlerinde saat 03.00 sularında büyük bir gürültü ile bozuluyor ve birçok insanı uykusunda yakalayan sarsıntı Koçak'ın da yeni hayatının başlangıcı oluyor. "Her şey anormal bir uğultuyla başladı sanki binanın altını bir şeyler kazı-

yordu ve bizim Güven Apartmanı'nın güvensiz kolonları bu sarsıntıya sadece 10 saniye dayanabildi." O andan sonra kendisini enkaz altında bulan Ufuk Koçak'ın yaşam mücadelesi, tam üç gün sürüyor.

"Seni Öldürmeyen Şey Seni Güçlü Kılar"

"Sokaklar, mahalleler, bakkal amcalar, karşı komşular ve daha nice-leri bir anda kopan anlamsız bir gürültü ile kaybolmuştu. Gölcük'ü ve Marmara'nın büyük bir kısmını sadece 45 saniye içerisinde alaşağı eden deprem, yaydığı büyük gürültünün ardından yerini kocaman bir sessizliğe bırakıyordu. Geride enkaz dışında çaresizlikten ne yapacağını bilemeyen ve göçük altlarında yaşadıkları durumu anlamlandırmaya çalışan binlerce insan kalmıştı. Ben de bu insanlardan birisiydim." Enkaz altındaki üç günün sonunda yaşamla ölüm arasında verdiği mücadelede iki bacağını kaybeden Koçak, kendisine yeniden bahsedilen hayatla ilgili en kritik kararı hastane odasında veriyor. Koçak o gün, "Eğer ölmediysen, seni öldürmeyen şey daha güçlü kılar" diyerek hayata tutunmayı seçiyor.

"İnsanı Ayakta Tutan Şey, Ayakları Değil Omurgalı Dik Bir Duruştur"

Yeni hayatına adapte olmaya çalışan Ufuk Koçak, kendi deyimiyle, "Hayatı tekrar iğne oyalar gibi ilmik ilmik işliyor." İlk aşamada tedavi için Almanya'ya giderek protezlerini taktırıyor ve 2003 yılında sporla ilgilenmeye başlıyor. Bu süre içerisinde sporun kendisini hayata bağladığını anlatan Koçak, "İnsanı ayakta tutan şey ayaklar değil omurgalı dik bir duruş" diye de ekliyor. Birçok spor alanında kendisini geliştirmeyi ihmal etmeyen Koçak, asıl atılımını ise 2009 yılında Değirmendere Sualtı Topluluğu Spor Kulübü Derneği (DESSAT) Başkanı Murat Kulakaç ile tanışmasıyla yapıyor.

“Hayatta hiçbir şeyi ertelemeyin. Ben 16 Ağustos akşamı yarın görüşürüz diye ayrıldığım insanları 17 yıldır göremedim.”

"Suyun Altında Ayaklarımı Buluyorum"

Dalışa her zaman meraklı olduğunu belirten Koçak, birkaç kez gittiği DESSAT'da birçok eğitime katılıyor ve onun için su altı dünyasının kapıları sonuna kadar açılıyor. "Suyun altında ayaklarımı buluyorum" diyen Koçak için bu spor sadece bir hobi olmanın ötesine geçiyor. Verdiği mücadelede yoluna çıkan engelleri teker teker aşan Koçak için başarı gecikmiyor

ve 22 metre serbest engelli dalışla dünya rekorunun sahibi oluyor. Yaptığı mücadeleyi sadece kendisiyle sınırlandırmayan Koçak, bu kez de kendisi gibi engellenen birçok insana yardım etmek için kolaları sıvıyor.

Engelsiz Yaşam Projesi

DESSAT bünyesinde başlatılan Engelsiz Yaşam Projesi Ufuk Koçak'ın koordinatörlüğünde hızla geliyor. Şu anda 60 engelli öğrencisi bulunan Koçak, bu projesiyle Türkiye'nin ilk engelli dalış eğitmeni olma başarısını da elde ediyor. Proje başlama fikrinin su ile ilk temasında oluştuğundan bahseden Koçak, bu proje ile birçok insana örnek olmayı hedefliyor. Hayatta her zaman umut ve yaşam kaynağının olduğunu vurgulayan Koçak enkaz altından su altına uzanan hayatını, "Suyun altında karada olduğumu gibi engeller yok; kolunu kaybedenin kolunu, gözünü kaybedenin gözünü bulduğu bir ortam" diyerek özetledi.

KOÜ'den Özel Sporculara Destek

Kocaeli Üniversitesi'nde bugün Üniversite ile Türkiye Özel Sporcular Eğitim ve Rehabilitasyon Derneği(TÖSSED) katılımıyla özel sporcuların sağlık taramasından geçirilmesi ve spor organizasyonları düzenlenmesi amacıyla protokol imzalandı.

Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, "Toplumların ekonomik ve sosyal sorunlarıyla birebir ilgilenmemiz gerektiğinin bilincindeyiz" dedi.

Burak Karabağ

Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü'nde gerçekleşen protokole Kocaeli Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, Türkiye Özel Sporcular Eğitim ve Rehabilitasyon Derneği Onursal Başkanı Dilek Sabancı, Kocaeli Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Ahmet Küçük, Beden Eğitimi Yüksek Okul Müdürü Prof. Dr. Hakan Demir, Kocaeli Üniversitesi Engelliler ve Araştırma Birimi Koordinatörü Doç. Dr. Menşure Aydın ile Türkiye Özel Sporcular Eğitim ve Rehabilitasyon Derneği yönetiminin katılımı ile gerçekleşti. Rektör Sadettin Hülagü ile Dilek Sabancı protokole imza attılar. Protokol kapsamında KOÜ'de 14-15 Nisan'da Özel Olimpiyatlar Marmara Bölgesi Oyunları gerçekleştirilecek. 'Sağlıklı Sporcular Projesi' kapsamında sporcuların ortopedi, diş, göz, fizik tedavi, odyoloji muayeneleri yapılarak, sağlıklı beslenme ve yaşam tarzıyla ilgili eğitimler verilecek. Protokolle, Marmara Bölgesi'ndeki organizasyona KOÜ'nün ev sahipliği yapacağını vurgulayan Sabancı, özel sporcuların proje dâhilinde birçok alanda yarışacağını dile getirdi. Sabancı, hayatındaki zorlukları spor

yaparak yenen kişilerin, yarışmalarda yer alacağını aktararak, "Yurt dışında engelli lafı bile bırakın artık özürsüz ve sakat lafını politik olarak doğru gözükmüyor. Türkiye'de artık özürsüz ve engelli lafını bile bırakabiliyor olmamız lazım. Bunu yürüme gücünüzü olan, konuşma gücünüzü olan, zihinsel gücünüzü olan şekilde çevirmek lazım. Türkiye bu seviyeye gelecek" ifadelerinde bulundu.

KOÜ Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü ise katılımcılara üniversite hakkında kısaca bilgi vererek "Üniversiteler, toplumların ekonomik ve sosyal sorunlarıyla birebir ilgilenmesi gerektiği bilincindedir. Hekim olmam nedeniyle de özel durumdaki kişilerle sağlık sorunlarından dolayı bir arada oluyoruz. Bu aslında bir görev, eğitim ve sağlık biriminin başındaki kişi olarak çifte sorumlulukla üniversite olarak üzerimize ne düşüyorsa bunu mutlulukla paylaşıyoruz. Protokol sadece bir başlangıç, üniversitemiz Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda (BESYO) güzel tesislerimiz var. Bu tip yarışmalarla bir arada olmak bizim için onur olur" dedi.

İmza atımı ve konuşmaların ardından KOÜ Rektörü Prof. Dr. Sadettin Hülagü, TÖSSED Onursal Başkanı Dilek Sabancıya plaketini takdim etti.

Grand Slam Sözlüğü

Pek çok spor dalında başarı ölçütü Avrupa ve Dünya şampiyonaları ya da Olimpiyatlar olarak kabul edilir. Fakat bu durum teniste pek de öyle değil. Diğer branşlardan farklı olarak kendinizi bu sporda ispat etmek istiyorsanız kazanmanız gereken başlıca turnuvalar var. Grand Slam olarak adlandırılan bu turnuvalar 3 kıtaya yayılmış durumda.

Muhammet Bey

Her yıl oynanma zamanına göre sıralayacak olursak Avustralya Açık Tenis Turnuvası, Fransa Açık Tenis Turnuvası, Wimbledon Tenis Turnuvası ve Amerika Açık Tenis Turnuvası'ndan oluşan bu önemli organizasyonlarda tenis en iyileri sahne alıyor. Tabii ki bu turnuvalar haricinde her sezon onlarca tenis turnuvası var ama o müsabakalar hedefi grand slam olanlar için amaç değil sadece birer araç.

Grand slam turnuvalarına rakamlarla göz atacak olursak bugüne kadar en çok grand slam turnuvası kazanmış isim toplamda 17 zaferle aktif tenis hayatına devam eden İsviçreli Roger Federer iken, en yakın takipçisi yine tenis hayatına devam eden İspanyol Rafael Nadal'dır. Ayrıca erkekler tenisine son birkaç yılda damga vuran Sırp Novak Djoković'in de on bir şampiyonluğunun olması kısa zamanda Nadal'ı hatta belki de Federer'i yakalamasının mümkün olduğunu gösteriyor.

Her branşta olduğu gibi bu tenis de kendine has terimleri var. Örneğin bu dört turnuvayı da bir sporcunun kariyeri boyunca kazanması, "Career Grand Slam" olarak adlandırılıyor. Bunu başarmış erkeklerde yedi, kadınlarda ise on sporcu bulunuyor. Career Grand Slam'dan farklı olarak bu turnuvaları aynı yıl içinde kazanmak ise, "True Grand Slam" olarak adlandırılıyor ve bu başarmış erkeklerde iki kadınlarda üç sporcu var. Ayrıca zaferlerine bir de Olimpiyat şampiyonluğu ekleyerek "Golden Grand Slam" yapmayı başarmış sporcu sayısı da hem kadınlarda hem de erkeklerde iki. Şimdi de bu turnuvaların panaromasını çıkaralım

Wimbledon Tenis Turnuvası

İlk Düzenlenme Yılı: 1877

Şehir: Londra

Zemin: Çim

En Çok Şampiyon Olan Sporcu: Roger Federer, Pete Sampras, William Renshaw (erkekler) Martina Navratilova (kadınlar)

Son Şampiyon: Novak Djoković (erkekler) Serena Williams (kadınlar)

Amerika Açık Tenis Turnuvası

İlk Düzenleme Yılı: 1881

Şehir: New York

Zemin: Sert

En Çok Şampiyon Olan Sporcu: William Larned, Richard Sears, Bill Tilden (erkekler) Molla Bjurstedt Mallory (kadınlar)

Son Şampiyon: Novak Djoković (erkekler) Flavia Pennetta (kadınlar)

Fransa Açık Tenis Turnuvası (Roland Garros Turnuvası)

İlk Düzenleme Yılı: 1891

Şehir: Paris

Zemin: Toprak

En Çok Şampiyon Olan Sporcu: Rafael Nadal (erkekler) Chris Evert (kadınlar)

Son Şampiyon: Stanislas Wawrinka (erkekler) Serena Williams (kadınlar)

Avustralya Açık Tenis Turnuvası

İlk Düzenleme Yılı: 1905

Şehir: Melbourne

Zemin: Sert

En Çok Şampiyon Olan Sporcu: Roy Emerson, Novak Djoković (erkekler) Margaret Smith Court (kadınlar)

Son Şampiyon: Novak Djoković (erkekler) Angelique Kerber (kadınlar)

**ŞİDDETİN
BÜYÜĞÜN KÜÇÜĞÜN
OLMAZ..!**

**ŞİDDET
HER TÜRLÜ ŞİDDETTİR**

Kaynak: <http://ibrahimonur.com>